Österreichische Post AG. MZ 09Z037990 M

KOSMO

07-08/2019. | IZDANJE BR. 105 | NAŠ NAJTIRAŽNIJI MAGAZIN U AUSTRIJI | WWW.KOSMO.AT

INTERVJU

Chris Stephan – medijska ikona Austrije

REPORTAŽA

Autizam kod najmlađih

+ + + COVER STORY + + +

Slomljeni otac traži pravdu:

„Optužujem Jugendamt za smrt svojih ćerki!”

ULLI SIMA: „FPÖ širi laži o novom zakonu.”

MARTIN EICHTINGER: „Austrija podržava Balkan.”

VHS
DIE WIENER VOLKSHOCHSCHULEN

summer card 2019

Mit der VHS summercard um € 39,- über 1.000 Sommerkurse zum halben Preis

Erhältlich an jeder VHS und online unter www.vhs.at
gültig von 21. Juni bis 22. Sept.

13 BILDUNG·JUGEND
WIR BEWEGEN WIEN.

StaDt Wien

www.vhs.at/summercard

STARS

44 Primadona: Dragana del Monaco

„Živim jednostavnim životom", otkriva nam primadona Beogradske opere i svetski poznati mezzosopran.

REPORTAŽA

28 Najbolji očevi

Predstavljamo vam najbolje očeve za koje su glasale naše čitateljke širom Beča...

COVER

32 Ekskluzivna ispovest

Živorad Milošević, otac dve bliznakinje koje su zajedno sa majkom pronađene mrtve u stanu, otkriva šokantnu pozadinu njihove tragične priče, a KOSMO rasvetljava istinu...

14 POLITIKA
Martin Eichtinger. Ministar Donje Austrije za izgradnju, rad i međunarodne odnose govori o najvećoj inicijativi priuštivog stanovanja.

16 POLITIKA
Intervju. Ulli Sima rasvetljava sve zablude u vezi sa novim zakonom o držanju pasa i govori o značaju Wien Energie za domaću privredu.

22 KARIJERA
Asim Aliloski. Mentalni trener albansko-makedonskog porekla govori o problemu življenja u inostranstvu i muško-ženskim odnosima.

38 LIFESTYLE
Caarmant. Ermina i Elvedina, sestre poreklom iz BiH, vode najpoznatiju marku za nadogradnju kose u Beču.

40 ZDRAVLJE
Minerali. Najbolji prijatelji vitamina, treba pažljivo da se doziraju. Ne valja ako ih je premalo, niti previše. Predstavljamo vam one najvažnije.

42 KUHINJA
Trešnja. Bilo da se jede sveža ili u kolačima, ima izvrstan ukus. KOSMO vam otkriva recept za svaršen liker od ove crvene kuglice.

46 STARS
Chris Stephan. Ikona austrijske televizije u ekskluzivnom intervjuu otkriva kakav je u privatnom životu i koji su mu planovi za budućnost.

56 RAZONODA
Srećan put! Priprema za godišnji odmor ne mora uvek biti naporna i stresna. Dajemo vam par saveta za savršeno leto.

58 SPORT
Srna Marković. Mlada Austrijanka, srpskog porekla, važi za najuspešniju odbojkašicu Austrijskog obdojkaškog saveza i prve italijanske lige.

60 AUTO-MOTO
Granični prelazi. Izbegnite višečasovno čekanje na graničnim prelazima ka vašoj domovini i koristite sporedne, manje prometne.

REPORTAŽA

24 Autistična deca

Strašno je kad roditelji saznaju da im dete ima zdravstveni problem za koji nema leka. No, oni nemaju vremena za prepuštanje bolu jer ih čeka dug, težak i neizvestan put. Otkrivamo kako je to biti roditelj autističnog deteta.

Fotos: zVg., iStockphoto, KOSMO

Illustration: Filip Andronik

Na putu za domovinu, nosim celu svoju imovinu!

Da li se u Austriji osećate kao kod kuće?

ANKETA

INTEGRACIJA. Mnoge Bečlije i Bečlijke imaju strane korene – tačnije oko 40 posto njih su stranog porekla, što znači da nisu rođeni u Austriji ili poseduju strano državljanstvo. Više od polovine ljudi koji su u Beč došli iz inostranstva (oko 61 posto) živi u Beču već najmanje 10 godina. Najveće grupe su ljudi poreklom iz Srbije, Turske, Nemačke, Poljske i Bosne i Hercegovine. KOSMO se raspitao: Da li su se i u kojoj meri identifikovali sa načinom života i rada u Austriji?

Maja Stjepanić (29), službenica

Dom je tamo gdje ti je srce, a za svakoga je to negdje drugdje. Ja sam svoje djetinjstvo i najljepše uspomene doživjela ovdje, tako da je Austrija jednako moja „kuća" kao i ona gdje sam rođena. Mislim da čovjek može imati više kuća.

Sandra Strinić (34), mama i domaćica

U Austriji se osećam kao kod kuće. Volim Austriju jer sam ovde upoznala divnog muža i krunisala našu ljubav sa dvoje predivne dece. Živim već 20 godina ovde i tu su mi svi moji najdraži. Ne bih mogla da zamislim da napustim Austriju.

Miroslav Strinić (37), regionalni menadžer

Austrija je moja zemlja koju mnogo volim. Svi smo ovdje došli zbog boljeg života koji ovdje i imamo! Ovdje sam se školovao, zaposlio, stekao porodicu i dom! Obožavam Austriju i sve što mi ona pruža te planiram tu i ostati.

Jelena Simunović Seifert (35), ekonomista

U Beču je moja druga kuća, moj dom, jer ovde sa suprugom i dve ćerke živim, radim, imam svoj mir i sreću. Integrišem se, usavršavam nemački jezik, sa decom pričam samo srpski jer smatram da je jako bitno da znaju maternji jezik perfektno.

Dragana Petrović (34), novinar

Iako mi često nedostaje domovina, Austriju svakim danom sve više smatram svojom „drugom kućom". Ovde je moja prorodica i to je najvažnije. Najlepše godine sam provela u Srbiji, pa će ona uvek zauzimati posebno mesto u mom srcu.

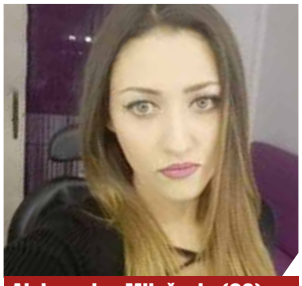

Aleksandra Miloševic (28), mama i domaćica

Ovde, u Austriji, se osećam kao kod kuće, iz tog razloga što ovde ima dosta naših ljudi. Imam ovde puno prijatelja i rodbine. Takođe smatram da su Austrijanci veoma ljubazni i druželjubivi i osećam se ovde isto kao i u domovini.

Jasmina Zahirović Mijatović (40), dečji animator

Čovek se lako privikne na bolje. To je slučaj i sa sistemom života u Beču. Arhitektura u Beču je slična mom rodnom Novom Sadu. Još da ima više dečjih festivala uz veseli duh ljudi sa Balkana i definitivno Beč mogu nazvati domom.

Antonio Šećerović (23), publicista

Smatram da je ovdje moja kuća zato što sam se vrlo brzo integrirao u austrijsko društvo i mogu zamisliti provesti ostatak života u Austriji. Iako sam skoro pet godina stanovnik Beča, mogu se nazvati Bečlijom. Dom je gdje ti se punjač nalazi.

Fotos: zVg. Redaktion: Dragana Petrović

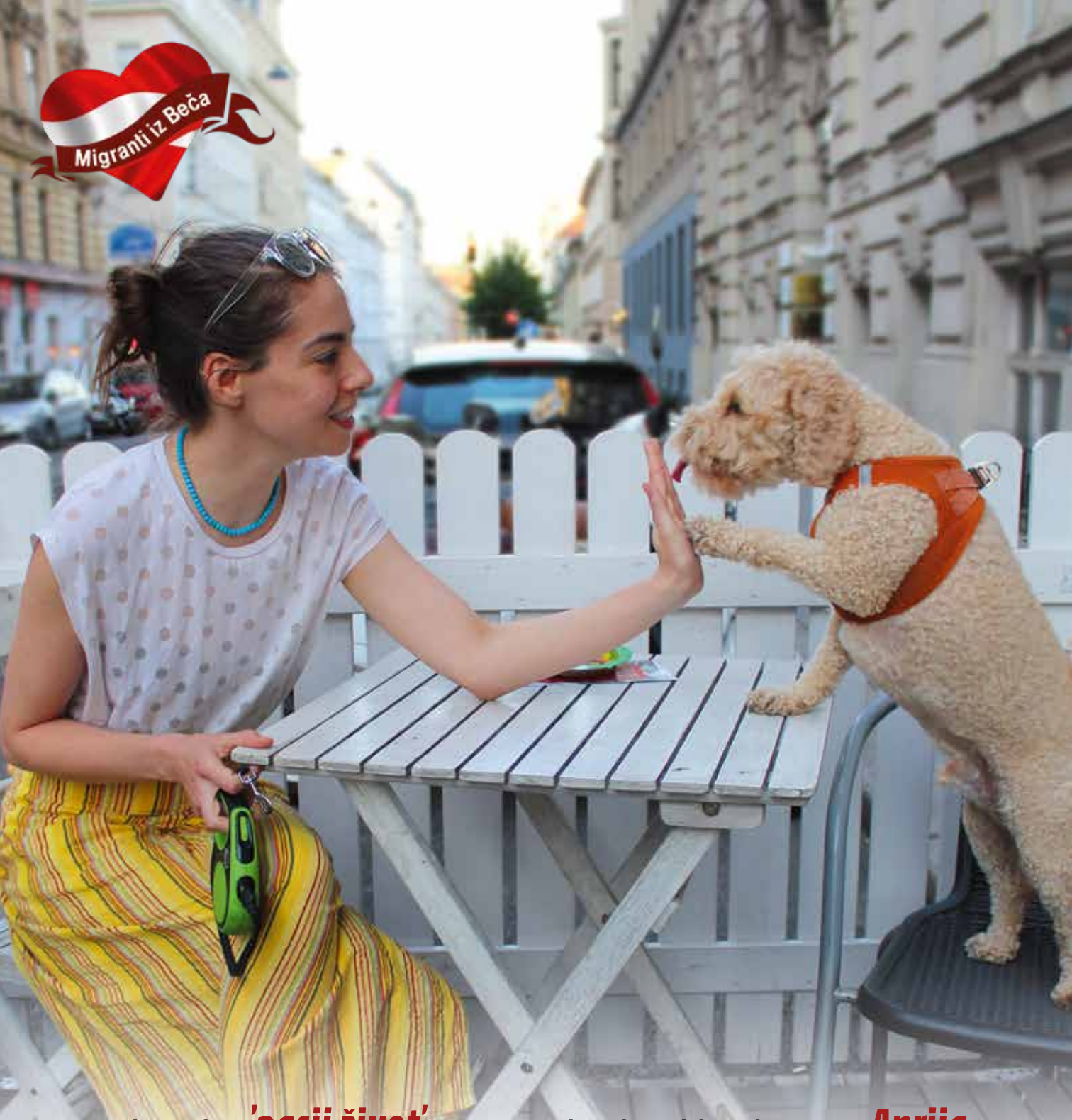

„Kod nas se kaže 'pasji život' u negativnom kontekstu, ali ko god je upoznao Anrija poželeo je da živi kao on. 'Eat, sleep, play – repeat' je njegov životni moto i postao je pravi guru umetnosti življenja u Beču. Iz perspektive jednog ljubimca, Beč je grad sa parkovima za pse i većina barova i kafića je pet-friendly. Ovde Anri stvarno uživa", za KOSMO o životu kućnih ljubimaca u Beču otkriva Dina Ogrizović (25).

Priče migranata u Beču čitajte na: www.facebook.com/KOSMOMagazin

Foto: Dušica Pavlović Redaktion: Dušica Pavlović

bmf.gv.at

Entgeltliche Einschaltung
Foto: BMF/AdobeStock

Zolltipps: Das Service für Ihre Reise

Bundesministerium
Finanzen

Urlaube gehören zu den schönsten Ereignissen im Jahr. Umso wichtiger ist, bei der Rückkehr keine unangenehmen Überraschungen erleben zu müssen. Beim Einkaufen in Urlaubsdestinationen wird oft nicht bedacht, dass viele der erworbenen Waren nicht so einfach in die Heimat mitgenommen werden dürfen.

Um Schmuggel und die Fälschung von Markenprodukten unter Missachtung von Urheber- und Markenrechten zu bekämpfen, sind Zollkontrollen im Reiseverkehr unerlässlich. Sie tragen außerdem zum Schutz von Umwelt und Gesundheit sowie zur Sicherung von Arbeitsplätzen bei.

Bei Reisenden herrscht oft Unsicherheit über die Art, die zulässige Menge und den Wert der Waren, die nach Österreich eingeführt werden dürfen. Um durch Unwissenheit bedingte Verstöße gegen Zollbestimmungen zu vermeiden, informieren wir Sie gerne über Einfuhrbeschränkungen und -verbote. Darüber hinaus bieten unsere Services zahlreiche Tipps im Umgang mit Urlaubssouvenirs und klären über geschützte Tier- und Pflanzenarten sowie die Risiken von gefälschten Produkten auf.

BMF-Webseite

Auf bmf.gv.at/zoll/reise finden Sie nützliche Hinweise zu Zollangelegenheiten. Informieren Sie sich vor Ihrer nächsten Reise über geltende Bestimmungen.

BMF-App

Nutzen Sie unsere verschiedenen Services im Zollbereich auch von unterwegs. Die BMF-App informiert Sie über Zollbestimmungen, die bei der Einreise nach Österreich zu beachten sind. Sie steht im jeweiligen Smartphone-Store gratis als Download zur Verfügung.

Zentrale Auskunftsstelle Zoll

Zollamt Klagenfurt Villach: Ackerweg 19, 9500 Villach
E-Mail: zollinfo@bmf.gv.at
Telefon: +43 (0) 50 233 740

BMF-Folder

Zahlreiche Tipps und umfassende Informationen finden Sie auch in unseren diversen Foldern. Diese sind online unter bmf.gv.at/services/publikationen abrufbar oder in Ihrem Finanzamt, in den Zollämtern sowie auf den Flughäfen erhältlich.

JUNAK

Džejla Ramović – pobjednica „Zvezda Granda”

Ova 17-godišnja učesnica iz Goražda u Bosni i Hercegovini je tokom cijele sezone osvajala srca publike i od samog starta smatrana je za jednog od favorita za pobedu. U samom finalu otpjevala je pjesme „Ima jedan svijet” Zorice Kondže i „Nismo smeli” Marije Šerifović i pobrala simpatije cijelog balkanskog regiona. Ona je, sa 101.000 glasova publike iz svih zemalja bivše Jugoslavije, odnijela ubjedljivu pobjedu sa velikim razmakom između drugoplasirane Milice Čukarić iz Srbije i trećeplasiranog Sanela Smolo iz Bosne i Hercegovine.

LUZER

Marko Arnautović – citat za anale

U meču sa Sjevernom Makedonijom, austrijski tim je odnio pobjedu sa 4:1. Veliki doprinos tome dao je kapiten Marko Arnautović, koji se dva puta upisao u listu strijelaca. Svojom izjavom za ORF nakon utakmice je, međutim, izazvao podsmjehe publike. On je, naime, rekao da su vrlo lako mogli pobjediti sa osmocifrenom ili devetocifrenom razlikom, jer je austrijski tim „očigledno mnogo bolje igrao od protivnika”.

Fotos: zVg, iStockphotos, KOSMO

HRVATSKI BISER:
Hrvatska je ove godine izabrana za omiljenu ljetnju destinaciju Austrijanaca, čak i ispred Italije. U izboru za najbolju plažu 2019-te godine, plaža „Pasjača", u blizini Cavtata i Dubrovnika, je u konkurenciji sa top-lokacijama iz Portugala, Španjolske, Rumunjske i Bugarske osvojila prvo mjesto online-portala „Najbolje destinacije u Europi".

BROJ MJESECA

525

dana je Sebastian Kurz bio kancelar Austrije. To je 65 dana manje od dosadašnjeg rekordera Christiana Kerna. (Izvor: Armin Wolf/Twitter)

PENJANJE:
Smrt na Everestu

Nepalske vlasti su izdale rekordan broj dozvola za uspon, ali već sada je velik broj mrtvih od početka godine.

Mnogima je želja popeti se na 8.848 metara visok vrh Mount Everesta. Da bi došli do najvišeg vrha svijeta, potrebno je proći kroz 'zonu smrti', visinu od preko 8.000 metara, na kojoj tijelo počinje postepeno umirati, stanicu po stanicu. Nepal je izdao rekordnih 381 dozvola za uspon, zbog čega je na udaru zeštokih kritika. Jedanaest ljudi je već izgubilo život od početka godine. Inače, penjanje na vrh je opasno zbog manjka kisika. Jedan od planinara opisao je to kao trčanje punom brzinom disanjem na slamčicu. Uzroci krvi uzeti u spomenutoj zoni smrti su usporedivi s pacijentima na samrti.

CITAT MJESECA

„Sva moć dolazi od naroda i pripada narodu",

Izjavio je Miroslav Škoro, hrvatski glazbenik koji se i zvanično kandidirao za predsjednika Hrvatske. On je na Youtube-u objavio šestominutni video u kome je objasnio zašto je odlučio da se kandidira. On također kaže da je predsjednik republike jedina državna institucija koja predstavlja cijeli narod i koja je izabrana direktno od strane naroda.

TRANSRODNOST:
Nije poremećaj

Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) izdala je novu verziju 55.000 bolesti i simptoma.

Transrodnost se više neće klasificirati kao mentalni poremećaj i poremećaj ponašanja. U najnovijem priručniku rodna inkongruencija se definiše kao izražena i uporna nesaglasnost između biološkog spola i rodnog identiteta. Novo u katalogu je i ovisnost o igranju video igrica. Iako se nalazi u katalogu, dijagnoza takve ovisnosti je kompliciranа. Burnout, sindrom profesionalnog sagorijevanja, je uveden kao zdravstveni sindrom.

SLOVENIJA:
Elektro-revolucija

Zbog neuravnoteženosti proizvodnje i potrošnje struje mora doći do gubitka električne energije.

Slovenac Matjaž Valant, voditelj laboratorija za istraživanje materijala na Fakultetu za znanosti o okolišu u Novoj Gorici, patentirao je izum pohranjivanja električne energije. Riječ je o konceptu koji rješava pohranjivanje energije na ekološki

neutralniji i ekonomski povoljniji način. Uz to, omogućit će trajno pohranjivanje energije s većom energetskom gustoćom od one u fosilnim gorivima.

Diskriminacija boli – u svakom obliku

Sve osobe se moraju jednako tretirati, nezavisno od pola, etničke pripadnosti, religije, pogleda na svet, starosti i seksualne orijentacije. U Beču se različite institucije bore protiv neravnopravnosti u svim oblastima života.

U Austriji postoje mnoge zakonske osnove koje zabranjuju diskriminaciju, kao na primer austrijski Ustav, Zakon za jednaki tretman, Zakon za ravnopravnost osoba s invaliditetom i mnogi drugi. Međutim, to nažalost ne znači da ona ne postoji, naročito u multikulturalnom društvu kakvo imamo u Beču. Najnovija studija je pokazala da su doseljenici i osobe sa migracionim poreklom, kao i osobe muslimanske veroispovesti duplo više pogođene diskriminacijom nego osobe hrišćanske veroispovesti. Ova studija je takođe pokazala da je neravnopravnost najčešća na radnom mestu. Ova studija je ispitala 2.300 osoba sa migracionom pozadinom, starosti između 16 i 65 godina i više od polovine njih je navelo da je imalo iskustva sa diskriminacijom u nekom obliku. Skoro 20 odsto ispitanih je navelo da se oseća diskriminisano na svom radnom mestu. Najčešći razlog za to je što smatraju da su im plate manje, da imaju manje šansi za napredovanje na poslu ili da uopšte teže dolaze do zaposlenja zbog toga što nisu austrijskog porekla. Takođe je i čest slučaj da žena zarađuje na istom radnom mestu manje od njenog muškog kolege, a kao razlog za to navodi se da „osiguranje za nju obračunava veće premije zbog rizika moguće trudnoće". Posledice neravnopravnog ophođenja prema migrantima se osećaju i na drugim poljima života – pri traženju stana, pri pristupu dobrima i uslugama, pri korišćenju zdravstvenih i medicinskih usluga, u obrazovnim institucijama i drugo. Na primer, stanodavac ne želi da izda stan paru iz Turske, jer „će oni, zbog svoje kulture, u stan često dovoditi previše gostiju". Često najmodavci iz toga razloga ne odgovaraju na poslate zahteve za iznajmljivanje stana osobama koje su migranti, nude previsoke kirije ili kao razlog navedu preniska primanja. Austrija je takođe donela početkom ove godine zakon po kome će deca stranih radnika, zaposlenih ovde, a koja žive u insotranstvu, primati umanjene dečje naknade. Ovo je Evropska komisija ocenila kao diskriminaciju, jer ti radnici plaćaju jednake doprinose i poreze državi Austriji kao i lokalni radnici, a primaju manje dečje naknade samo zato što im deca ne žive ovde. Iz tog razloga je EK pokrenula postupak protiv Austrije koji još uvek u toku.

Osobe islamske veroispovesti su duplo više pogođene diskriminacijom od hrišćana.

Na polju obrazovanja, deset procenata ispitanih je navelo da su se osetili diskriminisani od strane učitelja ili drugih, „domaćih" učenika u školama. Najčešći razlog za to je loše ophođenje učitelja u školama prema deci migranata ili neprijatni komentari i ismejavanje od strane ostalih đaka. Deca koja pri upisu u školu ne govore dobro nemački, bivaju označena kao „vanredni" učenici i moraju posećivati dodatnu nastavu sve dok ne usavrše znanje jezika i ne integrišu se u nastavni plan. Ovo, samo po sebi, ne mora označavati diskriminaciju, već se time želi pomoći deci migranata da što pre mogu pratiti nastavu kao deca koja savršeno razumeju i govore nemački. Međutim, i ovde ima izuzetaka i primera neravnopravnosti, na šta nas naročito podseća slučaj iz 2018. godine. Tada je jedna devojčica prvog razreda, inače bosanskog porekla, uprkos tome što odlično govori nemački bila upisana kao „vanredni učenik" i na kraju školske godine je ostala potpuno neocenjena iz svih predmeta. Neravnopravnost prema migrantima je prisutna, ne samo na ovim, već i na drugim poljima, iako Austrija kao država, svojim institucijama i zakonima pokušava da je svede na najmanji mogući nivo.

Fotosi Stockphotos

Svetski dan migranata – tužan rekord ljudske patnje

Neposredno pre svetskog dana migranata, koji je obeležen 20. juna, UNHCR je objavio novi izveštaj o broju izbeglica u svetu – svake dve sekunde je negde na svetu neki čovek primoran da napusti svoj dom.

Godine 2018. bilo je širom sveta ukupno 70,8 miliona ljudi u begu. To je za 2,3 miliona više nego godine pre toga, a u odnosu na period pre 20 godina – taj broj je dupliran. Prethodne godine povećanju je umnogome doprinela kriza u Venecueli, kada je 4 miliona ljudi bilo primorano da napusti svoju zemlju. Većina migranata, oko 80 procenata, ipak ostaje u kriznom regionu i migrira samo u susedne zemlje, dok jedan manji deo dolazi u Evropu. Polovina ukupnog broja migranata dolazi iz tri zemlje – Južnog Sudana, Avganistana i Sirije. Države koje su prošle godine primile najveći broj izbeglica su Iran, Liban, Pakistan, Uganda i Turska. Važno je napomenuti da ipak najveći broj migranata, oko 41 milion, bežeći od rata migrira isključivo unutar granica svoje zemlje. Još jedan tužan podatak predstavlja i to da polovinu od ukupnog broja migranata koji su primorani da napuste svoju domovinu, predstavljaju deca i mladi. Svaka druga izbeglica ima manje od 18 godina, a više od sto hiljada dece je tim putem razdvojeno od roditelja i porodice. U Austriji se, kao i u većini zemalja Evropske unije, svake godine smanjuje broj tražilaca azila. Godine 2018-te je bilo ukupno 13.700 podnetih zahteva za azil, što je na sličnom nivou kao i pre deset godina. Što se Evrope tiče, najveći broj njih se i dalje nastanjuje u Nemačkoj – oko 1,4 miliona. Svetski dan migranata ustanovile su Ujedinjene nacije i obeležava se od 2001. godine, svake godine 20. juna. Pored ovoga, postoji i katolički Dan migranata, koji se obeležava godišnje od 19. januara 1914. godine.

Godine 2018. bilo je širom sveta ukupno 70,8 miliona ljudi u begu. To je za 2,3 miliona više nego godine pre toga.

Godine 2018. je bilo 70,8 miliona izbeglica, što je za 2,3 miliona više nego u 2017.

Urlaub vor der Haustür – Wien macht's möglich!

Für Noah, Lena, Marcel, Selma und Sara ist es sonnenklar: sie bleiben im Sommer in Wien. Von Konzerten über Partys bis zu kultigen Festivals oder den Märkten als coole Grätzltreffs – Wien hat alles, was dein Herz begehrt.

Mach mehr aus deinem Sommer und entdecke die volle Vielfalt deines Grätzls mit unserer Grätzl-Map. **#einfachleiwand**

Stadt Wien

sommer.wien.gv.at

Brakom do austrijskog državljanstva

BRAK. Za većinu ljudi koji dosele u Austriju, cilj je da postanu austrijski državljani. Postoje razni načini kako dospjeti do austrijskog državljanstva dugogodišnjim boravkom u Austriji, neprestanim radom, porijeklom ili pak na osnovu braka.

Austrijsko državljanstvo je moguće dobiti na dva načina: podrijetlom i dodjeljivanjem. Dobivanje državljanstva se određuje u ovisnosti o tome dodjeljuje li se ono zbog stečenog zakonskog prava ili na temelju procjene nadležnog organa.

Na temelju zakonskog prava glavnim prebivalištem u Austriji od najmanje 30 godina stiče se pravo na austrijsko državljanstvo. Ako ste 15 godina u Austriji te možete dokazati osobnu i profesionalnu integraciju u društvo, onda također imate pravo na državljanstvo. Za one koji najmanje šest godina borave u Austriji, imaju pravo na državljanstvo ako posjeduju EPP državljanstvo ili su na polju znanosti, kulture i sporta doprinijeli interesu republike.

Važno je spomenuti da navedeni minimalni periodi neprekidnog i legalnog boravka počinju od nule ako je kandidat izvan države proveo više od 20 % potrebnog vremena. Listu dokumenata, koji su potrebni za predaju zahtjeva, možete dobiti nakon kontrole podatka kandidata i njegovog statusa u Austriji.

Uvjeti i troškovi

Postoje preduvjeti za dobivanje državljanstva. Osoba ne smije biti osuđivana niti se smije voditi krivični postupak protiv iste ni u zemlji ni u inozemstvu. Dovoljni prihodi bez državne pomoći su potrebni kao i poznavanje njemačkog jezika, pozitivan stav prema zemlji te nepostojanje izrečene zabrane boravka i odluke da mora napustiti područje EPP-a. Spremnost odricanja svog državljanstva je posljednji preduvjet.

Neprestanim i legalnim boravkom u Austriji u vremenu od najmanje šest godina ispunjavate uvjet za dobivanje dokumenta ako ste pet godina u braku sa austrijskom državljankom ili državljaninom. Još jedan uvjet je da u braku živite i u zajedničkom domaćinstvu.

Zahtjev za državljanstvo se predaje u nadležnim službama pokrajine u kojoj živite. Državna taksa, koju ste dužni uplatiti, varira između 247 i 867 eura. Uz to, dužni ste uplatiti pokrajinsku tarifu, pa se cijene kreću između 1.150 po osobi i skoro 2.000 eura za bračni par.

Zusicherungsbescheid je ključni dokument

Nakon predaje zahtjeva te provjere priloženih dokumenata, nadležna služba donosi rješenje o pristanku da se kandidatu dodijeli državljanstvo – Zusicherungsbescheid. Ovim rješenjem se u matičnoj zemlji traži ispis iz knjige državljana i dodijeli potvrda o tome. U slučaju odbijanja matične države, austrijsko državljanstvo se može dobiti i pored toga, pa zadržavate i svoje državljanstvo.

Detaljne informacije možete potražiti u Službi za doseljenike, državljanstvo i matične urede (MA 35) u 20. becirku te na **www.oesterreich.gv.at**.

Fotos: iStockphotos

„Pokušavam postupati s ljudima na najbolji mogući način“, rekao je savjetnik GIS-a za klijente.

Aleksandar Janjić jedan je od 120 radnika GIS-a na terenu. „Nikad se ne zna, što te očekuje iza vrata“, rekao je radnik srpskog podrijetla.

GIS
GEBÜHREN
INFO SERVICE

„Bez straha, GIS je tu!“

PORTRET. Aleksandar Janjić već pet godina radi kao savjetnik GIS-a za klijente. S nama je razgovarao o otvorenim i zatvorenim vratima, simpatičnim klijentima i arapskoj gostoljubivosti.

O GIS Gebühren Info Service GmbH u javnosti postoji niz netočnih predrasuda. Da je GIS više od jednog inkaso ureda, a da pristojba koju plaćamo ne ide samo ORF-u nego i savezu i saveznim zemljama, često se zaboravlja u svakodnevnim razgovorima i medijskim izvješćima. Također su u opticaju i netočna govorkanja da je GIS spojen s kabelskim ponuđačima, pa da svaka prijava o uzimanju TV-usluge automatski završi u njihovim rukama.

Informiranje umjesto kontroliranja

Aleksandar Janjić, 47-ogodišnji Bečlija srpskog podrijetla, jedan je od 120 suradnika GIS-a na terenu koji je dobro upoznat sa svim zabludama o GIS-u. Dnevno ovaj savjetnik GIS-a za klijente obavlja svoju službu i kuca na vrata domaćinstava koja još nemaju prijavljen radio ili TV-uređaj. Da radnici GIS-a imaju sličan imidž kao bečki park-šerifi, Janjić smatra nepravednim. „Mi, kao i svaka druga osoba, radimo samo naš posao i slijedimo zakonsku obavezu o javljanju i pristojbi GIS-a. No, iskreno rečeno, 90 posto klijenata su ipak ljubazni“, govori nam Janjić koji je u prošlosti radio 13 godina u pošti.

Kako izgleda uobičajeni proces posjete GIS-ovog radnika, vidimo kasnije dok Janjića pratimo pri njegovom dnevnom poslu: on zvoni na vrata, pokazuje svoju iskaznicu, predstavlja se i raspituje se zašto još nije došlo do prijave TV- ili radio-usluge. „Jednom mi se dogodilo nešto nevjerojatno. Jedan muškarac je u stanu imao uređaj koji je izgledao 1:1 kao normalan televizor, ali to uopće nije bio TV-uređaj. A ja sam tada mislio da me on ustvari želi zezati“, kaže simpatični Srbin na bečkom koji govori bez akcenta. „Najljepše u ovom poslu je što nikada ne znate što vas očekuje iza vrata na koja zvonite“, objašnjava nam Janjić. Da li je slučajno pozvonio na vrata poznanika, da li ga upravo gostoljubiva arapska obitelj zove na kavu ili ga upravo netko psuje: Janjić je spreman na sve situacije i čuva svoju staloženost. „Pokušavam pristupiti ljudima na jedan dobar i pozitivan način. Pritom interkulturalnost igra vrlo bitnu ulogu. U arapskom području je, primjerice, nepristojno odbiti kavu. A kad kod naših ljudi shvatim da slabo pričaju njemački, onda naravno s njima komuniciram na našem jeziku“, kaže zaposlenik GIS-a koji svoju dužnost obavlja u 16. i 20. bečkim becirkovima. „Naši ljudi, a pogotovo vlasnici lokala često misle da se ne moraju prijaviti, jer putem televizije gledaju isključivo balkanske kanale. No, to je zabluda“, otkriva nam Janjić.

„Jednom sam pozvonio na vrata, dok je iz susjednog stana jedna žena vikala upomoć. Ona je bila pala i pritom se ozljedila. Naravno, odmah sam pozvonio i pomogao“, prisjeća se Janjić, simpatični gospodin u četrdesetim godinama i strastveni navijač Crvene Zvezde.

Kontakt:

- Telefon: servisna linija 0810 00 10 80
  pon.-pet. 08:00-21:00 Uhr
  sub. 09:00-17:00 Uhr
- Pismeno: GIS Gebühren Info Service GmbH
  Postfach 1000, 1051 Wien
- Faks: 050 200 DW 300
- Osobno: Faulmanngasse 4, 1040 Wien
  Mo-Fr 08:00 – 18:00 Uhr
- Internet: **www.gis.at**

Fotos: Radule Božinović

ENTGELTLICHE EINSCHALTUNG

INTERVJU. **Razgovarali smo sa ministrom Donje Austrije za izgradnju, rad i međunarodne odnose o najvećoj inicijativi za priuštivo stanovanje u Austriji, upotrebi obnovljive energije, kao i o odnosima sa državama Zapadnog Balkana.**

Piše: Manuel Bahrer

„Austrija će i dalje investirati u Balkan"

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

KOSMO: Od oktobra će biti uvedene nove direktive za subvencionisanje stanova u Donjoj Austriji. Porodični bonus će biti duplo veći, kao i jednokratni dodatak za prvo dete. Zbog čega je važno pomagati mladim porodicama?

Martin Eichtinger: Želimo da ljudi u svim regionima Donje Austrije žive dobro i da stanovanje bude priuštivo. To nam je osnovni cilj. Pre svega želimo podržati mlade porodice. Nedavno smo predstavili našu novu plavo-žutu strategiju stanovanja, kao i specijalni porodični bonus koji je deo ove strategije. Drugim rečima – subvencije za mlade porodice smo duplirali, a subvencije za decu su čak za 10.000 evra više. Radi se o subvencionisanim kreditima, sa fiksnom kamatnom stopom na 27,5 godina. Za mlade ljude imamo posebno dobru ponudu – program mladog stanovanja. Primera radi: za maksimalno 4.000 evra učešća, svi mladi ljudi ispod 35 godina mogu dobiti stan do 60 m2. Mesečna kirija iznosi između 350 do 450 evra. Od početka akcije je odobreno oko 1.600 stanova, a od toga je 650 odobreno samo u protekle dve godine. Izgradili smo još 400 stanova, a 250 tek treba da se gradi. Na stranici www.noe-wohnbau.at možete po opštinama videti, koji stanovi su subvencionisani. Ovaj program naizlazi na ogromno interesovanje, posebno u ruralnim područjima.

Kakva je situacija sa odlaskom ljudi iz ruralnih područja u Donjoj Austriji?

Sve zavisi od regiona do regiona. Emigracije su u poslednjih deset godina zebeležene u regionima Waldviertel, Weinviertel, kao i u predelima oko Alpa, ali i taj trend se sada menja. Protekle godine smo imali porast stanovništva u regionu Waldviertel, koji su ljudi već tradicionalno napuštali. Razlog za povraćaj stanovništva je povećana želja ljudi da sve više budu u prirodi. Mislim da je želja mnogih da žive u čistom, lepom okruženju i radije putuju više do posla nego da žive u urbanim sredinama. Taj trend se danas i te kako primećuje, a mi ćemo ga i dalje forsirati. Želimo da svi naši regioni imaju dobru infrastrukturu i da budu atraktivni za življenje. Po našim merama za priuštivo stanovanje se može primetiti da smo prisutni u skoro svim opštinama. Problem je područje oko Beča jer su cene zemljišta tamo enromno skočile, što otežava situaciju za subvencionisanje stanova, ali i za to postoje rešenja. Redovno učestvujem u primopredaji stanova oko Beča i vidim da i tamo postoje subvencionisani stanovi.

Ukupno se ulaže 777 miliona evra u izgradnju stanova u Donjoj Austriji. U koje se još oblasti ulaže i koji su sve projekti planirani u budućnosti?

Imamo sveobuhvatni program, kako za izgradnju kuća, tako i za sanaciju. Nudimo ogroman volumen za izgradnju u koji, u velikoj količini, spadaju stanovi neprofitnih zadruga (Genossenschaftswohnungen). Polovina od ukpnih 777 miliona su jednokratni dodaci, a druga polovina predstavlja kredite

„Želimo da stanovanje u svim regionima Donje Austrije bude priuštivo."

Fotos: KOSMO

za koje pokrajina snosi odgovornost, tako da se na taj način omogućava izgradnja.

Da li postoje neke subvencije ako se pređe na korišćenje obnovljive energije?
Naravno. U toj oblasti Donja Austrija definitivno prednjači.

Predsednica pokrajine Mikl-Leitner je na Evropskom forumu u Wachauu naglasila da je zemljama Zapadnog Balkana potrebna „verodostojna i konkretna perspektiva za članstvo u EU". Ipak, često se govori o nedovoljno osmišljenoj strategiji od strane Unije.

Martin Eichtinger: „Gvozdena zavesa je pala, ali su njeni ostaci još uvek primetni."

Dobili smo veliku pohvalu od organizacije za zaštitu životne sredine GLOBAL 2000 jer smo bili prvi koji su još 2005. godine zabranili korišćenje grejanja na plin u subvencionisanim stanovima. Od 1.1.2019. se više ne sme izgraditi nijedna zgrada sa gorionicima na ulje. Na vreme smo prešli na upotrebu obnovljive energije i trenutno se nalazimo na vrhu Austrije kada je reč o izgradnji sa sistemima obnovljive energije.

Pre više od tri meseca je vlada pokrajine pokrenula poseban program za obrazovanje mladih. Da li možete da izdvojite već neke rezultate?
Ovaj program me izuzetno raduje jer svakom učesniku daje perspektivu, obrazovanje, mogućnosti i posao kako bi mogao da vodi fin život. U ovaj projekat smo uložili 64 miliona evra, koje smo dobili od Evropske unije i Nacionalne službe za zapošljavanje (AMS). Zajedno sa AMS-om smo omogućili da svako ispod 25 godina, ko nema posao i završen zanat, dobije adekvatno obrazovanje. Za to smo predvideli 7.000 mesta, i već je 4.225 mesta popunjeno. Kroz ovaj program je čak 705 mladih osoba našlo posao. Obišao sam sve omladinske centre i razgovarao sa mladima na licu mesta. Njihov obrazovni profil je veoma različit – od frizera, preko modnih dizajnera, pa sve do trgovačkog obrazovanja. Mnogi se interesuju i za tehniku, koja postaje sve popularnija.

Kako Vi ocenjujete situaciju?
Mislim da mi, i kao Austrija, i kao Donja Austrija, zauzimamo vrlo jasnu poziciju već godinama. To je, naravno, uslovljeno i našim istorijskim poveznicama sa tim državama. Četiri godine sam bio sekretar Aloisa Mocka (bivši vicekancelar Austrije). On je bio jedan od prvih političara, koji je spoznao da Jugoslavija ne može opstati u svojoj tadašnjoj formi jer su narodi Jugoslavije sve više iskazivali centrifugalne tendencije i želju za samoorganizovanjem. Od tog perioda se Austrija pozicionirala kao advokat Zapadnog Balkana i to se nije promenilo. Zbog toga i ne čudi da se u Evropskoj uniji uvek zalažemo za te zemlje. Pre nego što je Austrija predsedavala Evropskim savetom, izrazili smo jasan stav da se treba početi sa pregovorima za članstvo Severne Makedonije i Albanije.

Austrija je jedna od najvećih investitora na Balkanu. Istovremeno je tamo odliv mozgova viši nego ikada. Šta može EU, odnosno Austrija da uradi po tom pitanju?
Mislim da je najvažnije da se ljudima na lokalnom nivou stvori perspektiva. Donjoaustrijske tj. austrijske firme su definitivno vodeće kada je reč o investicijama u tim zemljama, a u nekima su, čak, i najveće. Zahvaljujući tome, mi stvaramo radna mesta u regionu i podržavamo infrastrukturu. To će Austrija, svakako, nastaviti da radi.

Lično ste svedočili padu Gvozdene zavese. Da li je ona zaista pala ili se samo pomerila?
Rekao bih da je pala. Bez obzira na to, njeni ostaci i dalje žive u glavama ljudi. Ipak, moram sa zadovoljstvom da primetim da smo u velikoj meri uspeli da razbijemo skeptičnost, nepoverenje i suzdržanost. Posebno u Donjoj Austriji u odnosima sa Češkom i Slovačkom. Čak je i nakon 1999. bilo usađeno u glavama mnogih da je „ovde ovde, a tamo je preko". No, situacija se izuzetno poboljšala. U Donjoj Austriji imamo odlične programe uz podršku Evropske unije. Oblast koju često volim da spomenem je prekogranična zdrvstvena saradnja, u okviru koje austrijski i češki doktori i medicinski tehničari sarađuju. To je jedan divan primer. Postoji još i prekogranična saradnja hitne pomoći. U slučaju nesreće na pograničnim mestima, hitna pomoć iz najbližeg mesta dolazi po povređene i vodi ih u najbližu bolnicu, bez obzira na to s koje strane granice se nesreća desila. Ukoliko dođe do porođajnih problema, pacijentkinje mogu da budu prebačene u kliniku u Bratislavu. Do Bratislave mogu doći za 10 minuta, a do Socijalno-medicinskog centra Istok (SMZ Ost) tek za sat vremena. To su sve znaci međusobnog poverenja, jer ako svom komšiji mogu poveriti moje zdravlje, onda znači da smo dosta uznapredovali. Osim toga, imamo jezički program već godinama, zahvaljujući kojem više od 56.000 dece u vrtićima i osnovnim školama uči Slovački, Češki i Mađarski. A u susednim državama se uči nemački. Ovde se stalno radi o međusobnoj razmeni. Ostaci Gvozdene zavese još uvek primetni. To je i razumljivo s obzirom na to da je Evropa bila skoro 50 godina podeljena. No, verujem da će sledeće generacije odrastati sa duhom evropskog zajedništva, a za podelu će samo znati iz istorije.

ZANAT

Novi program garantuje mladima obrazovna mesta.

„Što se stanovanja tiče, duplirali smo subvencije za mlade porodice, a subvencije za decu su više, čak, za 10.000 evra."

INTERVJU. **Razgovarali smo sa gradskom ministarkom za okoliš i gradsku komunalnu službu o novom, oštro diskutiranom zakonu za držanje pasa, problemom sa slovačkom nuklearnom elektranom, kao i o opskrbi grada obnovljivom energijom.**

Piše: Dragomir Janjić

„Novi zakon, prije svega, štiti djecu"

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

KOSMO: Nova odluka o držanju kućnih ljubimaca se oštro komentira. Postoji mnogo tumačenja zakona koja se odnosi na to. Što je, zapravo, točno?

Ulli Sima: Imali smo nekoliko slučajeva teških napada pasa u Beču. Prošle jeseni je jedno dijete teže ozlijeđeno od strane psa čija je vlasnica bila u alkoholiziranom stanju. Iskreno rečeno, ovaj slučaj me je duboko pogodio jer i sama imam dvoje djece. Odmah mi je bilo jasno da moramo učiniti sve, kako se ti slučajevi u Beču ne bi ponovili. Moj glavni cilj je da naš katalog mjera u potpunosti spriječi ove incidente u našem gradu. U suradnji s policijom smo napravili zakonski paket koji sadrži oštrija pravila za posjedovanje tzv. borilačkih pasa. Dozvola za posjedovanje pasa se od sada sastoji iz dva dijela – mora se napraviti dok je pas još štene i mora se produžiti kada pas navrši dvije godine. U toj životnoj dobi psa se lakše može ocijeniti njegov karakter. Osim toga, uveli smo opću obavezu nošenja brnjica za sve borilačke pse u javnosti. Svi ti nemili slučajevi napada pasa su se mogli spriječiti da su psi imali brnjice. No, da bi ovaj paket funkcionirao u praksi, predvidjeli smo odgovarajuću minimalnu novčanu kaznu. Tko, na primjer, ne posjeduje dozvolu za psa, mora platiti kaznu od minimalno 1.000 eura. Time želimo jasno pokazati ozbiljnost novih pravila. Zakonski članak, za koji ste me pitali, a o kojem se oštro diskutira, je namjerno pogrešno predstavljen javnosti od strane pojedinih partija, a prije svega FPÖ-a. Zakon predviđa uspavljivanje pasa samo u slučajevima životno opasnih ili smrtnih ozlijeda. Ovo se do sada samo jednom dogodilo. Važno je napomenuti da zakon jasno razlikuje slučajeve napada: ukoliko pas napadne nekog u samoobrani, ni u kom slučaju neće biti uspavan.

Zvaničan stav Veterinarske komore je da obaveza nošenja brnjice i povodca „veoma sputava prirodno ponašanje životinja i time proturječi osnovnim načelima Zakona o zaštiti životinja."

Godine 2010. smo sproveli referendum i pitali građane da li žele da vlasnici borilačkih pasa posjeduju dozvolu. Čak 89 posto građana je reklo „da" i tada smo uveli dozvole. Nakon nesretnog slučaja sa Warisom, shvatili smo da moramo reagirati i dopuniti zakon. Ova odluka je za dobrobit svih nas. Ljudi moraju imati u vidu da obaveza nošenja brnjice važi samo kada je pas na ulici. Činjenica da Veterinarska komora sada koristi navedeni argument me je zapanjilo, prije svega zato što nikada do sada nisu stupili sa mnom u kontakt.

Fotos: KOSMO

Vi osobno ste dosta napadani u okviru diskusija o napadima pasa i borilačkim rasama na društvenim mrežama. Kako reagirate na te napade?
Tužili smo osobe za ovakve napade jer internet nije mjesto bezakonja. Svatko, tko misli da može pisati što mu padne na pamet, shvatit će da je to itekako skupo. Prvi slučaj smo uvjerljivo dobili i ta osoba sada mora snositi ogromne troškove, a pritom je već kažnjavana. Iznimno mi je bitno da pokažem da je takvo ponašanje neprihvatljivo. Osim toga, ne smijemo se obeshrabriti. Malo je takvih ljudi koji na Facebooku šire ovakvo mišljenje. Kada se narod pita, onda je jasno da imamo podršku većine. Osamdeset do devedeset posto podržava naš put. Pojedine političke partije, u prvoj liniji FPÖ, namjerno govore neistine u vezi ovog zakona kako bi širili mržnju i upravo oni potiču takve postove.

„Pojedine političke partije, u prvoj liniji FPÖ, namjerno govore neistine u vezi zakona kako bi širili mržnju."

Slovačka vlast je dozvolila međunarodnu inspekciju reaktora 3 u Mochovcima, a puštanje ovog reaktora, kao i bloka 4 je odloženo. Što planirate ukoliko inspekcija potvrdi nedostatke na reaktorima?
Iznimno me raduje da će se održati ova inspekcija jer sam uvjerena da će se otkriti teški nedostaci. Obećavam da ćemo dati sve što je u našoj moći da se reaktori ne puste u pogon, čak i ako nam šanse budu minimalne. Godine 2008. smo obišli nuklearnu elektranu u Mochovcima. Nažalost, nismo smjeli slikati. Takav užasan prizor nisam vidjela u svom životu! Od kraja 80-ih godina, pa do 2008. su reaktori stajali napušteni kao ruine. Od takvih ruševina su pokušali napraviti reaktore, što može imati fatalne posljedice. Po mom mišljenju je čitava izgradnja veoma lakoumna i neodgovorna. Nakon naše posjete, odmah smo obavijestili medije o situaciji u reaktorima. Zbog toga se uprava nuklearne elektrane žalila Häuplu na mene i izdala mi zabranu ulaska u nuklearnu elektranu.

Velika akcija proljetnog čišćenja „Wien räumt auf. Mach mit!" je ove godine oborila novi rekord kada je broj sudionika u pitanju. Što se može još učiniti da bi se podgila svijest o čistoći u gradu?
Dosta radimo na tome. Trudimo se da zabavnim filmovima i promidžbenim spotovima motiviramo ljude. Osim toga, naši Waste-Watcheri su uvijek „na straži" i mogu kazniti one, koji se ne pridržavaju pravila. Posebno bih htjela apelirati i zamoliti pušače da ne bacaju opuške na tlo. Oni predstavljaju poseban otpad jer su puni otrova i plastike. Opušci su u Austriji veći problem nego plastične vrećice jer one završe u kantama za ostali otpad, a potom u spalionici smeća. Nakon što smo se uspješno riješili psećeg izmeta na ulici, sada nam je fokus na opušcima.

Ove godine je gradska komunalna služba proslavila 70. jubilej. Koliko je važno za metropolu poput Beča da opskrba strujom i plinom, kao i rad toplana i javnog prijevoza ostanu u vlasništvu države?
Mislim da je to najvrijednija imovina jednog grada. Osnovnu infrastrukturu mora kontrolirati javni sektor jer na taj način možemo kontrolirati cijene. U suprotnom bi izgubila svoju nezavisnost i bila podložna ucjenama. Što se cijena tiče – mi spadamo u trećinu najjeftinijih ponuđača. Kada je riječ o gospodarenju otpadom, mi sve obavljamo – od skupljanja smeća, pa sve do recikliranja, spaljivanja i odlaganja ostataka. Od 2008. se smeće iz kućanstava ne odlaže na deponije. Imamo deponiju Rautenweg koja je prekrasna i pravi raj za okoliš. Tamo se deponuje talog koji se poslije koristi za sađenje zelenila. Po njemu hodaju brdske koze i nema nelagodnih mirisa, već se koristi obrađeni pepeo od sagorijelog smeća.

„Osnovnu infrastrukturu mora kontrolirati javni sektor jer na taj način ostaje nezavisna."

Među privatnim ponuđačima energije vlada velika konkurencija. U kojoj je poziciji Holding Wien u ovoj konstelaciji i kako izdržava pritisak niskih cijena drugih ponuđača?
Postoji lijepa usporedba – trudimo se kupovati regionalne produkte i prije ćemo kupiti rajčice iz Beča nego iz Španjolske. Zašto bi sa energijom bilo drugačije? Wien Energie je domaća tvrtka sa preko 3.000 radnih mjesta. Energija kojom opskrbljuje dolazi iz bečkih elektrana. Naši potrošači imaju tu prednost što im je korisnički centar na Spitellauu, gdje uvijek mogu otići i posavjetovati se sa pravim ljudima. Tko posjeduje godišnju kartu za javni prijevoz i dobiva energiju od Wien Energie može dobiti određeni kontigent besplatnih dana za potrošnju energije. Tko potpiše ugovor na godinu dana, također dobiva gratis dane. Pokušavamo što više ovakvih ponuda osigurati i tu postoji mnogo mogućnosti. Mogu si zamisliti da ćemo za nekoliko godina imati front office u koji će svaki potrošač moći otići i odabrati usluge. Svatko će dobiti jedan račun i imati jednog savjetnika. Ukoliko nešto ne bude funkcioniralo, postojaće jedan broj telefona. Što cijeli sistem bude centralizovaniji, to će biti ugodniji za naše potrošače. Moja vizija je „one-stop shop".

OPUŠCI su u Beču veći problem nego plastične vrećice.

Fünf Schritte zur geförderten Wohnung: Wohnberatung Wien

Bei der Wohnberatung Wien finden Wohnungssuchende sämtliche Infos rund um den städtisch geförderten Wohnbau an einem Ort.

Das Wohnungsangebot umfasst neben Gemeindewohnungen auch geförderte Miet- und Eigentumswohnungen (Neubauprojekte), geförderte Wohnungen, die zur Wiedervermietung gelangen, sowie gefördert sanierte Altbauwohnungen. Das aktuelle Wohnungsangebot ist rund um die Uhr unter www.wohnberatung-wien.at abrufbar.

Schritt 1: Grundvoraussetzungen

Das Wiener Wohn-Ticket ist die Eintrittskarte zum Wohnungsangebot der Stadt Wien. Als ersten Schritt verschaffen Sie sich einen Überblick über die Grundvoraussetzungen, wie z.B. die aktuellen Einkommenshöchstgrenzen.

Schritt 2: Anmeldung

Sie können sich bereits ab dem 17. Geburtstag für das Wiener Wohn-Ticket auf www.wohnberatung-wien.at registrieren und sich auch über ihre persönlichen Fördermöglichkeiten informieren. Alternativ können Sie sich natürlich auch direkt bei der Wohnberatung Wien während eines persönlichen Termins informieren und sich für das Wiener Wohn-Ticket anmelden.

Schritt 3: Unterlagen

Wichtig ist es, dass Sie alle erforderlichen Unterlagen zusammensuchen und diese entweder online hochladen oder sie zu Ihrem Termin mitbringen. Diese Unterlagen sind z.B. der amtliche Lichtbildausweis oder aktuelle Einkommensbestätigungen.

Schritt 4: Wohnungsangebot

Auf unserer Webseite können Sie online ihre Wohnungssuche nach einer geförderten Wohnung optimieren, indem Sie ein Suchprofil anlegen und nach verschiedenen Kriterien (Bezirk, bezugsfertige Wohnung oder Wohnung die noch in der Bau- oder Planungsphase ist) die Angebote filtern.

Schritt 5: Vertrag

Sind Sie für eine geförderte Wohnung an erster Stelle und Sie entscheiden sich für die Wohnung, werden Ihre persönlichen Daten überprüft und der Vertrag kann unterzeichnet werden. Bei der Mietvertragsunterzeichnung müssen Sie bereits 18 Jahre alt sein und die Grundvoraussetzungen für ein Wiener Wohn-Ticket erfüllen. Zusätzlich muss die neue Wohnung Ihr Hauptwohnsitz sein. Sie müssen alle bisherigen Wohnsitze aufgeben.

Wohnberatung Wien

Terminvereinbarung und Information:
Montag bis Freitag 7 bis 20 Uhr
Tel.: 01/24 111
wohnberatung@wohnberatung-wien.at
Persönliche Beratung: 1030 Wien, Guglgasse 7-9/Ecke Paragonstraße.
Montag, Dienstag, Donnerstag und Freitag von 8 bis 19 Uhr, Mittwoch von 8 bis 12 Uhr
www.wohnberatung-wien.at

Grundvoraussetzungen Wiener Wohn-Ticket

Das Wiener Wohn-Ticket ist die Eintrittskarten in den sozialen Wohnbau in Wien. Für das gesamte Wohnungsangebot der Stadt Wien gelten einheitliche Grundvoraussetzungen:

- Vollendung des 17. Lebensjahres
- Zwei Jahre Hauptwohnsitz an der aktuellen Adresse in Wien
- Geklärte Familienverhältnisse (verheiratete Paare oder in einer eingetragenen Partnerschaft lebende Paare können nur gemeinsam eine Wohnung beantragen)
- ÖsterreichischeStaatsbürgerInnen oder diesen Gleichgestellte
- Unterschreitung der Einkommenshöchstgrenze (WWFSG)

Für Gemeindewohnungen sowie für SMART-Wohnungen und Wohnungen aus der Wiedervermietung mit einem Eigenmittelanteil von unter 10.000 Euro muss zudem ein begründeter Wohnbedarf nachgewiesen werden. Mehr Informationen dazu auf **www.wohnberatung-wien.at.**

Fotos: WSW/L.Scheed

Entgeltliche Einschaltung

WIEN

Aufwachsen

Sicherheit durch unbefristete Mietverträge um

0,–

ALLES RUND UMS WOHNEN

Wien ist erster Dienstleister, wenn es ums faire Wohnen geht.

Rund 60 Prozent der WienerInnen leben in städtischen oder städtisch geförderten Wohnungen. Sei es für Alleinerziehende, Singles, Jungfamilien, die ältere Generation oder zum Arbeiten von Zuhause: Die Bedürfnisse der Menschen stehen bei den maßgeschneiderten Wohnprojekten der Stadt Wien immer im Zentrum.

www.wohnberatung-wien.at

WOHN BERATUNG wien

Angebot
Beratung
Anmeldung

„Za cveće i pčele u Donjoj Austriji”

Za pčele, leptire i ostale korisne insekte razno domaće poljsko bilje i cveće na livadama predstavlja važan izvor hranljivih materija i osnov ishrane. Da bi se skrenula pažnja na značaj raznovrsnosti ovih vrsta, započet je projekat pod nazivom „Za cveće i pčele u Donjoj Austriji”.

Predsednica Donje Austrije kaže da ova inicijativa treba da obezbedi budućnost vrednu življenja za celu pokrajinu i ljude u njoj. Ona navodi da je Donja Austrija predvodnik i primer kada je održivost i reciklaža u pitanju. Takođe ističe da je veoma važna međusobna saradnja između opština, gradova, njihovih upravnika i firmi za obradu otpada. Ovom prilikom je u ovoj akciji učestvovala firma za reciklažu „Saubermacher”, koja je poklonila seme poljskog bilja i cveća za ukupno 13 opština u

Donja Austrija je pokrenula projekat koji ima za cilj poboljšanje ekoloških uslova života za ugrožene vrste.

Donjoj Austriji. Oko 60 odsto u celoj pokrajini se ekološki neguje, tako da je Donja Austrija vodeći eko-region, kaže predsednik opštine St. Pölten Matthias Stadtler. Ovom akcijom se želi stvoriti što veća svest kod ljudi o važnosti zaštite i raznovrsnosti prirodne sredine. Da bi se izbeglo izumiranje insekata i ostalih životinja, potrebno je sve više pošumljavati.

Izuzetan kvalitet vode na kupalištima

Ko provodi letnji odmor u Donjoj Austriji, može biti siguran da je kvalitet vode za kupanje proveren i bezbedan, navodi se u izveštaju Evropske agencije za zaštitu životne sredine (EEA).

Prilikom izrade ovog izveštaja ocenjivan je kvalitet plaža za kupanje širom Evrope, uključujući i reke i jezera. Ova agencija je u svom istraživanju obuhvatila 21.800 kupališta u svim državama Evropske unije, kao i u Švajcarskoj i Albaniji. U Donjoj Austriji je ispitano ukupno 29 javnih kupališta. Tom prilikom su stručnjaci, u periodu između maja i septembra 2018, uzeli uzorke iz jezera, bara i reka i ispitali njihov hemijski, fiziološki i mikrobiološki sastav. Kao „izuzetnu”, dobila je odliku voda za kupanje u regionu Mostviertel i središnjem delu Donje Austrije, gde su tri jezera u Blindenmarktu dobila

Nakon Kipra i Malte, Austrija je zauzela treće mesto za najbolji kvalitet plaža u Evropi na listi EEA.

najvišu ocenu EU kvaliteta. Ovom ocenom odlikovana je i većina kupališta u centralnom delu oko St. Pöltena, kao na primer Ratzersdorfer See, Badesee Treismauer i Aubad Tulln. U regionu Waldviertel je veliki broj kupališta ocenjen najvećom mogućom ocenom. Sveukupno, Austrija je zauzela visoko treće mesto na ovoj listi, iza Kipra i Malte.

70 godina Banke krvi St.Pölten

Predsednica Donje Austrije Mikl-Leitner ističe povodom jubileja Banke krvi u Sankt Pöltenu da je dobrovoljno davanje krvi od neprocenjive vrednosti.

Ovaj jubilej svečano je obeležen u Univerzitetskoj klinici u St. Pöltenu. Mikl-Leitner se tom prilikom zahvalila svim dobrovoljnim davaocima na nesebičnoj pomoći u proteklih sedam decenija. Banka krvi u Donjoj Austriji svojim zalihama opskrbljuje 27 kliničkih centara u celom regionu, kojima je godišnje potrebno 50.000 konzervi, tj. oko 15.000 litara krvi. Izuzetan doprinos svemu tome daje i ukupno 21.500 zaposlenih, zbog čega je u razvoj kliničkih centara u Donjoj Austriji proteklih godina investirano preko 2 milijarde eura. Mikl-Leitner dodaje da će i narednih godina biti uloženo oko

Kampanja za dobrovoljno davanje krvi je od izuzetne važnosti jer je svakih 90 minuta u jednoj od klinika ona potrebna.

600 miliona eura, između ostalog i u izgradnju nove klinike u Wiener Neustadtu. U cilju prikupljanja zaliha krvi u toku je kampanja koja je, samo u junu, obuhvatila tačno 30 akcija dobrovoljnog davanja u školama, zadrugama, udrženjima i društvu vatrogasaca dobrovoljaca. Prva transfuzija krvi u Donjoj Austriji izvršena je još davne 1949. godine.

Fotos: zVg.

Hämorrhoidalleiden mit wertvollen Pflanzenextrakten behandeln

ANULIND® lindert, reinigt und pflegt die empfindliche Haut.

Wenn sich die Hämorrhoidalknoten etwa in der Schwangerschaft oder bei Verstopfung vergrößern, kommt es zu den typischen Symptomen wie Jucken, Brennen und Schmerzen. Neben hygienischen Maßnahmen und einem ausgewogenem Lebensstil mit mehr Bewegung und gesunder, ballaststoffreicher Ernährung zur Normalisierung der Stuhlkonsistenz können Salben mit natürlichen Inhaltsstoffen aus der Apotheke die Beschwerden lindern.

Kortisonfreie Wirkstoffe: Kamille, Ringelblume, Kornblume und Rosskastanie

Das 3-Phasen-Pflegesystem von ANULIND® reinigt und pflegt die empfindliche Haut mit wertvollen Pflanzenextrakten einfach, effektiv und völlig kortisonfrei. Die Haut wird regeneriert und geschützt - die unangenehmen Empfindungen verschwinden.

Für wirksame Linderung: ANULIND® Crème

Die schützende Emulsion lindert die Symptome bei Hämorrhoiden und Analbeschwerden wie Schmerzen, Juckreiz sowie Brennen.

Für die erfrischende Dusche: ANULIND® Cleanser

Der zarte, cremige Waschschaum eignet sich ideal für die behutsame Reinigung des empfindlichen äußeren Bereichs und auch bei schmerzenden Hämorrhoiden unter der Dusche. Der ANULIND® Cleanser ist ein dermatologisch getestetes Kosmetikum – reinigt, beruhigt und erfrischt die Haut.

Für unterwegs: ANULIND® Reinigungs- & Pflegetücher

Die milden ANULIND® Reinigungstücher sind ideal für unterwegs und auf Reisen. Die Tücher sind aus einem anschmiegsamen und doch reißfestem Vlies. Sie sind dermatologisch getestet und enthalten natürliche Extrakte aus Kamille, Kornblume sowie Ringelblume, pflegen die empfindliche Haut im Analbereich und bereiten sie auf die Anwendung der ANULIND® Crème vor.

Die ANULIND® Pflegeserie gibt es rezeptfrei in jeder Apotheke, alle Produkte einzeln oder zum Vorteilspreis als Starter-Set erhältlich.

Kontakt

Weitere Infos zum Thema Hämorrhoiden:
www.anulind.at

ENTGELTLICHE EINSCHALTUNG

Vergiss Hämorrhoiden!

NATÜRLICH • KORTISONFREI •

Crème, Schaum & Reinigungstücher

ANULIND®

lindert.reinigt.pflegt.

Jetzt in Ihrer Apotheke.
www.anulind.at

ANUINS1902

Kontakt
Mag. (FH) Asim Aliloski
office@buddhapr.com
www.asimaliloski.com

COACHING. Asim Aliloski, Austrijanac, albansko-makedonskog porekla, razvio je metodu koja ljudima omogućava vrhunske uspehe, veće zadovoljstvo i zdrave i harmonične odnose sa drugima.

Piše: Dušica Pavlović
Fotografije: Stephan Kotas

„Svi imaju pravo na bolji život"

KOSMO: Kako si izabrao svoj životni poziv?
Asim Aliloski: Još kao dete sam se pitao zašto ljudi imaju probleme u životu. Onda sam počeo da se pitam da li postoje mogućnosti i načini da poboljšamo svoj život. Prvo sam počeo na sebi da radim i intenzivno da se bavim promenama. Kada sam video da su one moguće, shvatio sam da to znanje želim da prenesem i drugima jer svi imaju pravo da poboljšaju svoj život. To je bila moja glavna motivacija.

Zbog čega ljudi žive život koji ne žele?
Većina ljudi ne veruje da mogu promeniti stvari. Osim toga, ubeđeni su da promene dolaze spolja tj. veruju da svi drugi moraju da se promene kako bi njima bilo bolje. Takvo shvatanje osobu automatski stavlja u položaj žrtve, a to znači da ona ne vidi svoje spopstvene mogućnosti niti moć da promeni nešto sama.

Flow Performance® je mentalni trening koji si ti razvio, a koji ljudima pomaže da promene stvari...
Kada čovek želi da napravi fizičke promene na sebi, onda ide u fitnes centar. Isto tako nam treba i trening za um. Dugogodišnje iskustvo mi je pokazalo da je lična promena neophodna ako hoćemo da poboljšamo život. Zbog toga sam razvio trening koji osobama pomaže da razviju svoje samopouzdanje na taj način da promene postanu moguće.

Ko su sve tvoji klijenti?
Kod mene dolaze kreativci, ljudi na vodećim pozicijama, majke sa decom, nezaposleni, sportisti i oni koji u određenim oblastima žele da ostvare vrhunske rezultate. Što se pola tiče – više ima žena. Mislim da žene prestižu muškarce kada je reč o ličnom razvitku.

Kada smo već kod teme muškaraca i žena – zbog čega su jake žene single?
Imam utisak da žene, koje su ranije bile ugnjetavane od strane muškarca, veruju da će to promeniti ako i one postanu kao muškarci. Prirodniji i zdraviji razvoj bi bio taj da žena prihvati svoju žensku stranu, a tu spada sposobnost prepuštanja tj. puštanja mogućnosti koje su dobre za nju da uđu u njen život. To ne znači da žena treba da dozvoli ugnjetavnje ili sputavanje i da radi stvari koje ne želi. Za zdraviji odnos je potreban novi balans – sačuvati nezavisnost kojoj su žene stremile, jer je ona veoma važna, ali sačuvati i svoju ženstvenost. Kada jedna žena imitira muško ponašanje onda gubi svoju ženstvenost, a to je neće učiniti srećnom.

Da li su žene na Balkanu više ugnjetavane nego na zapadu?
To ne bih posmatrao na taj način. Na Balkanu su svakako muško-ženske uloge jasnije raspodeljene. To, pak, ne znači da se radi o ugnjetavanju. Možda u Austriji ima onih koji bi rekli da su čišćenje, pranje, peglanje i kuvanje „niže" obaveze, ali zamislite da se kuća nikada ne čisti!

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

To je i te kako važna obaveza. Isto tako na Zapadu ima žena koje možda ne žele da rade, a moraju, pa bismo mogli reći da je to za njih ugnjetavanje. Iz toga možemo zaključiti da svuda na svetu žene doživljaju neku formu ugnjetavanja, pitanje je samo kakvo je naše lično shvatanje toga. Zato svako za sebe mora da otkrije koji su mu ciljevi i želje i na koji način želi da živi svoj život. Ja pomažem ljudima da najpre shvate ko su, da se oslobode mišljenja drugih i da se povežu sa svojim iskonskim potrebama. Ne postoji jedan jedini pravi stil života.

Mnogim migrantima je teško da prihvate Austriju kao svoju domovinu. Kako sa tim izaći na kraj?

Kada neko želi da živi u Austriji, onda mu treba jedna stvar – mnogo samopouzdanja. Činjenica da je stranac, umnogome može destabilizovati osobu koja je osteljiva ili labilna. Međutim, ova situacija je ujedno i veoma dobar program za lični razvoj jer predstavlja izvanrednu mogućnost da razvijemo osećaj sopstvene vrednosti, bez obzira na to kako nas drugi vide. Primećujem da mnogi ljudi koji su došli sa Balkana sebe prezentuju ispod njihove prave vrednosti i da imaju osećaj da su druga klasa. Ali ljudi nisu klasa – kao čovek je svako od nas dragocen, a kao duša neprocenjiv i svako treba da živi svoje dostojanstvo. Dati sebi vrednost i shvatiti da je mišljenje o nama samima mnogo bitnije od mišljenja drugih je ključ svega.

Asim Aliloski već 12 godina pomaže ljudima da pronađu svoj prirodan tok života.

Kako se možemo odvojiti od mišljenja drugih?

Svako treba da shvati da ne može da živi prema predstavama drugih i da za to ne postoji alternativa. Živeti prema drugima bi bilo pogubno za sve nas. Zbog toga želim da ohrabrim sve da prihvate svoju individualnost i jedinstvenost. Te dve stvari su upravo ono što nam i donosi uspeh na poslu. Jer, kada bismo svi bili isti, postojali bi samo prosečni uspesi. Kako dobiti snagu da ostanemo pri tome je pitanje vežbe. Čovek iznova i iznova mora da se bori da bi zadržao svoju jedinstvenost i tu konfrontaciju treba shvatiti kao priliku da razvijemo svoju unutrašnju jačinu kako bismo istinski bili slobodni.

TUGA I BORBA. Strašno je kad roditelji saznaju da im dete ima bolest za koju nema leka. No, oni nemaju vremena za prepuštanje bolu jer ih čeka dug, težak i neizvestan put, čeka ih borba protiv još nedovoljno poznatog protivnika, a autizam to jeste.

Piše: Vera Marjanović
Fotografije: KOSMO

„Moje dete ima autizam..."

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

Fotos: iStockphotos

DRUGAČIJI

Ljudi sa autizmom obično ne opažaju okruženje na standardni način.

Autizam je razvojni poremećaj koji se javlja u detinjstvu, najčešće u prve tri godine života, zahvata gotovo sve psihičke funkcije i traje čitavog života. Karakterišu ga oštećenja u socijalnoj interakciji i komunikaciji, kao i ograničeni, repetitivni i stereotipni modeli ponašanja, interesovanja i aktivnosti. Od svih psihičkih sindroma u detinjstvu, autizam je najviše istraživan, ali je uzrok njegove pojave i dalje velika nepoznanica. Osobe sa ovim poremećajem najčešće ne opažaju okruženje na standardni način i imaju problem u ponašanju. Neka deca su izrazito povučena, dok druga mogu da ispolje prenaglašene aktivnosti, pa okolini pristupaju na neuobičajene načine. Iako osobe sa autizmom imaju određene zajedničke osobine, ne postoje dva pojedinca sa istim karakteristikama. Pored toga, njihovo sazrevanje može da dovede do promene oblika i nivoa teškoće.

O svojim mališanima sa autizmom i o teškom životnom putu kojim koračaju, za KOSMO govore požrtvovani i hrabri roditelji našeg porekla iz Beča.

Žaklina Martinović (36), trgovkinja

„Imam dva sina – Todora od četiri i po i Maksima od dve i po godine. Trudnoća sa Todorom je bila rizična, ali rođena je zdrava i vitalna beba, koja se lepo razvijala i rasla. Nažalost, već u uzrastu od dve godine, moj suprug Slađan i ja smo kod našeg sina primetili određene znake odstupanja u odnosu na zdravorazvojnu decu. Todor se nije odazivao na ime, premalo je spavao, nije želeo da se igra sa drugom decom, nije bio zainteresovan ni za šta. Govor mu je bio bebeći, izgovarao je nešto na nekom svom jeziku. Svi su nam govorili da ne treba da paničimo, a čak je i pedijatar tvrdio da je Todor zdravo dete. Međutim, sa napunjene dve i po godine, mi smo se najozbiljnije pitali da li je sa našim sinom zaista sve u redu. I po desetak puta dnevno imao je ispade u vidu beskonačnog plakanja, bez vidljivog razloga. Više nismo imali mira.

Srušio nam se svet

Dete smo upisali u privatni vrtić i bilo je sve u redu do prvog dana kad je tamo ostao sam. Imao je napad plakanja, otimao se i bacao po podu, pa nam je vaspitačica odmah iznela sumnju da sa Todorom nešto nije u redu i da mu je potrebna stručna pomoć, dodajući da on nije za njihov vrtić. Za nas je to bio snažan šok, ali sam se još nadala da će biti sve u redu. Prvi pregled smo obavili u Neuro-dijagnostičkom centru, gde nam je psiholog nakon nekoliko minuta rekao da je reč o autizmu. Verovala sam da je za postavljanje tako ozbiljne dijagnoze potreban tim lekara, pa smo otišli u ZEF (Zentrum für Entwicklungsförderung), gde nam je nakon niza pretraga, testova, kao i razgovora sa nama, saopšteno da Todor ima atipični autizam. Naše dete je imalo tri godine kad se suprugu i meni srušio svet. Sa željom da što više saznamo o autizmu, počeli smo da tragamo za informacijama po internetu, forumima, u literaturi. Tražili smo mogućnost da se naš sin uključi među drugu decu, pa smo ga prijavili u integrativni državni vrtić, koji i sada pohađa.

Jahanje je bilo prva Todorova terapija, a on nije pokazao nikakav strah. Usledio je rad sa pedagogom, koji kroz igru vežba i uči sa njim. Kroz terapije je došlo napretka u razvoju njegovih emocija: ne odbija dodir, pa konačno mogu da ga mazim i ljubim, počeo je čak i da se igra sa mlađim bratom, kojeg ranije nije prihvatao. Todor zapravo želi komunikaciju, ali ne ume to da pokaže. Srećom, počeo je uredno da spava, a napadi plača i besa su neuporedivo ređi. Sada smo više od godinu dana na listi čekanja za tzv. ABA terapiju, koja nije pokrivena zdravstvenim osiguranjem. Sat vremena košta 80 eura, a trebalo bi je primenjivati četiri puta mesečno, dok jahanje i rad sa pedagogom plaća WGKK. Todor dobija dupli dečji dodatak i pomoć za negu od 150 eura, što nam je finansijska olakšica."

Strpljenje je najvažnije

„Inače, Todorovi napadi plača, bacanja i besa se dešavaju svuda, a strašno je što ne znamo šta ih može isprovocirati. Zato ga stalno posmatramo jer i naizgled bezazlena sitnica može biti okidač za napad. Mi smo morali da se upoznamo sa autizmom našeg deteta jer svaki slučaj je priča za sebe, nema univerzalne formule za taj poremećaj. Taman kad pomislimo da smo sklopili mozaik i da sve znamo, desi se novi momenat, dolazi do nove faze. To je teško za njega i za nas. U autizmu se sve uči korak po korak i to jako dugo traje. Međutim, ja se od početka ponašam kao da me Todor sve razume i puno učim sa njim. Jednom me je iznenadio kad je spontano počeo da bez greške nabraja delove lica na nemačkom: Augen, Mund, Nase... Tada sam shvatila da on mene zaista razume, pa sam intezivirala učenje, što je donelo napredak u govoru. Strpljenje roditelja je najvažnije, iako sam ponekad jako umorna.

Ljudi oko nas znaju da Todor ima autizam, ali ako se nađemo u nepoznatom okruženju, a on dobije taj intezivni i bučni izliv emocija, ljudi kažu da je nevaspitan, da ga treba isprašiti po zadnjici, prigovaraju

Žaklina Martinović: „Suprug i ja zbog dijagnoze našeg deteta osećamo ogromnu tugu koja ne prolazi."

mi da ga nisam lepo vaspitala. Znam da to govore iz neznanja, ali me povređuju takvi komentari, pa mi bude teško, rasplačem se. Zato se okrenem i odem, a vrlo retko kažem da moje dete ima autizam.

Na Facebooku sam u grupi majki koje imaju decu sa posebnim potrebama. Tu razmenjujemo iskustva, saznajemo novosti, što nam je svima korisno. Naglašavam da nisam nesrećna majka, iako suprug i ja zbog dijagnoze našeg deteta osećamo ogromnu tugu koja ne prolazi. No, mi smo srećna porodica. Moj najveći strah javlja se kad pomislim šta će biti sa Todorom kad nas više ne bude. Ipak, nadam se napretku medicine i pronalasku nekog rešenja."

Aleksandra Đorđević: „Ranije nisam govorila da mi je dete autistično jer nisam prihvatala istinu."

Povezane smo u grupi na Facebooku i na internet forumima sa majkama koje imaju decu sa posebnim potrebama. Tu razmenjujemo iskustva, saznajemo novosti, što nam je svima korisno.

Aleksandra Đorđević (30), službenica

„Majka sam dvoje dece: Andreja, starog sedam godina i Anje od deset meseci. Nakon uredne trudnoće, moj sin je rođen kao velika i zdrava beba, lepo je napredovao, dobro je spavao, bio je miran i veseo. Ipak, kad je imao godinu i po dana, počela sam sumnjati da sa mojim detetom nešto nije u redu. Brbljao je, znao je da kaže 'mama', umesto tata, govorio je 'kaka', a još par reči nije izgovarao razgovetno. Igrao se smisleno, ali je prihvatao samo mene i donekle mog supruga Olivera. Već tada je izgledalo da je Andrej u nekom svom svetu. Počela sam da tragam za informacijama na internetu i da upoređujem, a autizam je bio jedino što se poklapalo sa stanjem mog sina. Imao je dve godine kad smo zbog slabog Andrejevog govora otišli kod psihologa. Rečeno nam je da dete ima simptome autizma, uz savet da uradimo dodatne pretrage. Sledeća stanica nam je bio ZEF, gde smo odlazili na svakih par meseci, ukupno desetak puta. Suprug i ja smo smatrali da se dijagnostika odvija presporo jer smo čuli da sa autističnim detetom treba raditi što je moguće pre, a Andrej je imao već tri godine. Kad su nam rekli da dođemo ponovo za godinu dana, mi smo se zaputili u Beograd. Tamo su nam rekli da ima elemente autizma i da je razmažen, što je istina jer on je moje prvo dete. Pored toga, savetovano nam je da krenemo kod logopeda, sa čim smo odmah počeli u Beču."

Sami plaćamo terapije

„U vrtiću je Andrej jako plakao, pa su nam vaspitačice savetovale da napravimo pauzu. Sledeći pokušaj je bio uspešniji jer se on vezivao za pojedine vaspitačice. Nije još uvek govorio, nije sam uzimao stvari rukom, nije se odmah odazivao na ime, ali ja sam još uvek verovala da je sve to posledica razmaženosti. Nažalost, u vrtiću se pojavila vaspitačica koja nije razumela da je Andrej drugačiji i počela je da ga kažnjava. Bio je nesrećan i ispisali smo ga, što se ponovilo još jednom, a na mesto u integracionom vrtiću smo čekali godinu dana. U svim tim pauzama, suprug ili ja smo morali dati otkaz na poslu, tako da do sada nikad nismo oboje bili istovremeno zaposleni. Polazak u integracioni vrtić je bio početak Andrejevog napredovanja jer su pedagozi sa njim intezivno radili, a svakog dana sam dobijala iscrpni izveštaj o njegovim aktivnostima.

DIJAGNOSTIKA.

Prva stanica za pretrage i testiranje autistične dece je Zentrum für Entwicklungsförderung.

Jahanje je terapija koja veoma prija deci sa autizmom, a ona ne pokazuju nikakav strah od konja.

Konačna dijagnoza je postavljena 2017. kad je imao pet godina, a to nas je koštalo 600 eura. Kad je prošla godina dana od naše poslednje posete ZEF- u, pozvali su nas. Rekla sam da imamo dijagnozu, što je značilo da ne možemo koristiti njihove usluge za terapije našeg sina. Problem dugog čekanja na terapije koje pokriva WGKK je ogroman, pa smo odlučili da plaćamo sve što mu je potrebno. Povremeno sam zapažala napredak u motorici i u komunikaciji, ali govor se nije značajno razvijao, mada smo i kod kuće mnogo radili sa njim. Plaćali smo terapije jahanja, dok drugima to pokriva WGKK, sve samo zato što smo dijagnozu potražiili na drugom mestu. Smatram da je razumljivo što smo kucali na više vrata, želeći da što pre dobijemo dijagnozu i da počnemo sa terapijama. Finansijski nas sve to mnogo iscrpljuje jer uvek smo suprug ili ja bez posla. Dupli dečji dodatak ne pokriva Andrejeve terapije, pa nam pomažu roditelji. Žao mi je što smo dve godine izgubili zbog sporog sistema, ili je u pitanju gužva, ja to ne znam. Bili smo nedelju dana u Turskoj na terapiji sa delfinima, što nas je koštalo 2.000 eura. Srećom, Jugendamt nam je obezbedio desetodnevni porodični odmor za 150 eura, što je za dete dobro jer mu prijaju promene."

Fotos: KOSMO, iStockphoto

INKLUZIJA

Pripadanje grupi u integracionom vrtiću prija autističnoj deci.

Ljudi su ponekad grubi

„Andrej sada pokazuje pravac prstom i gleda sagovornika u oči. Krenuo je u Sonderschule, ali će nastaviti u integracionom razredu, što je za nas velika radost. Sada recituje cele jednostavne pesmice, a primetila sam da uči uz sestricu. Prema njoj je neverovatno nežan, mada je u početku bio ljut na bebu i na mene. Ljudi na povremene ispade mog sina često reaguju grubo: glasno negoduju, govore da je nevaspitan, bezobrazan i razmažen, a to su situacije u kojima se osećam izgubljeno, bez snage, pa se i rasplačem. Ranije nisam mogla izustiti da mi je dete autistično jer sama nisam prihvatala istinu, ali to se promenilo. Sada sam srećna jer je moj sin pokretan, uz veliki trud će naučiti da govori, može da se igra, njemu nije ugrožen život. Gledam samo napred i nadam se, mada me užasno plaši pomisao da Andrej kad odraste možda neće moći da vodi samostalni život i da ima svoju porodicu."

PROČITAJTE JOŠ

Kako prepoznati autizam?

Kašnjenje u razvoju govora je najčešći simptom kod dece, a neka neobična ponašanja se javljaju već u prvoj godini života. Zapaženi su problemi sa spavanjem i sa ishranom, oskudno gukanje, izmenjen kontakt očima, nezainteresovanost za igračke, abnormalno reagovanje na određene senzacije, neobičan stav tela, neodazivanje na ime, averzija prema dodiru, konstantno plakanje ili vrištanje koje se ne smiruje, ravnodušnost prema osobi koja se o detetu brine ili patološka vezanost samo za jednu osobu.

Nestor Rešćanski (36), programer

„Moja supruga Ana i ja imamo sina Alekseja, starog pet i po godina. Iako je nakon uredne trudnoće porođaj bio malo stresan, beba je lepo napredovala, baš onako kako u knjigama piše da treba. Kad je sa dve godine krenuo u vrtić, tvrdili su da je sve u redu, a onda nam je rečeno da mnogo plače, da ometa drugu decu, pa moraju da ga nosaju i umiruju. Pedagogica je iznela sumnju da Aleksej ima neki problem, da bi to mogao biti neki oblik autizma i da treba da potražimo stručnu pomoć."

Srećan je što pripada grupi

„U toj dobi, sve što je uzimao u ruku, vešto je znao da zavrti, a mi smo ga podržavali. Kao beba, plakao je samo kad je bio gladan, ali nije dobro spavao i taj problem nas do danas prati. Znao je da se probudi u tri sata noću i želeo je samo da se igra. Ponekad je izgovarao neke reči, ali smo primetili da ne razume njihovo značenje. Psiholog kod kojeg smo otišli sproveo je testiranje i dao nam smernice za dalje. Put do dijagnoze nije brz, iako mi roditelji želimo da što pre saznamo istinu, kako bismo se počeli boriti sa problemom. Otprilike pola godine kasnije, rekli su nam da je Aleksej u spektru i da ima poremećaj hiperaktivnosti.

On ide u vrtić i integraciono je dete, čime smo jako zadovoljni jer je srećan što pripada grupi. Imamo odličnu komunikaciju sa personalom u vrtiću i sa terapeutima, redovno tražimo i dobijamo smernice za rad sa Aleksejem kod kuće. Naše dete govori srpski i nemački jezik, razume, a to nam potvrđuju i u vrtiću. Međutim, mi nismo sigurni da on razume baš sve, da li je shvatio zašto nešto što je uradio nije dobro. Iako smo mnogo uradili do sada, svesni smo da nas čeka još puno rada. Nisu to samo svrsishodne terapije kod stručnjaka, rad u vrtiću i kod kuće. Za nas je šetnja po gradu, vožnja javnim prevozom, sve što sa sinom preduzimamo, jedan nauk za njega i za nas, kao i pokušaj da nešto ispravimo."

Hronično smo umorni

„Jednom nedeljno Aleksej ide na grupnu, pa na individualnu terapiju, a posećivali smo i logopeda. Pripremamo se za školu, radimo na njegovoj koncentraciji, na razumevanju odnosa u kolektivu, autoriteta. Mnoge terapije na koje smo ga vodili podržane su od strane osiguranja, ali neke i plaćamo, ako je čekanje predugo. Ne odgovara svaka terapija svakom detetu, pa veoma vodimo računa kad odlučujemo jer nam je važno da dođe do boljitka. Uz to, Aleksej je dete i ne smemo ga preopteretiti. Važno je da roditelji ukažu stručnjacima na realnu sliku jer najviše vremena provode sa detetom. Ipak, mi od njih takođe očekujemo puno informacija, a ne dobijamo ih uvek. Puno nam je značio program Mobile Frühförderung. Jedna dama je dolazila kod nas kući, igrala se sa Aleksejem i savetovala nas gde da odemo i šta da preduzmemo po pitanju vrtića i mnogih drugih stvari.

Aleksej zna biti malo glasniji, hiperaktivan je, ali se ne primećuje uvek da je on drugačiji. Međutim, bilo je situacija kad su ljudi davali neprimerene komentare i to su za nas roditelje teški momenti, iako ne skrivamo da nam je dete autistično. Nikad ne znamo kako da reagujemo jer ulaženjem u rasprave, možemo uznemiriti dete. Supruga se sa tim više susretala, a ja se povlačim. Ponekad nas drugi roditelji uzimaju u zaštitu, pa osećamo da nismo sami. Često se pitam odakle moja supruga crpi snagu jer smo hronično umorni od malo sna i puno stresa. Gde god da krenemo, idemo u neizvesnost jer ne znamo šta se može desiti, da li će doći do neke burnije reakcije, kad dete odbija da sarađuje. Ipak, mi smo ponosni roditelji divnog dečaka, kojeg obožavamo i ne bismo ga menjali ni za šta na svetu."

Rešćanski: „Pitam se odakle moja supruga crpi snagu jer smo hronično umorni od puno stresa."

NAJBOLJI OČEVI. **Svaki muškarac može biti otac, ali samo neki mogu biti tata! Povodom Dana očeva, ćerke su glasale za svoje kraljeve, a KOSMO je uz podršku radnje „The Budims” i platforme „Psyonfield” nagradio najboljeg među njima.**

Piše: Dušica Pavlović
Fotografije: KOSMO

„Moj tata vredi zlata”

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

Kadić *Fuad*

Ono što je najvažnije za sretan život u Austriji je čvrsta familijarna veza. Imam dvoje djece, sina i ćerku i četvoro unučadi. Biti otac je ogromna obaveza. Kao roditelj si od početka do kraja tu za svoju djecu. Ja živim za njih, radim za njih, a dao bih i svoj život za njih. Sve dok si mlad sa suprugom, ljubav se prenosi njoj. Čim dođu djeca, ljubav se prenosi njima. Ništa se ne može uporediti sa srećom roditelja.

> **U životu je najvažnija čvrsta familijarna veza. Ništa se ne može poreditи sa srećom roditelja.**

Moj tata je najbolji zato što:
je kroz cijeli život prošao mnogo toga sa mnom i sa mojim bratom. Bezuvjetno nas je podržavao, kako tokom rata, tako i sa našim privatnim problemima. Uvijek je tu za nas i nikada nije rekao ne. Godine 2015. je moj otac imao udes. Ja sam bila na poslu kada su mi javili da je pao sa krova. Bila sam, blago rečeno, u šoku ali nisam mogla napustiti radno mjesto jer nije imao ko da me mijenja. Kako je radnja u kojoj sam radila bila blizu njegovog radnog mjesta, vidjela sam kako se helikopter, koji ga je prevozio, digao u zrak i odletio ka bolnici. Ne mogu vam opisati taj užasan osjećaj prije nego što sam ga vidjela i shvatila da će biti dobro. Tek kada se tako nešto strašno desi, postanemo svjesni ljubavi prema toj osobi.

Outfit by „The Budims"

Šivčić Brano

Kao roditelj moraš imati ogromnu ljubav za svoju djecu, posvetiti im ogromnu pažnju, pričati mnogo sa njima. Svaki roditelj mora naći vremena za djecu i saslušati ih, jer je jako važno da roditelj prvo razumije njih, kako bi ona mogla razumjeti njega. Između roditelja i djece je najvažnija dobra komunikacija.

Najvažnije je da roditelj prvo razumije svoju djecu, kako bi ona mogla razumjeti njega.

Moj tata je najbolji zato što:
Zato što ga, kao prvo, ne smatram samo za oca, već i za najboljeg prijatelja. Kad god mi je teško, prvo se njemu obratim za savjet i pomoć. Kod njega se mogu isplakati, izderati, izraziti emocije, a on zna svaki put da mi da takvu motivaciju, da dobijem osjećaj da mogu osvojiti cijeli svijet. Nikada nam ne dozvoljava da moralno padnemo, a i kad padnemo, tu je da nas podigne. Njemu se u bilo koje doba dana i noći mogu obratiti, a osim toga, zna da se prilagodi mladima, pa ga i moje društvo jako voli.

Vasilić *Pantelija*

Roditeljstvo je težak posao. Biti otac nosi veliku odgovornost sa sobom, a ponekad je i naporno ako imate radoznalu i svestranu kćerku jedinicu. Ali isto tako znam koliku mi sreću donosi moja kćerka, koliko me ispunjava i čini ponosnim. Ona će neminovno prerasti moje krilo, ali srce neće nikada jer ljubav koju od mene dobija je bezuslovna.

Moja ćerka će neminovno prerasti moje krilo, ali srce neće nikad jer je moja ljubav bezuslovna.

Moj tata je najbolji zato što:
je na pravio čovjeka od mene. Prvi put me je vidjeo kada sam imala godinu i po dana, jer je radio u Austriji i nije mogao redovno da dolazi. Često smo provodili samo vikende zajedno, ali to su bili kvalitetni vikendi puni smjeha i druženja. Kada sam se sa 15 godina preselila u Austriju naša povezanost je rasla. Svakog dana bi me nazvao posle posla i raspitao se kako sam i da li sam gladna (smjeh). Kao jedinica za njega sam i kćerka i sin, pa me je čak naučio i da vozim traktor. Njegove višeminutne lekcije o različitim temama su mi zapravo pokazale kako svijet funkcioniše i zahvalna sam mu na tome.

Piše: Vera Marjanović

Živorad Milošević:

OPTUŽUJEM JUGENDAMT!

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

EKSKLUZIVNO! Vest da su u Beču od gladi umrle majka i njene dve kćeri, odjeknula je u celom regionu. Gotovo da nema medija koji o tragediji nije izveštavao, a o ocu devojaka su iznošene optužujuće tvrdnje. KOSMO donosi njegovu iskrenu ispovest.

ŠIZOFRENIJA

Psihijatri su Vesni Milošević postavili poražavajuću dijagnozu.

Živorad Milošević (55) rođen je u jednom selu nadomak Kraljeva. U Austriji živi i radi 34 godine, po zanimanju je bravar, a firmu nije promenio već 27 godina. Bio je zadovoljan životom, a srećan je postao kad je prilikom jednog odlaska u rodni kraj upoznao Vesnu, devojku iz istog sela. Rodila se ljubav, pa su se uskoro venčali, a početkom 2001. brak je krunisan rođenjem bliznakinja Suzane i Tanje. Priča koja je počela bajkovito, završila se tragedijom, a mnogi mediji su za nju posredno okrivili Živorada. Kad su optužbe prevršile svaku meru, a niko od tih tobožnjih sudija nije zatražio njegovu izjavu, nesrećni čovek je otvorio srce u redakciji našeg magazina. Sledi intervju sa Živoradom, ruinom od čoveka, odevenog u duboku crninu. On nije plakao, nego je očajno ridao dok je govorio o nekadašnjoj sreći koja se pretvorila u jezivu patnju, izazvanu teškom bolešću njegove supruge.

KOSMO: Da li ste Vesnu poznavali u ranoj mladosti?
Živorad Milošević: Nismo se znali jer sam ja rano otišao iz sela, prvo na školovanje u Kraljevo, a onda u Beč kod sestre, gde sam i ostao. No, kad sam je upoznao, brzo sam se zaljubio u nju, a ni ona nije krila osećanja. Nakon venčanja, čekajući vizu za Austriju, ostala je u Srbiji, gde su rođene naše ćerke, stalno sam odlazio kući, s nestrpljenjem čekajući da ih povedem sa sobom. Konačno su mi se pridružile 2002. godine i počeli smo zajednički život. Bio sam srećan što mi je porodica na okupu, a naše jednogodišnje ćerkice su mi bile velika radost. Nije mi bilo teško da radim od jutra do večeri, kako bi moja porodica lepše živela.

Kako se Vaša supruga privikavala na novi život?
Vesni sam uz pomoć prijatelja pokušavao da nađem posao jer sam mislio da će joj prijati promena, da ne bude samo sa decom. Nažalost, ona je od samog početka pokazivala simptome psihičke neuravnoteženosti. Stalno je govorila da čuje neke glasove, čak i kad je u stanu vladala tišina. Žalila se da neko priča o njoj, da će joj nauditi, a što je najgore, odbijala je da se bavi decom jer su joj glasovi u glavi tvrdili da su joj ćerkice neprijatelji. Ja sam radio po dvanaest sati dnevno, pa su u pomoć priskakale moja sestra, komšinice i porodične prijateljice. Bilo je jako teško, ali sam se predano trudio oko supruge. Kad dođem s posla, sve vreme sam bio sa decom i sa njom, posvećivao sam im svaki slobodni trenutak.

Jeste li suprugu vodili kod lekara?
Jesam, naravno, a dijagnoza je bila poražavajuća – imala je šizofreniju. Dobila je terapiju i rečeno mi je da, ako se stanje pogorša, mogu da je odvedem u specijalnu bolnicu Baumgartner Höhe. Kasnije su mi ljudi iz našeg sela pričali da je Vesna psihičke smetnje pokazivala dok je išla u školu, ali da su njeni roditelji to skrivali, jednako kao što meni nisu govorili, kad sam dolazio iz Beča, da ona pati od postporođajnog sindroma.

„Znala je da satima sedi pred vratima stana. Jednom je moja sestra na stepeništu zatekla polugolu, sa stvarima i decom."

Je li ona bila agresivna?
Nije, samo je bezvoljno ćutala. Znala je satima da sedi pred vratima stana, govoreći da čeka nekog da je povede. Nekad je govorila da čeka lekara, ali najčešće nije definisala ko je zamišljena osoba. Jednom ju je moja sestra na stepeništu zgrade zatekla polugolu, sa spakovanim stvarima i decom. Rekla jeda čeka psihijatra iz Srbije da je povede. Tada je lekar kod kojeg smo je odveli naglasio da deca nikad ne smeju ostati sama sa majkom.

Kako ste se Vi ponašali prema supruzi?
Jako sam je žalio, bilo mi je strašno da gledam kako se moja žena pretvrara u tešku bolesnicu. Nisam od nje ništa zahtevao, osim da redovno uzima lekove, ali sam uvek proveravao da li je to uradila. Naime, lekari su naglašavali da ne sme biti bez terapije za šizofreniju. Kad je dolazilo

Foto: KOSMO

Stav Wiener Kinder- und Jugendhilfe (Jugendamta)

Potresna priča Živorada Miloševića naterala nas je da, kako Jugendamtu, tako i policiji postavimo par pitanja. Od policije smo samo, nažalost, dobili odgovor da nisu imali nikakav nagoveštaj opasnosti, kada je Živorad bio kod njih 19.5.2019.

KOSMO: Vama su dostavljeni nalazi psihijatra u kojima je stajalo da Vesna Milošević boluje od šizofrenije, te da mora redovno uzimati terapiju. Ipak, vi ste tvrdili da niste kod nje primetili znake bolesti. Na osnovu čega?
Wiener Kinder- und Jugendhilfe: Svaka bolest može imati različite forme manisfestacije. U nekim slučajevima simpotmi se javljaju u epizodama, nekad se ponavljaju redovno, a nekad samo jedanput. Težina oboljenja isto može biti različita. Kada roditelj pati od neke bolesti, mi onda pratimo njen razvoj. Ukoliko se radi o težem slučaju neke bolesti, onda ispitujemo da li i koliko ta bolest utiče na roditeljske i vaspitne sposobnosti. Naša ustanova bez izuzetka ispituje uticaj bolesti na roditeljstvo i svaki slučaj posmatramo kao izolovan. Ispitivanje situacije se vrši na nekoliko nivoa – kroz razgovor sa stručnjacima (psiholozima, pedagozima itd.), kao i kroz boravak u ustanovama, gde osoba dobija stručnu pomoć. Za ispitivanje roditeljskih sposobnosti je zaduženo nekoliko centara za zaštitu dece i omladine, kao i psiholozi, pedagozi itd. Važno je napomenuti da konačnu odluku o starateljstvu ne donosimo mi, već sud prve instance. Mi smo samo jedni od mnogih procenitelja, koji svoja zapažanja i evaluacije predstavljaju sudu. Naše procene se uvek baziraju na principu četiri oka i hijerarhije. To znači da se nijedna procena ne vrši od strane samo jedne osobe, već od strane čitavog tima stručnjaka, u koji su uključeni i vanjski eksperti (lekari, psiholozi itd.).

Zbog čega Vaša služba nije uzela u obzir lekarske nalaze i mišljenje?
Naravno da jeste. Svaki nalaz specijaliste shvatamo veoma ozbiljno. Na osnovu tih nalaza procenjujemo onda da li je roditelj sposoban da obavlja svoje dužnosti ili ne i kako se bolest odražava na celu porodicu.

Na osnovu kojih dokaza ste oca devojčica Živorada Miloševića označili kao krivca?
Odluku o tome ko je kriv, a ko ne donosi sud. Mi se samo brinemo o osobama za koje smo mi zaduženi, a to su deca. Pitanja o njihovom psihičkom stanju i blagostanju su baza za našu procenu situacije.

Da li Jugendamt ima zajedničku bazu podataka iz koje se moglo videti sve o slučaju Vesne Milošević i njene dece?
Da, naravno. Naša je glavna obaveza da proverimo akte kako bismo situaciju mogli ispratiti na najbolji mogući način. Bez obzira o čemu se radi, svaka informacija je od velikog značaja.

Kako se moglo desiti da po izlasku iz sigurne kuće niko iz Jugendamta ne proveri kako majka i ćerke žive, s obzirom da su u to vreme devojčice još bile maloletne?
Nakon što su izašle iz sigurne kuće, majka i devojčice su bile smeštene u još jednoj ustanovi za majke i decu. Tamo se majkama pruža pomoć da se osamostale i stanu na svoje noge. Nakon što su otišle odatle, mi smo redovno kontrolisali situaciju. Međutim, kada se situacija stabilizuje, a znakovi opasnosti nestanu, zakonski smo primorani da se posle određenog vremena povučemo. Ali čak i u tim momentima ženama i deci jasno stavljamo do znanja da nam se uvek mogu obratiti za pomoć. Gospođa Milošević je napustila ustanovu za majke i decu 2017. godine. Od tada nije bilo nikakvih znakova da situacija nije više pod kontrolom.

do ekstremno teških situacija, kao hitan slučaj vodio sam je lekarima, pitao sam da li bi se u bolnici možda brže oporavila. Odgovarali su da je najvažnije redovno uzimanje terapije, a da joj blizina porodice sigurno više prija od bolnice.

Vaši snovi o porodičnom životu se nisu ostvarili. Jeste li bili jako nesrećni?
Bilo mi je mnogo teško, a nisam znao šta da radim. Bilo je perioda kad nam se ona vraćala pod dejstvom lekova. Tada je normalno komunicirala sa ljudima, izlazila je sama iz stana bez problema. Kad je ponovo dolazilo do padova, lekari su joj davali novu i jaču terapiju, pa sam verovao da ćemo uspeti i zajedno pobediti bolest. Nažalost, kad god smo odlazili na odmor u Srbiju, ona je bila kod svojih roditelja koji su je nagovarali da prekine sa lekovima jer će je otrovati.

Gde je bio Vaš izduvni ventil u toj teškoj situaciji?
Najbolje sam se osećao kad odem u firmu da radim. Znao sam da je Vesna bila u sigurnim rukama, sa mojom sestrom, komšinicom ili prijateljicom, pa mi je rad predstavljao istinski odmor. Trudio sam se da ne mislim o mom strašnom problemu.

Jeste li uzimali alkohol?
Preko vikenda sam znao da popijem jedno pivo na dan. Radio sam van Beča, morao sam da vozim, a na poslu se naravno ne pije. Kod kuće sam se uveče brinuo o deci i ženi, tako da mi alkohol nije padao na pamet. Tako je bilo tada, tako je i danas.

Da li Vas je ponekad ponašanje Vaše supruge dovodilo do besa?
Iskren da budem, jeste. Ona je mnogo klela, a to me je nerviralo, pa sam je molio da prestane. Zbog njene bolesti sam se savladavao, samo da bi bila mirna. Ponekad sam osećao strah jer se dešavalo da se noću probudim, a ona sedi u krevetu i samo me posmatra.

Recite iskreno – da li ste je nekad u svađi udarili?
Jesam jednom na samom početku braka, kad je došla u Beč. Kasnije, kad je postalo jasno da je bolesna, nikad nisam podigao ruku na nju.

Jeste li razmišljali o razvodu?
Da, odmah u početku, kad sam video da naš brak ne funkcioniše zbog njenog ponašanja. Tada još nisam znao da je bolesna. Kasnije, kad je bolest uzela maha, postao sam njen talac i nisam pominjao razvod.

Da li ste na deci primećivali posledice majčine bolesti?
Nisam. One su bile dobra deca, okružena mojom ljubavlju i pažnjom, a tu je bila i moja jako posvećena i požrtvovana sestra jer Vesna nije mogla da brine o njima. Ponekad su mi se žalile na mamu što mnogo kune i psuje. Nikad im nisam rekao da im je majka bolesna, ali sam ih ubeđivao da ne misli ništa loše u tim trenucima.

Kako se desilo da Vaša supruga sa decom završi u sigurnoj kući?
Ja sam uvek išao na roditeljske sastanke i razgovarao sa nastavnicima. Međutim, jednom je naša Tanja, koja je već imala dvanaest godina, u školi odbijala da ide na časove fizičkog, pa je Beratungslehrerin (školskim pedagogom) zahtevala da joj mama dođe na razgovor, što je Vesna i uradila u dogovoru sa mnom. Kad sam se te večeri vratio kući, nisam zatekao porodicu. Bilo je to u oktobru 2013. godine. Pomislio sam da su negde u poseti, a kad se nisu vratile do 20

Foto: KOSMO

JUGENDAMT

„Njihova opasna igra završena je smrću mojih ćerki i njihove majke."

časova, počeo sa da zovem okolo, ali nigde ih nisam našao. Otišao sam u policiju i prijavio nestanak, a oni su nazivali bolnice, opet bezuspešno. Onda sam i ja počeo redom da obilazim bolnice i nigde ih nisam našao. Bio sam užasno uplašen, a naročito zbog činjenice da mi je supruga bila teško bolesna. Traganju su se pridružili moja sestra i prijatelji, a onda je prijateljica pomenula da je Vesna pre izvesnog vremena govorila da će otići sa decom u sigurnu kuću. To je znala i moja sestra, ali mi nije o tome govorila jer je želela da me poštedi dodatne sekiracije. One su te priče doživljavale kao još jednu bolesnu opsesiju moje supruge. Znale su da u sigurnu kuću idu zlostavljane žene, a Vesna to nije bila. Nažalost, Jugendamt (austrijski Centar za socijalnu službu) joj je poverovao i smestio je sa decom u sigurnu kuću, što mi je saopštila policija.

BOL. „Svuda sam pokušavao da saznam gde su mi deca, u koju školu idu, jesu li dobro."

Šta je bio Vaš sledeći korak?

Narednog dana sam otišao u sud i molio da mi se pazi na ćerke jer im je majka bolesna. Tada sam saznao da je Vesna na sastanku sa Beratungslehrerin ispričala da sam tukao nju i decu, što su devojčice potvrdile, a ova je odmah alarmirala Jugendamt. Nakon kratkog vremena one su već bile u sigurnoj kući, a meni je odmah izrečena zabrana kontaktiranja žene i dece. Dokumentaciju o Vesninoj bolesti nisu prihvatali, a gospođa iz Jugendamta na sudu je tvrdila da nije primetila znake šizofrenije, te da veruje da sam ja nasilnik. Pored straha za ćerke, osećao sam teški bol zbog neopravdanih optužbi. Nadležni nikad nisu dozvolili da me ćerke optuže u mom prisustvu. Trudio sam se da im stvorim uslove za lep život, radio sam od jutra do sutra. Pa, ja sam moje ćerke učio da voze bicikle, smejao sam se puno sa njima, bio sam dobar otac. A decu su mi tri godine držali u sigurnoj kući, oduzimajući mi roditeljska prava. Novine su pisale da je Vesna tri puta bežala u sigurnu kuću, što je laž! Otišle su jednom i više se nikad nisu vratile.

Da li ste i od koga pokušavali da dobijete informacije o ćerkama?

Naravno da jesam – od Jugendamta, od suda, preko advokata... Od svih za koje sam čuo da su nadležni. Sve je bilo uzalud. U međuvremenu smo se na moj zahtev Vesna i ja razveli. Tada sam je video na sudu. Gledala me je i smejala mi se u lice, a ja sam drhtao od nemoći.

Šta zamerate Jugendamtu?

Oni su započeli i sve vreme vodili opasnu igru koja je završena smrću mojih ćerki i njihove majke. Skinuli su je sa terapije koja je, uz povremene padove, Vesnu jedanaest godina održavala u koliko-toliko dobrom stanju. Ne znam kakvi su to njihovi psihijatri koji su tvrdili da je bila zdrava u sigurnoj kući. Jugendamt je po Vesninoj prijavi moju sestru i mene tužio za nasilje, a Landesgericht nas je oslobodio nakon veštačenja od strane nezavisnog psihijatra, koji je naveo da ona boluje od šizofrenije i da nije sposobna za samostalnu brigu i staranje o deci. Nažalost, ni ta presuda mi nije vratila roditeljsko pravo, ja sam i dalje tretiran kao najgori monstrum. Na brakorazvodnu parnicu ona je došla kao navodno zdrava osoba, po dijagnozi psihijatra kojeg angažuje Jugendamt. Molio sam tada da decu, ako ih već ne daju meni, povere nekom drugom, samo da bih bio mirniji. Ni to nije prihvaćeno. Presuđeno je da Vesni isplatim 4.000 evra, da im kupim mašinu za pranje veša i frižider, a plaćanje alimentacije se podrazumevalo. Za sve to vreme, Jugendamt me je zvao samo jednom, tražeći da potpišem zahtev za izdavanje pasoša za decu, što sam, naravno, uradio.

Šta se dalje dešavalo?

Iako sam predložio da Vesni i deci ustupim naš stan, to je odbijeno, pa su one po izlasku iz sigurne kuće dobile smeštaj, a od mene je skrivana adresa i broj telefona jer je zabrana viđanja dece i dalje bila na snazi. Svuda sam pokušavao da saznam gde su mi deca, u koju školu idu, jesu li dobro, ali uzalud. Plaćao sam advokata sve vreme, stizali su samo negativni odgovori. Moja veza sa ćerkama je bila samo alimentacija od 800 eura. U to vreme ona je naše 16-godišnje ćerke ispisala iz škole i potpuno ih izolovala od svih ljudi, što sam slučajno saznao od komšija Vesninih roditelja u Srbiji. Kad sam pitao Jugendamt zašto nešto ne preduzme, odgovor je bio da srednja škola ne spada u obavezno školovanje. Za pomoć sam molio i Centar za socijalni rad u Srbiji, ali oni su kontaktirali Jugendamt i odbili me.

Koliko ste puta od oktobra 2013. do maja 2019. videli svoje ćerke?

Jednom ispred škole, kad sam im odneo

„Šest godina sam se borio za ćerke, nisu mi dozvoljavali ni da ih vidim, a onda su mi ih mrtve dali!"

dokumenta. Uzele su papire, gledajući u zemlju i otišle. Drugi put smo se slučajno sreli na ulici. Bile su sa majkom, pa nisu ni zastale, a ja sam ostao još jednom slomljenog srca da gledam za njima.

Kako se moglo desiti da Vesna i Vaše ćerke umru od gladi, a dobijale su dovoljno novca?
Ona je imala oko 750 eura na ime socijalne pomoći (Existenzminimum), alimentacija je iznosila 800 eura, a deca su dobijala dečji dodatak. Međutim, kad su Tanja i Suzana 2. februara napunile 18 godina, više nisu dobijale alimentaciju i dečji dodatak, a izgubile su i zdravstveno osiguranje jer nisu bile redovni đaci. Tada sam se ponadao da će me potražiti, da ću konačno moći da ostvarim komunikaciju sa ćerkama i bio sam spreman da i dalje učestvujem u finansiranju njihovih potreba. Na nesreću, nisu se javile, a pretpostavljam da je njihova majka tako odlučila, osuđujući njih i sebe na smrt. Komšije tvrde da je Vesna tukla naše ćerke, da su one pokušavale da beže, a ona ih je vraćala i zaključavala. Naravno, Jugendamt o tome ništa ne zna jer tokom poslednje dve godine niko od njih nije posetio moju decu. Meni su zabranili da budem otac, a devojčice su prepustili teško bolesnoj majci.

Kako i kad se odigrao završni čin ove strašne drame?
Vesnin otac je iz Srbije u nedelju, 19. maja telefonom pozvao moju sestru i rekao joj da sa ćerkom i unukama nema kontakt puna dva meseca, pa sumnja da se nešto strašno desilo. Moja sestra mu je tražila adresu i telefonski broj, pozvala je mene i odmah smo se uputili tamo. Kucali smo na zaključana vrata, zvali telefonom, ali uzalud. Pozvonili smo i kod komšije, a on nam je rekao da ih već dugo nije video. Sledeća stanica nam je bila policija. Molili smo ih da provere da li su se preselile ili otputovale. Odgovor je bio da su moje ćerke punoletne i da imaju pravo na odluku da se nikome ne javljaju. Sledećeg dana je Željka Dragić, porodična prijateljica, tokom celog dana pozivala Jugendamt jer sa mnom nisu želeli da razgovaraju. Najtežu vest u mom životu saznao sam u policiji 21. maja.

„Tanja je na ruci napisala: Brot, Mehl, Erbsen... Neko ko je to pisao, nije mogao želeti da umre od gladi."

Trebalo je to preživeti i donositi mnoge odluke.
Ne znam kako sam preživeo, ne znam ni kako sada živim. Odlučio sam da ćerke sahranim u Beču, gde sam kupio grobno mesto. Vesnini roditelji su tražili da ih prepustim njima, ali sam odbio jer one makar mrtve pripadaju meni. Onda su tražili da platim prevoz Vesninih posmrtnih ostataka i sahranu u Srbiji, što sam takođe odbio. Mi smo bili razvedeni, taj brak mi je napravio horor od života, a njeni roditelji su učestvovali u tome. Ne mogu im oprostiti moj uništeni život i mrtvu decu! Šest godina sam se borio za njih, nisu mi dozvoljavali ni da ih vidim, a onda su mi ih mrtve dali!

Željka Dragić: „Zvala sam Jugendamt i molila da mi kažu da li nešto znaju. Porazno je zvučala informacija da dve godine nemaju kontakt sa njima."

Kako tumačite strašnu Vesninu odluku da sa ćerkama ode u smrt?
Pretpostavljam da je okidač bio finansijske prirode. Kad su ostale samo sa njenim primanjima, verovatno je njena bolest sasvim nadvladala razum jer nije mogla plaćati račune i kupovati hranu. Odlučila se za strašnu opciju, a dovoljno bi bilo da su me ćerke pozvale i tražile novac. Danas bi sigurno bile žive.

Da li ćete tužiti Jugendamt?
Za takav proces, koji su oni svakako zaslužili, ja nemam novca. Nemam više ni centa, sve sam dao tokom Vesnine bolesti, kasnije u borbi za decu i za sahranu. Ali, ovim putem izjavljujem da za smrt svoje dece optužujem Jugendamt, njihove psihijatre i sigurnu kuću. Vesnu ne optužujem jer je bila bolesna i nije znala šta radi.

Jeste li, i pored borbe sa vetrenjačama, donekle sredili svoj privatni život?
Nisam. Ceo moj život je obeležila Vesna – prvo ljubav, pa njena bolest, odvođenje dece i borba za njih. Nije mi padalo na pamet da razmišljam o novoj partnerki jer sam se nadao da će se moje ćerke vratiti. Izvan te priče nisam postojao. Znate, moje ćerkice su par nedelja pred odlazak u sigurnu kuću dobile macu. Ostala je sa mnom, čuvam je i danas, ona je jedino živo Suzanino i Tanjino u mom domu.

Željka Dragić, prijateljica porodice

Gospođa Dragić je vrlo bliska dugogodišnja prijateljica Živoradove sestre Ljiljane, a družila se i sa bračnim parom Milošević jer se njen sin Benjamin dobro slagao sa njihovim ćerkama. Ona je svedok i svih najnovijih dešavanja.

Jeste li Vi zvali Jugendamt kad se saznalo da Vesne i devojaka nema?
Željka: Jesam, zvala sam ih non-stop i molila da mi kažu da li nešto znaju. Porazno je zvučala informacija da već dve godine nemaju kontakt sa njima, kao i da su devojčice 2. februara napunile 18 godina, te da više nisu slučaj za njih. U međuvremenu se ponovo javio Vesnin otac, a ja sam razgovarala sa njim jer su Živorad i njegova sestra došli do ivice pucanja. On mi je ispričao da mu je Vesna u jednom od poslednjih razgovora rekla da ih Suzana zaključava u stanu, a da mu je unuka saopštila da ih nikad više neće videti žive. Da se tada javio, možda bi tragedija bila izbegnuta.

Šta se dalje dešavalo?
Kako policija 19. maja nije reagovala na Živoradovu prijavu, ja sam ih nazvala 21. maja i rekla da su nestale tri osobe i da sumnjam da su mrtve, naglašavajući da je njihova obaveza da reaguju. Sugerisali

Foto: KOSMO

„Policija 19. maja nije reagovala na Živoradovu prijavu, pa sam im 21. rekla da sumnjam da su mrtve."

su mi da pozovem broj 133 i da ponovim svoje sumnje, što sam i učinila. Dva sata kasnije pozvali su me i rekli da stoje pred vratima Vesninog stana i da će ući unutra, a u sledećem pozivu mi je saopšteno da će mene ispitati. Poslednja rečenica me je slomila jer je sagovornica pitala da li sam bila tu kad su ih našli. Ispričala sam sve Živoradovoj sestri, u nadi da su pronađene žive. Živorad, njegova sestra i ja smo zajedno pošli u policiju, kako bih dala izjavu. Ispričala sam sve što znam, a potom su pozvali i Živorada. Sa vrata im je rekao da više nema snage, molio ih je da mu samo kažu gde su mu deca. Tada su ga dva inspektora spustila u stolicu, a gospođa koja je vodila razgovor saopštila je da su sve tri mrtve.

Jeste li Vi identifikovali pokojnice?

Jesam jer otac i tetka tu užasnu sliku ne bi preživeli. Pitali su me da li je Tanja imala običaj da piše po svojim rukama, a onda su mi pokazali sliku njene ruke na kojoj je napisala: Brot, Mehl, Erbsen (hleb, brašno, grašak). Nastavak spiska se nije mogao pročitati. Neko ko je to pisao, nije mogao želeti da umre od gladi. Po svemu sudeći, devojčice su bile zaključane svaka u drugoj sobi, a u stanu nije postojala ni trunka hrane. Čudno je i to što su komšije pričale da je Vesna tvrdila da deca imaju duševni poremećaj. To nije tačno! Istina

VERUJTE!

„Suzana i Tanja su bile srećna deca pre odlaska sa majkom u sigurnu kuću!"

je da se one u školi nisu isticale kao dobre učenice, ali to je normalno, s obzirom na porodičnu situaciju. Verujte, one su bile srećna deca pre odlaska u sigurnu kuću! Svakog dana sam ih viđala, a one nikad nisu rekle da je tata loš prema njima i mami. Pa one su Živoradu uvek sa puno radosti trčale u zagrljaj kad je dolazio sa posla, a zlostavljana deca to ne rade.

Imate li informacije o nastavku ove tužne priče?

Da, u razjašnjavanje slučaja se uključio Volksanwalschaft. Živoradov advokat im je prosledio kompletnu dokumentaciju, pa verujem da će se tražiti odgovornost institucija sistema. Tanji i Suzani više se ne može pomoći, ali će možda biti zaštićena neka druga deca.

HOL DIR DEIN TICKET.

MEN'S EHF EURO 2020
HANDBALL
SWEDEN - AUSTRIA - NORWAY
9 - 26 January

Die Sieger und Zweitplatzierten der Vorrundengruppen qualifizieren sich für die Hauptrunde in Wien (16.01. – 22.01.)

VORRUNDE GRAZ

GRUPPE A
Kroatien
Weißrussland
Montenegro
Serbien

Spieltage
09. Jänner 2020
11. Jänner 2020
13. Jänner 2020

VORRUNDE WIEN

GRUPPE B
Tschechien
Nordmazedonien
Österreich
Ukraine

Spieltage
10. Jänner 2020
12. Jänner 2020
14. Jänner 2020

DREAM. WIN. REMEMBER.
09. - 26.01.2020

Tickets:
WWW.EHF-EURO.COM

EKSTENZIJE. Elvedina i Ermina su prije skoro 10 godina osnovale „Chaarmant – Premium Extensions" i time postale pravi primjer toga, da je za uspješnu priču neophodna dobra ideja, obrazovanje i težak rad. KOSMO je ekskluzivno razgovarao sa ovim sestrama u njihovoj glavnoj filijali u Beču.

Piše: Mariana Lukić

„Boja, dužina i gustina su presudne"

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

KOSMO: Kako ste došle na ideju da osnujete Chaarmant 2010?
Ermina: Nas dvije dolazimo iz potpuno različitih branši. Elvedina je studirala arhitekturu, a ja radila u oblasti ekonomije kada smo otkrile ovu rupu na tržištu i shvatile da možemo same proizvoditi dijelove kose i ponuditi ih po dobroj cijeni. Naša vizija je bila da omogućimo svakoj ženi promjenu stila po povoljnoj cijeni.
Elvedina: Tačno. Skupih proizvoda je bilo već više nego dovoljno na tržištu. Princip prodavnice, u kojoj krajnji korisnici mogu dobiti ručno rađene, visoko kvalitetne dijelove kose, do tada još nije postojao. Na početku nam je to bio sporedan posao dok se nije razvio, a onda smo odlučile osnovati našu vlastitu firmu.

Kakve ste sve izazove morale prevazići?
Elvedina: Kako ne dolazimo iz ove branše, morale smo dosta toga naučiti i upoznati se sa materijom. Godine 2010. smo osnovale firmu i uporedo smo studirale upravljanje preduzećem. Ovo obrazovanje je definitivno bilo ključno za naš uspjeh. Ja sam se, prije svega, specijalizirala za marketing, a Ermina za kontroling i prodaju. Na taj način svaka od nas u firmi ima svoja zaduženja.
Ermina: Sve do prije dvije godine smo po šest dana u sedmici bile u shopu, a uveče smo išle na predavanja, dok nismo ostvarile ogromnu saradnju sa vodećom firmom na austrijskom tržištu u oblasti njege kose – ROMA Friseurbedarf. U međuvremenu možemo mnogo bolje sprovoditi naše ciljeve jer postoji odgovarajuća sinergija. Trenutno naših proizvoda ima u 110 salona u Beču, a zastupljene smo i u Njemačkoj i u Švicarskoj. Kroz spajanje sa firmom ROMA Friseurbedarf otvorila nam se čitava paleta novih mogućnosti. Trenutno smo konstantno u potrazi za novim produktima koji su u trendu, pa ne snabdjevamo samo naše klijente, već i poslovne partnere i stručne škole.

Da li isključivo koristite prirodnu kosu?
Ermina: Kada na pakovanju naših proizvoda piše 100% prirodna kosa, onda u potpunosti možete biti sigurni da je to tačno. Pretežno radimo sa prirodnom kosom, ali imamo i pojedine proizvode, kao npr. vještački rep po veoma povoljnoj cijeni, koji je apsolutni hit. Na taj način svako može naći nešto za svoj džep.
Elvedina: Želja za dugačkom kosom i ekstenzijama je veća nego ikada! Na instagramu se može naći pregršt slika sa konjskim repom, koje i mi imamo u našoj ponudi. Osim toga, mnoge poznate ličnosti sve više traže nadogradnju. Međutim, ima mnogo i onih žena koje pate od opadanja kose zbog hormonalnih promjena. Našim proizvodima im možemo povratiti samopouzdanje.

„Odnos cijena i kvaliteta je odličan i to se može vidjeti po zadovoljstvu naših klijenata."

30% popusta za KOSMO čitaoce! Više na: www.kosmo.at/chaarmant

Zainteresovani klijenti mogu doći na individualno savjetovanje.

Odakle dobijate kosu?
Elvedina: Naše glavno tržište je u Indiji jer je njihova struktura kose najbliža našoj. Induskinje imaju nježnu i blago talasastu kosu koja je veoma slična europskoj.
Ermina: Nama je od početka bilo veoma važno da nadogradnja izgleda potpuno prirodno. Ključni kriterijum za to je struktura kose klijenata. Iz tog razloga, mada rijetko, moramo klijentima savjetovati da ne urade nadogradnju. Naše ekstenzije trebaju uljepšati osobu, a ne privući negativne poglede.

Što vas odvaja od drugih ponuđača?
Ermina: Mi smo jedine koje pramenove uzimaju iz različitih pakovanja, kako bismo ih savršeno uklopile na prirodnu kosu klijenata. S tim u vezi se radi o individualnoj kupovini ekstenzija, koja se određuje nakon savjetovanja i stručne procjene. Zadržavanje ovog jedinstvenog načina rada je bio jedan od najvećih izazova u spajanju sa firmom ROMA Friseurbedarf, kao i u obuci preko 400 radnika.
Elvedina: Po dostavi dobijamo skoro jednu tonu kose. Kvalitet, pritom, ne smije trpiti. Zato dajemo sve od sebe da održimo taj kvalitet u masovnoj produkciji i to nam polazi za rukom.

Koju metodu koristite za pričvršćivanje dijelova kose?
Ermina: Koristimo skoro sve metode osim ušivanja. Posebno smo zadovoljne tape-in ekstenzijama za kosu jer one ni na koji način ne oštećuju prirodnu dlaku osobe ukoliko se normalno održava. Ekstenzijama putem traka, tzv. sendvič metodom, farba savršeno dolazi do izražaja. Inače koristimo hladna ljepila i na taj način ne moramo kosu izlagati visokim temperaturama. Naše tape-ins mogu stajati dva do tri mjeseca i to bez nanošenja toplote.
Elvedina: Osim toga, ekstenzije su odlične za ponovnu upotrebu. U zavisnosti od kvaliteta vlastite kose i ophođenja prema ekstenzijama, dovoljno je samo jednom dati malo više para i biti miran čak devet mjeseci. Na svaka tri mjeseca kod nas u salonu skidamo ekstenzije, čistimo ih i ponovo ih nanosimo. Prvo nanošenje traje oko sat vremena, a svako sljedeće oko dva sata. To, naravno, zavisi i od toga, koliko traka moramo upotrebiti za klijenta.

Koji je opseg cijena u Chaarmantu?
Ermina: Kao i otpornost ekstenzija, tako je i cijena individualna. Sve to zavisi od kvaliteta kose klijenta. Iz tog razloga preporučujemo svim zainteresovanima da svrate na stručno savjetovanje u našu filijalu ili u jednu od ROMA Friseurbedarf filijala. Isto tako postoji mogućnost da nam se pošalje slika kose na info@chaarmant.at ili da se informišu na našim društvenim mrežama. Na slikama „prije i poslije" mogu vidjeti cijenu, kao i listu produkata koje smo koristile. Transparentnost cijena nam je najvažnija.

NADOGRADNJA

Želja za dugačkom kosom i ekstenzijama je veća nego ikada!

Elvedina: U prinicipu se prema ekstenzijama treba ophoditi kao prema prirodnoj kosi. Naravno da veća količina kose zahtjeva više njege. Ekstenzije nisu prirodna kosa, tako da nemaju korijen i ne maste se. Zbog toga je neophodna hidratantna njega. Plave ekstenzije su posebno osjetljive, kao i plava prirodna kosa.
Ermina: Kada je riječ o plivanju u slanoj, termalnoj ili bazenskoj vodi sa hlorom, važno je nakon toga isprati kosu slatkom vodom, baš kao i kod prirdone, kako se ne bi mrsila. Ukoliko neko želi posebno paziti na svoje ekstenzije, onda se preporučuje upotreba zaštite protiv sunca, kapa ili šešir.

Koji su vam dalji planovi za Chaarmant?
Ermina: Konstantno radimo na novim proizvodima. Uskoro ćemo imati premium tepavice u našoj ponudi, koje smo same osmislile i proizvele.

„Prirodan izgled nadogradnje nam je glavni prioritet od samog početka."

Tape-in ekstenzije su posebno preporučljive jer ne oštećuju prirodnu kosu pri normalnoj njezi.

Elvedina: Odnos cijene i kvaliteta usluge je veoma dobar i to se dokazuje kroz zadovoljstvo naših klijenata. Uvijek se orijentiramo prema tome koliko je dijelova kose potrebno i nikoga ne ubjeđujemo da uzme nešto što mu ne treba. Kada se radi o zgušnjavanju kose, ona otprilike košta 150 evra, a lijepo produžavanje se dobija od oko 300 evra.

Na što se posebno treba obratiti pažnja prilikom feniranja, peglanja, farbanja i održavanja kose tokom ljeta?
Elvedina: Osim toga planiramo otvaranje dvaju novih filijala u okviru tržnih centara u Beču. No, oko toga se još uvijek pregovara. Planiramo intenzivirati našu prisutnost na njemačkom tržištu, ali u prvoj liniji želimo da živimo svoj san, a to je – da radimo ono što volimo.

Kontakt

Chaarmant Premium Extensions
Favoritenstraße 59, 1100
www.chaarmant.at

Foto: KOSMO, Fabian Steppan

Piše: Vera Marjanović

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

Minerali – regulatori zdravlja

VAŽNO! Minerali deluju najčešće u kombinaciji sa vitaminima. Loše je ako ih je premalo, ali ne valja ni ako ih je previše u organizmu.

Minerali su najbolji prijatelji vitamina i skoro da jedni bez drugih ne mogu jer su funkcionalno povezani. Neke minerale posedujemo i trebamo u većim količinama, dok su nam drugi potrebni u malim dozama. Nivo minerala u organizmu određuje se laboratorijskim analizama po preporuci lekara, kojima simptomi ukazuju na poremećaje izazvane njihovim viškom ili nedostatkom. Veoma je bitno da se preparati sa mineralima ne uzimaju samoinicijativno, nego isključivo u konsultaciji sa doktorom.

Natrijum

Sadrže ga: kuhinjska so, produkti mora, mleko, sir, jaja, povrće, pšenica, suve šljive i orasi.

Uloga: Regulacija osmotskog pritiska u organizmu, održavanje dovoljne količine tečnosti, održavanje membranskog potencijala u ćelijama i regulacija bazno – kiselog statusa organizma. Kod viška natrijuma u organizmu, isušuju se ćelije, naročito nervne. Nedostatak se javlja zbog dehidracije, povraćanja, proliva, kao i kod Adisonove bolesti (hronično oboljenje nadbubrežne žlezde).

Kalijum

Sadrže ga: nemasno meso, mahunarke, žitarice, suvo voće, banana, hrana iz mora.

Uloga: Reguliše unutarćelijski pritisak, metabolizam mišićnih i nervnih ćelija i održava normalnu kiselost tečnosti u organizmu. Kod hipotonije (smanjeni tonus mišića), poremećaja srčanog ritma, sniženih refleksa, slabosti mišića, kod zatvora, tokom dijete, kod stresa, glavobolje, proliva i povraćanja treba proveriti nivo kalijuma u organizmu. Nedostatak izazivaju povraćanje, proliv i preterano znojenje.

Magnezijum

Sadrže ga: banane, orasi, cerealije, tamnozeleno lisnato povrće, mahunarke, riba, mleko, sok od jagode i med.

Uloga: Prisutan je u gotovo svim metaboličkim procesima. U stanju stresa magnezijum se puno troši, pa ga treba dodatno uzimati u obliku praška ili tableta i to između obroka jer mešanje sa hranom smanjuje resorpciju. Nedostatak pogađa nervne i mišićne ćelije, a simptomi su nervoza, vrtoglavica, smetnje

Fotos: iStockphotos

u disanju, mučnina, grčevi u nogama, glavobolja i opšta slabost.

Bakar

Sadrže ga: iznutrice, riba, školjke, žumanac, banane, koštunjavo i suvo voće, integralne žitarice i čokolada.
Uloga: Neophodan je za stvaranje pigmenta i crvenih krvnih zrnaca i jačanje odbrambenog sistema. Višak bakra se javlja kod žena koje uzimaju antibebi pilule, a posledice su nagon za povraćanjem i grčevi. Nedostatak je uočljiv kod hroničnih zapaljenskih i autoimunih procesa, što prati manjak gvožđa i cinka. Nakon ozdravljenja stanje se normalizuje.

Gvožđe

Sadrže ga: džigerica, meso, živina, riba, mahunarke, žitarice, suvo voće, zeleno povrće i voćni sokovi.
Uloga: Kao sastavni deo hemoglobina, tj. crvenih krvnih zrnaca, učestvuje u prenosu kiseonika iz pluća do svih ćelija organizma, kao i u metabolizmu. Višak predstavlja rizik za ateriosklerozu i srčane bolesti. Nedostatak gvožđa izaziva anemiju ili krvarenje. Javlja se kod slabe resorpcije u crevima ili kod nedostatka vitamina C. Ne sme se uzimati bez konsultacija sa lekarom.

Kalcijum

Sadrže ga: mleko i mlečni proizvodi, lisnato zeleno povrće, sok od jagode, badem.
Uloga: Uglavnom deluje povezano sa ostalim mineralima i vitaminima. Važan je za mišićni rad, za zgrušavanje krvi, prenošenje impulsa sa nerava na mišiće i izgradnju kostiju. Višak može izazvati stvaranje bubrežnih kamenaca, a manjak se javlja kod nedostatka vitamina D. To izaziva grčeve u mišićima, poremećeni srčani ritam, slabost, glavobolju, depresiju, sklonost ka bolestima kože, spori rast kose i noktiju.

Cink

Sadrže ga: meso, riba, jaja, ostrige, mleko, integralne žitarice, soja, mahunarke, spanać, gljive, sok od grožđa, pivski kvasac.
Uloga: Neophodan je za enzimatske procese koji održavaju život i zdravlje, kao i za rast, razvoj, sazrevanje i obnavljanje propalih ćelija. Bez njega se ne mogu zapisivati genetičke informacije, pa može doći do poremećenih naslednih funkcija. Nedostatak dovodi do kožnih i sluzokožnih bolesti, opadanja kose, teškog zarastanja rana, opšte i imunološke slabosti, kao i do hormonalnih poremećaja.

Selen

Sadrže ga: namirnice bogate proteinima, mada ne dovoljno

MINERALE
obavezno uzimati u dogovoru sa lekarom!

– plodovi mora, riba, teleća džigerica, jaja, crveno meso, žitarice i određene vrste mineralnih voda.
Uloga: Sprečava ubrzano starenje, aktivira hormone štitne žlezde i jača odbrambene funkcije organizma. Kod muškaraca je važan za plodnost i pravilnu spermatogenezu. Višak se manifestuje umorom, mučninom, povraćanjem, promenama na noktima i opadanjem kose. Nedostatak je vidljiv kod visokog pritiska, mišićnih, srčanih i moždanih oboljenja, naročito kod multiple skleroze i tumora.

Piše: Dušica Pavlović

Slatka, a žestoka!

TREŠNJA. Zdravstvene dobrobiti ovog prekrasnog voća idu u korak s njegovim oblikom i bojom. U atraktivnim slatkim bobicama skrivaju se korisni sastojci koji višestruko doprinose zdravlju i lepoti. Odličan su izvor vitamina A, B1, B2, B3, B6, C i K te mnogobrojnih minerala.

Foto: iStockphoto

Liker od trešanja

Težina pripreme: ● ● ● ● ●
Trajanje pripreme: 40 dana

Sastojci:

- 500 gr trešanja
- 500 gr šećera
- 1/2 l rakije od šljiva
- vanila
- staklena posuda.

Priprema:

1. Trešnje dobro oprati i očistiti od peteljki.
2. Staviti ih u staklenu posudu tako da ostane malo slobodnog mesta i posuti šećerom, vanilom i rakijom.
3. Promešati, poklopiti i ostaviti na svetlom mestu 40 dana. Povremeno promešati.
4. Nakon 40 dana liker procediti i preliti u staklenu flašu.

Piše: Vera Marjanović

DIVA – svetska, a naša

PRIMADONA. Muzikom se bavi od svoje pete godine, širom sveta je pevala najzahtevnije operske uloge. Ipak, van scenskog glamura, ona je žena kao svaka druga, a najponosnija je na ulogu majke.

Primadona Beogradske opere Dragana del Monaco, svetski poznati mezzosopran, pleni svojim glasom i stasom na sceni, ali i izvan nje. Ona isijava harizmu, čak i kad se nađe na pijaci, gde rado odlazi jer je kuvanje relaksacija. Najsrećnija je kad joj u posetu iz Nemačke dođe sin Mario Pavle del Monaco, koji je centar njenog sveta. Za KOSMO je govorila nakon sjajnog koncerta u Beču, gde je nastupila sa velikom pijanistkinjom Natašom Veljković.

KOSMO: Kakvi su bili Vaši muzički počeci?

Dragana del Monaco: Sa pet godina sam počela da učim muziku, bila je to violina, zatim sam upisala klavir, a zbog opčinjenosti muzikom, sa 14 godina, pored učenja više stranih jezika, upisala sam i solo pevanje. Nisam imala neke veće ambicije jer sam u to vreme imala više različitih interesovanja. Međutim, ona su vremenom prešla u drugi plan, a pevanje je nekim prirodnim navođenjem, postalo moja životna profesija. Dilema nisam imala jer su se sva moja druga interesovanja uklapala u tu konačnu odluku. Dobro opšte obrazovanje mi je pomagalo da u tome čemu sam stremila budem što kvalitetnija i potkovanija na više načina, da se usavršim kao operski pevač i kasnije primadona.

Vaše školovanje i usavršavanje je bilo pomalo drugačije.

Završila sam Fakultet muzičke umetnosti u Beogradu u klasi profesora Zvonimira Krnetića, gde sam bila jedan od najboljih studenata, a a godinu dana kasnije sam postala jedini stipendista italijanske vlade u oblasti muzike na teritoriji cele bivše Jugoslavije. Godinu dana sam provela na usavršavanju na konzervatorijumu Giuseppe Verdi u Milanu. Pored svih prednosti života u velegradu, imala sam prilike da gledam fantastične predstave, pevače i režisere u milanskoj Skali, ali i da usavršim italijanski jezik, što mi je pored ruskog, engleskog i solidnog nemačkog, puno pomagalo u karijeri.

Reklo bi se da ste od svojih početaka stremili inostranoj karijeri.

U Italiji je počela moja inostrana opredeljenost, sa željom da se dokažem, pre svega samoj sebi i svom talentu, zato što sam imala utisak da u Beogradu u ono vreme to nije bilo moguće. Naime, ja nikada nisam pripadala raznim profesorskim klanovima, ili ne daj Bože političkim, a mislim da sam stav o sebi i samosvest počela da zadobijam tek kad sam napustila

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

Footos: zVg.

Srbiju. Kao mlada umetnica počela sam da probijam svoj put ka evropskim pozornicama, s namerom da tamo shvatim šta mogu i šta ne mogu.

Koji momenat je bio presudan za Vašu karijeru?
Posle godine provedene u Milanu, odmah sam dobila angažman u Stadt Theater

Mario Pavle je jedini dečko u porodici i unuk Maria del Monaca u operskom teatru.

Luzern, gde sam provela dve godine i gde sam prvi šok doživela kad sam shvatila da moram Evgenija Onjegina, operu koju sam obožavala i znala celu na ruskom, da pevam na nemačkom. Nakon Luzerna, što se prepliće sa poznanstvom i brakom sa Claudiom del Monaco, neko vreme smo živeli u Monte-Carlu, a potom smo se odselili u Rim, gde se rodio Mario Pavle del Monaco, moj sin jedinac. Kasnije smo prešli u Bon, gde sam četiri godine bila stalni gost u tamošnjoj operi. Od tada su sledila mnoga gostovanja: Veliki teatar u Varšavi, teatar Massimo u Palermu, opera u Oslu, u Veneciji i td. Kruna moje karijere bila je 2010. kad sam, posle dve godine pevanja Aide, imala veliku čast da pod piramidama pevam četiri predstave Aide. Bio je to veliki svetski spektakl na otvorenom, pred hiljadama gostiju i turista iz celog sveta, koji su prenosile sve velike svetske televizije. Centralna predstava je održana na Verdijev rođendan 10. oktobra. To je možda nešto najveličanstvenije što sam doživela u svojoj karijeri jer sam pevala Amneris, faraonovu ćerku. Bilo je fantastično pevati egipatsku princezu, a imati srpsku emociju i srpsku dušu. Nastupala sam po celom svetu, ali uvek sam se vraćala u Beograd, gde sam već punih 20 godina u statusu prvakinje, tj. primadone Beogradske opere i gde pevam sve uloge mog glasovnog faha: Karmen, Aidu, Trubadur, Don Karlos.

Pored posebnog glasa, operski pevači moraju imati i glumačke sposobnosti.
Još negde 70-ih i 80-ih godina prošlog veka u operskom svetu se pojavio stav da je operski umetnik zapravo glumac koji peva. Taj stav mi se jako dopada i sasvim sam ga usvojila zato što je danas nezamislivo da operski pevač stoji na sceni i da samo peva. Rade se moderne operske režije i glumački zahtevi su izrazito veliki. Taj deo se uči na sceni i u radu sa velikim režiserima sa kojima sam imala čast da radim: Giancarlo del Monaco, Pier Luigi Pizzi, Juri Ljubimow.

Nekad se tvrdilo da samo iz krupnog tela može izaći moćan glas. Vi svojim izgledom pobijate tu tvrdnju. Gde je istina?
Volumen glasa nema veze sa viškom kilograma jer se ne peva iz stomaka, nego iz dijafragme i sa poznavanjem odlične tehnike koju sam ja naučila u Italiji, napunila sam 30 godina operske karijere. Ako nam priroda podari solidan fizički izgled, dužni smo da se održavamo u svakom smislu, da vodimo krajnje uredan život. Dar koji smo od Boga dobili mi moramo čuvati, a mnogo toga nam smeta: od prehlada, duvanskog dima, prašine, klima-uređaja, vetra. Kad se postavilo pitanje da li će moj sin, koji je takođe glasovno veoma obdaren, nastaviti karijeru svog čuvenog dede Maria del Monaca, rekao je da ne želi jer ceo život gleda kako ja živim, gotovo kao pod staklenim zvonom. On nije bio spreman da tako provede život, a ja sam njegovu odluku morala poštovati.

Mario Pavle je u Beču studirao operski režiju.
Jeste, u Beču je magistrirao i dobio specijalnu nagradu kao jedan od najboljih studenata. Odmah je dobio angažman u nemačkom gradu Würzburgu, gde je na poslu operskog

KARIJERA

20 godina u statusu prvakinje Beogradske opere.

režisera. Stalno ga podsećam da nikome ništa ne duguje, a genetika koju poseduje i breme prezimena, koje on sigurno oseća, ne sme da ga sputava. On je zreo mlad čovek od 26 godina i mislim da ima sve karte u rukama, ali za našu profesiju je veoma potreban i faktor sreće i nekih okolnosti. Ja, kao i svaka majka, najviše želim da bude živ i zdrav, da bude srećan i ostvaren u privatnom životu i kao umetnik u okvirima granica koje će on želeti i moći da podnese.

Je li teško nositi breme slavnog prezimena, da li ono otvara neka vrata?
Iskreno, bilo je i jednog i drugog. Sa ovim prezimenom sam u centru pažnje gde god se pojavim, a bilo je tu i mnogih predrasuda. Svaka velika familija, kao što je familija Del Monaco, ima puno fanova i prijatelja, ali isto toliko i neprijatelja. Međutim, vremenom sam naučila da vodim svoju karijeru na način kako sam smatrala da treba, što se pokazalo kao dosta uspešno. Vrlo često sam, naravno, bila i vrlo ponosna, pogotovo što je familija Del Monaco rođenjem mog sina dobila nastavak svoje divne umetničke linije. Mario Pavle je, pored toga što je jedini dečko u porodici, jedini unuk Maria del Monaca koji je ostao u operskom teatru, produžavajući tradiciju i u tom smislu.

Jeste li Vi diva i van scene?
Živim jednostavnim životom koji nije stalno glamurozan, sa veštačkim trepavicama, šminkom i dugačkim toaletama. To je način da se rasteretim i da nikad ne zaboravim da sam obično ljudsko biće, koje ima poseban dar, ali da sam žena koja živi u Srbiji i ima sve druge obaveze, probleme i dužnosti. Neki ljudi se začude kad me vide na pijaci, pitaju me sa nevericom da li zaista kuvam. Nema ništa lepše nego kad mi sin dođe u posetu, pa mu kuvam omiljena jela.

„Bilo je fantastično pod piramidama u Aidi pevati Amneris, egipatsku princezu, a imati srpsku emociju i srpsku dušu."

ORIGINAL. **Autentičnost, strast prema poslu i humor je ono što definitivno odvaja voditelja Chrisa Stephana od drugih i zbog čega je postao prava kultna ličnost u austrijskom, medijskom krajoliku. Bez dlake na jeziku, samo za KOSMO!**

Piše: Mariana Lukić

„Sviđa mi se svojevrsnost balkanske zajednice"

KOSMO: Da li si već u osnovnoj školi bio zadužen za zabavu u razredu?
Chris Stephan: Oduvijek sam bio dežurni klaun, kao i većina ljudi koja se bavi ovim poslom. Zabava i smijeh su moj glavni posao odmalena. (smijeh) Imali smo štrebere, kao i one koji su se radije zezali. Ja sam spadao u tu drugu grupu. Sedmi razred sam ponavljao i tada mi je učiteljica rekla da je bolje da napustim školu i upišem zanat. Potom sam se odmah prebacio u školu Waldorfschule. Čitav taj novi pristup je mnogo više odgovarao mojoj prirodi jer je opušteniji, otvoreniji i sadrži više praktičnog rada. Svima koji se nalaze u sličnoj situaciji savjetujem da urade isto. Uvijek sam se vodio motom da ostanem autentičan i da radim ono što mene zanima.

Nakon mature si radio kao prodavač aparata za vodu. Kako si uspio postati jedan od najpoznatijih voditelja u Austriji?
Rano sam se počeo baviti prodajom. Prije aparata za vodu sam prodavao osiguranja i mogu vam reći jedno – to je jedan od najtežih poslova ikada! No, to mi je bila dobra škola. Čovjek mora znati kako da se proda na tržištu i kada uspješ prodati vodu, onda možeš i Putinu uvaliti kurs ruskog. (smijeh) Tim poslom sam se bavio dok nisam vidio obavijest za nove radnike na „RADIO MAX-u", koji se emitira u trgovinama. Dvanaest godina sam tamo vodio jutarnji show.

Već 10 godina gledamo kako pomjeraš granice svojim urnebesnim ponašanjem na ekranima. No, „WOWstria – das kann Österreich" ima ozbiljniji sadržaj.
Ovim formatom adresiram jake ličnosti koje su imale težak put i pokazujem njihove uspjehe. Među ostalim, razgovarao sam sa UFC borcem Aleksandrom Raki-

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

Foros: Christopher Glanzl

ćem, karatisticom Marinom Vuković itd. U svojim intervjuima pokušavam izvući što više iz svojih sugovornika i, pored zabave i smijeha, ponuditi publici ozbiljniji sadržaj. Teme koje se često doživljavaju kao ozbiljne uvijek možemo obraditi na opušteniji i šaljiviji način. To stvara radost kod mojih

Chris: „Uvijek sam se vodio motom da ostanem autentičan i da radim ono što mene zanima."

sugovornika, a kad god im vidim osmijeh na licu, znam da sam nešto dobro napravio. Ozbiljnih razgovra ima i previše u životu.

Nisi samo „šaljivdžija sa TV-a", već i osoba bez dlake na jeziku. Da li si, ipak, pred nekim ljudima imao strahopoštovanje?
Nisam nikada imao idole niti strahopoštovanje prema nekome. Svaku osobu tretiram isto, bez obzira tko je u pitanju. No, postoje osobe kojima se divim i koje me itekako inspiriraju poput Aleksandra Rakića. On je veoma fin, opušten, ima dobro srce, a istovremeno je mašina koja dosljedno prati svoje ciljeve i to poštujem cijelim svojim bićem.

Da li si nekada imao probleme zbog svoje direktnosti?
Ništa ozbiljno. Na početku karijere sam htio biti upadljiv po svaku cijenu i zato sam izvodio mnoge neobične akcije. Cilj mi je bio da moje ime postane poznato. Često sam provocirao druge, ali s godinama se čovjek smiruje.

Kao voditelj si veoma popularan među Balkancima u Austriji. Zbog čega?
Možda zato što sam autentičan, opušten i sa svima razgovaram na jednakoj razini. Mnogi mi kažu da sam previše „normalan za nekog sa TV-a" (smijeh), no ja doista ne pokušavam ništa glumatati.

Što to najviše odlikuje našu zajednicu?
Opuštenost, rekao bih, ali i ambicioznost i odlučnost. Ljudi sa Balkana veoma brzo postaju emotivni, posebno kada se radi o utakmicama, ali posjeduju i jak borilački duh. Sve to i povezanost sa obitelji vas čini iznimno jakima. Za obitelj idete u vatru! Naravno da postoje osobitosti, kao i u svakoj kulturi, ali vi reagirate intuitivno, direktni ste i temperamentni i to mi se doista sviđa.

Tvoje dodirne točke s Balkancima su...
Moj najbolji prijatelj je Hrvat. Poznajemo se od rane mladosti i često me je vodio sa sobom po balkanskim klubovima. Na taj način sam upoznao dosta ljudi iz zajednice, ali i kroz boks u sali Gym 23.

Čini nam se da si se u poslednjih nekoliko godina malo povukao...
Promišljenije pristupam svojim projektima. I dalje se bavim smiješnim formatima, ali sam uspio uspješno producirati i iza kamera, kao npr. emisiju „Unternehmer, erfolgreich sucht...", koja je osvojila internacionalnu nagradu „Branded entertainment Award". I dalje u meni čuči zvijer za zabavom i kad tad ću je pustiti van, ali moram sačekati dobar timing. Mislim da u međuvremenu više poštujem ljude nego prije. Na početku sam dosta udarao glavom od zid i pokušavao probiti svoje granice.

„Opuštenost, emotivnost, ambicioznost, odlučnost, kao i povezanost sa obitelji čine vašu zajednicu veoma jakom."

Da li si je ozbiljnost došla sa očinstvom?
Ne, to nema veze s tim. Moja djeca imaju 16 i 12 godina, već su velika, ali nemaju nikakve veze sa javnošću.

Kakav je Chris Stephan kao otac?
Iako mnogi ne mogu da me zamisle kao oca, ja sam ipak jedan sasvim običan tata. Prema sinu i ćerci se ponašam kao prema sebi ravnima, što ponekad, možda, i nije dobro jer djeci ipak treba čvrsta ruka. (smijeh)

OSMIJEH
na licu sugovornika je znak da sam uradio nešto dobro.

Da li si i dalje sa majkom tvoje djece?
Naravno. Već 17 godina sam u vezi sa jednom ženom i vodim jedan valjan, normalan život. (smijeh) Šalu na stranu – mnogi nisu vjerovali da ću toliko dugo biti sa jednom ženom, ali mi i dan danas imamo finu bazu.

Što bi bio da nisi voditelj? Plan B?
Prilično sam bio bez plana čitav svoj život. (smijeh) To nije uvijek dobro jer je čovjeku itekako potreban fokus. S obzirom na to da obožavam hranu i da su mi usta puna kad god se ukaže prilika, vjerojatno bih otvorio restoran u kojem bi na meniju bila internacionalna hrana iz čitavog svijeta. Tako da, tko je zainteresiran, neka se javi. (smijeh)

„Nikada ne treba prestati sanjati, ali istovremeno trebamo biti zadovoljni sa onim što imamo."

Što od tebe još možemo očekivati?
Koncentrirat ću se na svoje emisije i pokušati ih napraviti što većima. Na televiziji se uvijek mora čekati pravi momenat za nove ideje, ali ja ne volim čekati. Moram uspjeti, napredovati i razvijati se. Nikada ne treba prestati sanjati, ali istovremeno čovjek treba biti zadovoljan sa onim što ima. Mnogi žele dospjeti do vrha i tamo shvate da nisu sretni. No, sreća ne smije zavisiti od ciljeva. Možda ću napraviti i neku veliku novinu – vidjet ćemo.

KOMENTAR

Zoran Radojković
PILE

Piletov osvrt

Srbin u Zagrebu

Kako je moguće da sam za vreme SFRJ, kao omladinac, a i kasnije, obišao sve glavne gradove, a nisam bio u Zagrebu? U Titogradu sam vojsku služio. Ne u Podgorici. Skoplje video davno, a i ovih godina sa sve spomenicima i grandomanskim zahvatima u centru grada. U Sarajevu radio na PINK BH – Pile i Maca Show. Ljubljanu posetio par puta. U Beogradu sam se školovao i radio na TV PINK-u. U Zagrebu nikada! Kako, zašto – pojma nemam. Pozove mene drug Damir, rodom iz Bjelovara, na 50. rođendan. Lep, mali grad. Ljudi vredni, krotki. Ali ja imam i druga Željka. Znamo se par godina. On veli: „Zakaj ne bi došel u Zagreb?" I tako sednem na bus i odem. Ulazak preko naselja Dubrava. Soliteri, uređeno zelenilo, oronule fasade koje se sređuju. Spuštam se u grad. Autobusni kolodvor Zagreb. Uređen, savremen. Sačeka me drug. Grlimo se i ljubimo dvaput. Srbin i Hrvat se ljube! Grad prepun stranih turista. Uži deo grada lep, sređen. Renovira se Trg Bana Jelačića. Imaju i Gondolu koja radi i ne smeta drveću. Sabor, Gradska kuća, Katedrala – sve pet! Niko mi nije ružnu reč rekao iako sam govorio „srpski". Neverovatno – pa mi se razumemo! Slikam se ispred Srpske pravoslavne crkve. Tu me je, možda, par njih pogledalo, bože moj! Lep sam. Popili smo par kafa ili kava. Videli lepe „Purgerke", pričali sa ljudima. Ljudi su svuda isti, dobri ili loši. A Zagreb je jako lep i sređen grad, nema puno rupa na „kolniku", ljudi vredno rade, turisti troše. Mislim da ću ponovo ići, jer nas je moj ludi drug prijavio na RTL-ov konkurs za emisiju „1,2,3, kuhaj". Mi smo par. Srbin i Hrvat. Nećemo se svađati, nego će on kuhati, a ja kuvati.

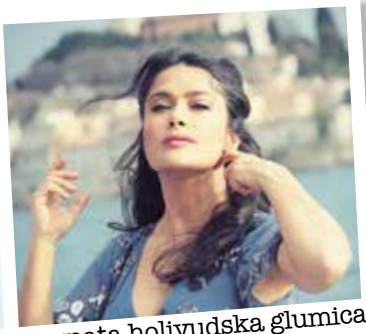

Selma Hayek

Još u aprilu i maju ove godine je poznata holivudska glumica spojila ugodno s korisnim, uživajući u lepoti Hrvatske tokom snimanja novog blokbastera „The Hitman's Wife's Bodyguard". Iz Rovinja je postavila sliku na svoj Instagram, koja je ljude ostavila bez daha. A uskoro će se ova glumica opet naci u „lijepoj našoj", jer će snimiti film „Bliss" zajedno s Owenom Wilsonom.

Piše: Manuel Bahrer

Poznati u „lijepoj našoj"

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

HRVATSKA. Dok je Evropljanima lepota Hrvatske već decenijama poznata, čini se da holivudske zvezde tek u poslednjih par godina otkrivaju čari prelepe zemlje na jadranskom moru.

David Hasselhoff

Velika zvezda iz kult serije „Cuvari plaže" je nedavno putovao kroz Balkan. Pored Albanije i Crne Gore posetio je i Hrvatsku gde je učestvovao na festivalu „Gunball 3000". Na svom Instagram profilu se Hasselhoff pohvalio, kako sam kaže, „prelepim putovanjem". „Evo me na plivanju u Hrvatskoj. Fantastično", kratko i jasno je 66-godišnjak napisao ispod slike.

Fotos: Instagram-Screenshots, iStockphotos

Manuel Neuer

Jedan od najboljih golmana sveta nedavno je posetio Dubrovnik, gde je večerao u poznatom restoranu „Bota Oyster & Sushi Bar". Naravno da gazda lokala nije mogao odoleti jednoj slici sa nemačkim fudbalerom. No, najlepšu sliku Manuela Neuera je par dana kasnije postavila njegova supruga Nina. Par je obišao lepo ostrvo biciklima, a fanovi iz Hrvatske su odmah prepoznali tačno mesto – Hvar.

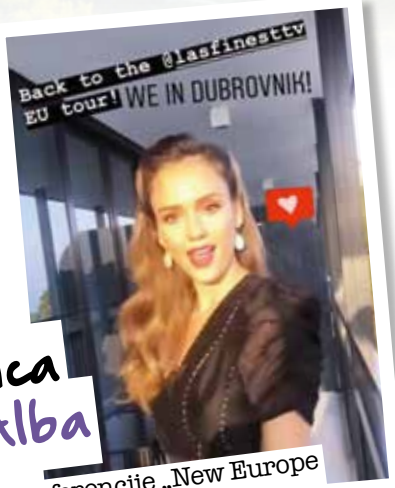

Jessica Alba

Povodom konferencije „New Europe Market" održanoj u Dubrovniku, Jessica Alba je došla kao počasni gost. Oduševljena Hrvatskom, napisala je na društvenim mrežima: „Sledeća stanica #Hrvatska. Ova zemlja je očarajuća. Svetlo, hrana, jadransko more – neverovatna je."

BEI UNS SPRINGT KEINER INS KALTE WASSER.

SPAR

JOBS MIT ÖSTERREICH DRIN.

„Motivacija mi je uspeh, a znanje inspiracija"

NAŠE face

1.

Momir Moka Marijokovic je mladi muzičar i samostalni umetnik iz Beča. Ima 28 godina i dolazi iz mesta Neresnice, opština Kučevo. U Beču je od 2010. godine i trenutno studira muzičku pedagogiju i instrumentalni odsek harmonike. Svira u više muzičkih sastava, a između ostalog član je benda „Hotel Balkan", u kome svira harmoniku.

KOSMO: Kako i kada je nastala ljubav prema muzici, i zašto baš harmonika?

Ljubav prema muzici je zapravo oduvek bila prisutna, od malih nogu. Sa pet godina sam krenuo na folklor, sa sedam počeo da učim harmoniku, a sa osam klavir. Moj otac svira harmoniku, mama je jako muzikalna, sestra je takođe završila srednju muzičku školu, a deda je samouki violinista. Tako je generacijama unazad pesma, igra i muzika bila sastavni deo jednog običnog dana u našoj porodici. Bilo mi je fascinantno kako jedan predmet može da oblikuje zvukove i da tako budi kod slušaoca različita osećanja. Sam izgled harmonike je meni bio jako interesantan.

2.

Na kom fakultetu studiraš? Kako sve postižeš i odakle crpiš motivaciju?

Studirao sam harmoniku, instrumentalni odsek na MUK-u, nekadašnjem Konservatoriumu Privatuniversität Wien u Johannesgasse. Nakon tri godine sam dodatno upisao i slavistiku. Tih godina je za muzičare sa instrumentalnog odseka promenjen zakon i uslovili su nas sa muzičkom pedagogijom, kako bismo lakše došli do posla. Kasnije sam se prijavio na Anton Bruckner Privatuniversität u Linzu i sada sam u poslednjem semestru. Sve postižem uz podršku mojih najbližih, a i sam sam radoznao i željan znanja i novih iskustva. Motivacija mi je uspeh, a inspiracija mi je znanje.

3.

Da li sviraš samostalno ili si član benda?

Bio sam član većine srpskih KUD-ova u Beču gde sam radio kao korepetitor, vodio orkestar, pisao aranžmane, takmičio se i osvajao prestižne nagrade u ime istih. Član sam akustičnog benda „Balkan Fantastico", pop benda „A: Muzika" i član benda „Hotel Balkan", sa kojim sam ove godne u aprilu imao turneju u Kini sa šest koncerata. Mi smo danas bend koji prvenstveno publiku navodi na igru, naša misija je da kroz tekstove dopremo do pojedinaca, kroz muziku do onih koji vole dobru svirku, a za sve ostale je „Hotel Balkan" razlog da se opuste od svakodnevnice. Pored svega toga, nastupam i samostalno u klasičnim sastavima.

4.

Kakvi su tvoji planovi za budućnost?

Sada radimo na novom CD-u i planiramo obići što više evropskih zemalja. Osmog septembra smo u Štajerskoj na Murau Bienal Festival , a ono što bih svima u Beču preporučio je 20. septembra Strandbar Herrmann, divno mesto na otvorenom, na kanalu u centru grada. Žurka, dva bara, kokteli, pesak i mi na sceni. Inače, pored dva muzička smera na fakultetu koje studiram, slavistika je samo nešto dodatno. Sumnjam da ću se baviti lingvistikom. Moj cilj je da predajem u Austriji u muzičkoj školi one predmete za koje se školujem. Hoću da ostanem aktivan na sceni i da proputujem kao muzičar.

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

Piše: Dragana Petrović

Volksstimmefest 2019

31.8-1.9.2019.

Jesuitenwiese

„Volksstimmefest" je tradicionalni bečki festival. Osnovan kao novinarski festival opozicionog mesečnog časopisa „Volksstimme der KPÖ", on postoji još od 1946. godine. Uz besplatan ulaz, ovaj događaj obezbeđuje svake godinje bogatu kulturnu, političku i kulinarsku ponudu. Ovaj termin je naročito važan za pristalice austrijske „leve" političke scene i predstavlja najveći godišnji skup njihovih aktivista. Ovo je još jedan od open-air festivala koji se održava ovog leta u praterskoj šumi. Na nekoliko bina biće organizovan muzički i kulturni program, uz kulinarske specijalitete iz celog sveta. Takođe se u parkovima praterske šume mogu naći raznovrsne informacije i diskusije o političkim organizacijama i inicijativama. Pored mnogobrojnih domaćih bendova i izvođača, biće organizovan program i za najmlađe posetioce u vidu raznovrsnih dečjih animacija, kao i program za obožavaoce sporta. Više informacija možete pronaći na: **www.volksstimmefest.at**.

Foto: zVg.

Rammstein
uz orkestar i hor

22-23.5.2019. **Ernst-Happel-Stadion**
11:00–24:00

Nakon što su završili svoj 7. studijski album, grupa Rammstein je krenula na ovogodišnju turneju „Europe Stadium Tour". Desetogodišnja stanka bez albuma zaslužna je za veliku potražnju za kartom više, pa će nemačka grupa imati dva koncerta u bečkoj metropoli. Rammstein će nastupati uz orkestar i hor iz bjeloruskog Minska. Ako je suditi po jednom dijelu teksta iz nove pjesme „Adios": „Violine gore uz krik, a harfe se urezuju u meso", onda se treba očekivati spektakl. Ramštajn je nemački bend formiran 1994. godine. Najpoznatiji su predstavnici muzičkog pravca zvanog industrijski metal na svetu, a takođe i verovatno najpoznatiji nemački bend današnjice. Ime su uzeli po zapadnonemačkoj vojnoj avio-bazi Ramštajn, koja je bila poprište nesreće pri održavanju avio-mitinga 1988. godine.

Ariana Grande
svetska turneja

3.9.2019. **Stadthalle**
19:30

Svojom predstojećom turnejom „Sweetener World Tour", platinum umetnica, Ariana Grande, zatrešće svetsku muzičku scenu! Svojim energičnim glasom i jedinstvenim vokalnim rasponom, ova mlada pevačica se brzinom svetlosti probila među najveća imena pop muzike. U okviru svoje turneje, u Evropi će nastupiti u Nemačkoj, Austriji i Švajcarskoj. Do sada je izdala tri platinum albuma. Osam njenih hitova je bilo svrstano u TOP 10 na svetskoj muzičkoj listi. Sve ove uspehe pevačica je ostvarila sa svojih samo 25 godina. Razni su kritičari uporedili njen široki raspon glasa s onim od Mariah Carey. Osvojila je jednu nagradu Grammy, jednu nagradu BRIT, tri Američke muzičke nagrade, tri nagrade MTV Europe Musica i dve nagrade MTV Video Musica. Podržala je mnoge dobrotvorne organizacije.

Fotos: ZVg, Pilgrim Management, Live Nation

SCHRITT FÜR SCHRITT ZUM FEINKOST-PROFI.

FEINKOST-MITARBEITER/IN

Die ersten Schritte zum Feinkost-Profi – das bietet unser Ausbildungsprogramm:

- Ausbildungsdauer 4 Wochen
- sanftes Onboarding in der Ausbildungsfiliale
- intensives Kennenlernen der Feinkost-Abteilung
- Begleitendes Aus- und Weiterbildungsprogramm mittels E-Learning, Ausbildungsplattform oder Lernapp
- Coaching und Betreuung durch erfahrene Ausbildner/innen
- Feedbackgespräche
- Begleitung bis in die Stammfiliale
- Willkommenstag

Bewerbungen unter: www.spar.at/karriere

*Gilt für Eigenfilialen der SPAR Warenhandels-AG

SPAR

JOBS MIT ÖSTERREICH DRIN.

Knjige

Tesla: pronalazalač modernog – Ričard Manson

Laguna, Beograd 2019.

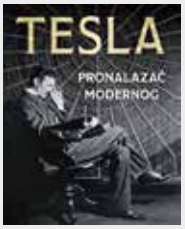

Stručna i detaljno istražena biografija jednog od najvažnijih vizionara modernog doba. Njegovi pronalasci, hrabrost i slabosti ovde su objašnjeni jasnim i pristupačnim jezikom, tako da svaki čitalac može da razume šta razlikuje njegove poduhvate od ostalih velikana i da jasno shvati da bismo bez Teslinog rada jedva prepoznali naš svet.

Doba kože – Dubravka Ugrešić

Fraktura, Zagreb 2019.

Može li koža poslužiti kao umjetničko delo, što se događa sa doseljenicima i imigrantima na Zapadu i kakva je tu uloga umjetnosti i književnosti? U novih šesnaest eseja književnica sa puno humora, pokazujući sva lica najopasnije životinje na svijetu – čovjeka, pokušava shvatiti svijet, preispitujući pritom svoje i naše snove.

Ja, onaj i drukčiji svijet – Ibrahim Kalin

Dobra knjiga, Sarajevo 2019.

Knjiga predstavlja „Uvod u istoriju odnosa Islama i Zapada" i opisuje mnoge „duboke zdence" prošlosti, geografska prostranstva, ljudske sudbine, mnoge razmene rata i mira. Knjiga poseduje obimnu bazu podataka i koristi, pored izvora o Osmanskom periodu na zapadnim jezicima, i prevode anglosaksonske i francuske literature.

Filmfestival Wien – Open Air Kino

29.6-1.9.2019. **Rathausplatz**

I ovog leta nas u Beču očekuje bioskop pod vedrim nebom uz audio-vizuelni ugođaj na 300m² velikom platnu. Pored filmova, moći ćete da uživate i uz muzičke koncerte za svačiji ukus – od opere, do popa i jazza, i sve to uz besplatan ulaz. Sve ovo propraćeno je i bogatom kulinarskom ponudom – svakog dana od 11 do 24h moći ćete da uživate u specijalitetima domaće i internacionalne kuhinje 26 vrhunskih gastronoma. Open Air Kino svake godine poseti čak oko 900 hiljada gledalaca. Za najmlađe posetioce, svakog petka od 17h, na specijalnom LED ekranu, biće prikazivane poznate opere i muzički program prilagođen deci od 6 do 14 godina.

Otvara se najveći kulturni, letnji događaj na otvorenom u Beču!

Vienna Major 2019 – Beach Volleyball

31.7-4.8.2019. **Donauinsel**

Internacionalna scena odbojke na pesku se i ovog leta okuplja na Dunavskom ostrvu – najbolji svetski igrači ovog letnjeg sporta, uz hiljade obožavaoca i navijača, će se boriti za nagradu od 600.000 američkih dolara. Beč je po drugi put domaćin turnira iz Beach Major serije, koja okuplja svetske zvezde odbojke na pesku. Ovaj događaj se, iz tog razloga, sa pravom može nazvati „letnjim sportskim događajem godine". Dunavsko ostrvo je, sa 2.500 tona peska idealna lokacija za održavanje ovog turnira. U pauzama između mečeva posetioci se mogu zabavljati uz muziku i interaktivni program na stadionu.

Beč je po drugi put domaćin turnira iz Beach Major serije.

80er Zone – Pop, Wave & Undergorund

5.7-2.8.2019. **Viper Room**

22:00

Svakog prvog petka u mesecu možete u Viper Roomu uživati uz hitove najpoznatijih pop-rok izvođača 80-ih godina – Depeche Mode, Falco, David Bowie, Duran Duran, Queen, U2, Talking Heads, The Police, The Sisters of Mercy, Billy Idol, The Cure. Sve ovo prezentuju vam slikom i zvukom, na 4 videobima DJ Eraserhead i DJ Mani. Žurka počinje u 22h i trajaće sve do 05h izjutra, a ulaznica košta 5 eura i dobrodošli su svi obožavaoci pop-rok idola iz 80-ih, koji su stariji od 16 godina. Više informacija: **www.80er-zone.at.**

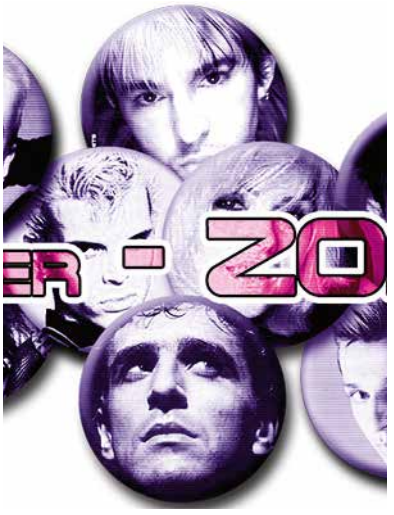

Uživajte uz hitove najpoznatijih pop-rock izvođača svakog petka!

Fotos: zVg.

Pogledali smo za vas – novo na repertoaru

Ophelia

Žanr: drama
Glumci: Daisy Ridley, Naomi Watts, Tom Felton, Clive Owen, George MacKay
Režija: Claire McCarthy
Na repertoaru od: 28.6.2019.
Ocena: 4

Smeštena u 14. vek, radnja ovog filma predstavlja dinamičnu reimaginaciju čuvenog Šekspirovog Hamleta, ovoga puta iz Ofelijine perspektive. Nešto je trulo u državi Danskoj, gde su političke intrige, poput crne magije, duboko upletene u kraljevstvo. U sred svega toga, Ofelija, nabliža sluškinja kraljice Gertrude, zaljubljuje se u Hamleta, harizmatičnog i nedostižnog princa. Upletena u mrežu između spostvenih želja i njene odanosti kraljici, Ofelija mora da odluči kuda će je njena strast odvesti. Ova Šekspirova tragedija je, od trenutka kada je nastala, bila izvođena i reprodukovana nebrojeno puta. U većini ovih izvedbi, Ofelija je poput beznadežno zaljubljenog pijuna izgubljena u smrtonosnom pentagramu između svog oca, svog brata, kraljice, kralja i svog dragog. Ali za scenarsitu i režisera ovog filma, Ofelija je jedino razumno biće u tom začaranom krugu. Uspeli su da utkaju u ovo delo potpuno nove teze sa feminističkog stanovišta – kada Hamlet izgovori „biti ili ne biti – pitanje je sad!", u kadru se prikazuje Ofelija koja se na te reči ne obazire. Za one koji su poznavaoci ovog Šekspirovog dela, moguće je da neće odmah naći korelaciju između nekih scena i događaja, s obzirom da su scenaristi uneli dosta izmena u radnju samog dela. Iako je rečnik filma široko elokventan i elegantan, ne može se uporediti sa izvornim Šekspirom. To je i jedan od razloga zašto je ovaj film, iako i kostimografski i scenografski dobro odrađen, ipak naišao na mnoge negativne ocene filmskih kritičara.

Kino – najnoviji blockbusteri

Once Upon a Time in Hollywood

Žanr: komedija, drama
Glumci: Leonardo di Caprio, Brad Pitt, Kurt Russel, Dakota Fanning, Luke Perry
Režija: Quentin Tarantin
Na repertoaru od: 26.7.2019.

Radnja filma, u kome je Luke Perry odigrao jednu od svojih poslednjih uloga, vraća gledaoce u 60-te godine prošlog veka i prati glumca Ricka Daltona, bivšu zvezdu jedne TV serije, i njegovog kaskadera Cliffa Bootha na putu pronalaska mesta pod suncem u filmskoj industriji. Njihovo putovanje odvija se na vrhuncu hipi ere, 1969. godine u Los Angelesu. To je ujedno i vreme poslednjih trzaja zlatnog Hollywooda. Tarantino je u novom filmskom ostvarenju okupio najbolje glumce generacije.

Dora and the Lost City of Gold

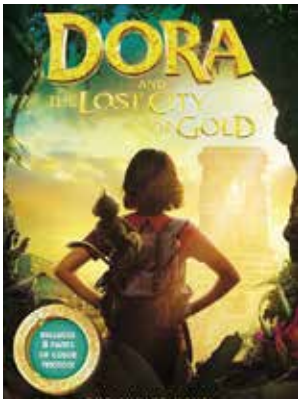

Žanr: porodična avantura
Glumci: Eva Longoria, Isabela Moner, Eugenio Derbez, Michael Peña
Režija: Nicholas Stoller, Matthew Robinson
Na repertoaru od: 9.8.2019.

Provodeći većinu života u istraživanju džungle sa svojim roditeljima, ništa nije moglo da pripremi Doru (Izabela Moner) za njenu najopasniju avanturu ikada – srednju školu. Naviknuta na izazove, Dora ubrzo predvodi Butsa (svog najboljeg druga, majmuna), Diega (misterioznog stanovnika džungle) i grupu tinejdžera, u živopisnu pustolovinu spašavanja njenih roditelja, tokom koje mora da reši neverovatnu misteriju o izgubljenom zlatnom gradu.

APP

LOOPSIE
besplatna

Loopsie je besplatna aplikacija, koja vam daje mogućnost pravljenja takozvanih Live fotografija koje se pomjeraju i bilježe. Sadržaj fotografije možete ubrzati, usporiti, dodati mu tekst ili specijalne efekte. Nije potrebno da imate opremu profesionalnog fotografa kako bi vaše fotografije bile visokog kvaliteta, a vaši omiljeni trenuci zabilježeni.

CAR:GO
besplatna

Iz Beograda u Beč nam stiže inovativan i moderan način transporta u gradu. Car:Go vam daje mogućnost da jednim klikom naručite taksi. Dovoljno je da unesete adresu na kojoj želite da vas vozilo pokupi, kao i ciljnu adresu. Nakon vožnje, metod plaćanja možete odabrati sami, a cijene vožnji znatno su niže nego cijene taksi sužbi.

Igrica

discovery VR
besplatna

Aplikacija Discovery VR donosi zanimljivosti, nova mjesta i ideje. VR video na jedan inovativan način prikazuje zadivljujuće priče iz cijelog svijeta. Virtualna stvarnost daje vam mogućnost da gledate snimke najneobičnijih avantura - kao što su brdski biciklizam, surfovanje, spašavanje nosoroga, plivanje sa delfinima. U jednom trenu možete gledati borbu samurajskim mačevima u Japanu, a u drugom uživati u plesu u pabovima Dablina. Discovery VR vas čeka da istražite svijet.

Mjesečni horoskop

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

Horoskop poznatih
Rade Šerbedžija

27.7.1946, Bunić

Rade Šarbedžija je jedan od najpoznatijih glumaca regiona, a u karijeri se bavio pjesništvom i glazbom. Dobitnik je mnogih priznanja. Ostvario se i u hollywoodskim filmovima „Svemirski kauboji“, „Nemoguća misija“ i drugi. Tom Cruise mu je obiteljski prijatelj. Surađivao je i s Clint Eastwoodom. Nakon intermeca u Srbiji i Americi, nekoliko godina živi u Rijeci. U braku je s redateljicom Lenkom Udovički s kojom ima četiri kćeri.

Fotos: zVg.

Znak mjeseca

RAK: Ovom znaku, koji je okarakteriziran kao mekan, je najvažniji njegov dom te posjeduje istančan osjećaj za intimu. Upornost i tvrdoglavost su također karakteristike koje nečije patnje bile ublažene. Svoj dar za umjetničke stvari i finije pojave ispoljava u uređenju vlastita četiri zida. Iako ponekad upada u faze lutanja, osjetljiva je i suosjećajna duša. Najsretniji je kada se povuče u vlastiti dom. Kao da su sazdani od finog materijala, jako su ranjivi i krhki. Imaju osjećaj za druge.

Snaga: Suosjećajan, emotivan, žestoki zaštitnik voljenih
Slabost: manipulativan, vezan za prošlost, nesiguran
Omiljena boja: bijela i zelena

Ovan (21.3 – 20.4)

Bit ćete povremeno odsutni duhom što će biti obrambeni mehanizam od frustracija i konflikta. Svijet mašte će mnogima pomoći. U drugom dijelu mjeseca će se poboljšati osobni odnosi, ali ćete na poslu više sanjariti nego raditi. Nedostajanje energije će biti problem, s toga više odmarajte.
KOSMO SAVJET: Pazite na greške!

Bik (21.4 – 20.5)

Bikovi će imati zanimljiv ljubavni mjesec. Planete će vam donijeti prilike za zbližavanje, ali i udaljavanje. O vama ovisi kamo ćete usmjeriti utjecaje. Poslovni kontakti će biti bogatiji, a vi ćete znati kako spojiti ugodno s korisnim. Iskoristite svaku priliku koja vam se pruži za nov posao ili poznanstva. Uz dobro samopuzdanje sve je moguće!
KOSMO SAVJET: Najbolje tek dolazi!

Blizanci (21.5 – 21.6)

Tokom ovog mjeseca će do izražaja doći vaša komunikativnost. Većinu svojih ciljeva možete s tim ostvariti, ali uz nešto napora. Odnosi na poslu ili u društvu će napredovati, polako, ali sigurno – dovoljno je za osmijeh na licu. Izbjegavajte velike financijske transakcije. Bilo bi dobro da ne ulazite u veće troškove i dugove.
KOSMO SAVJET: Nova ljubav staru briše.

Rak (22.6 – 22.7)

Venera ulazi u vaš znak 3. jula i donosi vam više uspjeha u ličnim nastupima. Imat ćete osjećaj kako da istaknete sebe. To ćete činiti tako što ćete naročitog računa povesti o svom izgledu i kulturnom i prijatnom nastupu na poslovnim prezentacijama, sastancima i u kontaktu sa klijentima. Veći deo jula donet će vam napete odnose sa partnerom zbog razlika u stavovima.
KOSMO SAVJET: Unosite vitamin B i E kao i magnezij.

Lav (23.7 – 23.8)

Poboljšanje u odnosima s drugima će vam dati krila. Mnogi će konačno odahnuti i prepoznati stari sjaj u očima voljenih ljudi. Činit će vam se da je ono loše otišlo u prošlost i da je daleko iza vas. Budući da je vaš angažman u svemu velik, važno je da ne pregorite. Nailaziti ćete na neslaganja sa partnerom u odnosu na planove i želje. Izbjegavajte da radite bilo šta svom partneru iza leđa. **KOSMO SAVJET:** Odmarajte više!

Djevica (24.8 – 23.9)

Diplomatsko ponašanje će pomoći onima u čvrstim vezama kako bi održali stabilan odnos. Ostali će biti u iskušenjima i izazovima da naglostima uprskaju stvar. Suzdržanost je u ovom slučaju bitna i sve će biti lakše. Na poslu bi mogli jednu suradnju prekinuti, ali možda ne na vlastitu štetu.
KOSMO SAVJET: Ostanite sabrani i opuštajte se više.

Vaga (24.9 – 23.10)

Ovaj mjesec donosi manje ljubavnih atrakcija. Na mjestima, na kojima boravite svakodnevno, mogli bi pronaći ljubav. Na poslu ćete imati priliku pokazati kreativnost, a neki će se potruditi uljepšati svoju radnu sredinu. Dobit ćete više motivacije da pružate inicijativu u svemu što vašu vezu može da načini kvalitetnijom. **KOSMO SAVJET:** Uživajte punim plućima u sasvim običnim stvarima.

Škorpion (24.10 – 22.11)

U ovom mjesecu pokušajte slijediti voljenu osobu, jer će ona imati daleko više zanosa i volje za ljubav nego vi. Iako neće ispuniti vaša očekivanja, ispunit će se sa ona druge strane. Financijske brige će biti najveće – ali bit će i dobitaka. Sve u vezi toga će ići neočekivano. Mogućnost da upoznate osobu sa kojom biste mogli da uđete u vezu očekuje vas na putovanju. **KOSMO SAVJET:** Bez rezerve i sumnji se morate prepustiti voljenoj osobi.

Strijelac (23.11 – 21.12)

Većinu ovog mjeseca će kreirati entuzijazam i snaga, kako u odnosima, tako i u poslu. Mnogima ćete biti primjer osobe, koja se snalazi u svim uvjetima i koja zna iskoristiti pravu priliku. Na temi procjene rezultata će se događati manji nesporazumi, ali i u jednom prijateljstvu za koje više niste sigurni da li je iskreno.
KOSMO SAVJET: Jedite što više svježeg voća.

Jarac (22.12 – 20.1)

Jarčevi će najbolje proći ako imaju realna očekivanja u ljubavi. Vježbajte samokontrolu, toleranciju i strpljenje svakodnevno na gotovo svim poljima. Za one koji su sami postoji nada sresti iznenada ljubav preko nekog od prijatelja. Mars na početku mjeseca ulazi u znak Lava, zbog čega ćete trebati svoju energiju uložiti u rješavanje financijskih pitanja i transakcija.
KOSMO SAVJET: Prihvatite situaciju i izgradite svoj karakter.

Vodenjak (21.1 – 19.2)

Upuštanje u jednu tajnu vezu vam može donijeti iznenađenja i određene gubitke, zbog toga dobro razmislite! Onima u duljim vezama će biti dobro. Na poslu će se pojaviti licemjeri koji će vam se dodvoravati, a mislit će nešto drugo. Nezaposleni Vodenjaci će najviše izgleda za zaposlenje imati u oblastima trgovine, ugostiteljstva i zabave. **KOSMO SAVJET:** Snaga i profesionalnost će vam pomoći skinuti s dnevnog reda sve što vam ne treba.

Ribe (20.2 – 20.3)

Ribe će maštati o ljubavi ili pak težiti za svojim idealom. Kod onih koji su u paru će njihova najdraža osoba zablisati u punom sjaju, tako da će oni sami biti pomalo ljubomorni. Oslonite se na svoj smisao za humor. Prilagođavanje na poslu će biti potrebno, jer će glavnu riječ voditi drugi.
KOSMO SAVJET: Pomirite se s tim prilagođavanjem.

Hazim
HADŽIĆ

Hazimovo pero

Puno samopouzdanja i malo stida

Svi nas pozivaju da „vjerujemo u svoje snove", da „nikad ne odustajemo" i da „samo idemo naprijed." Eh, pa, život je malo suroviji od toga. Iako nam tuđe mišljenje nije potrebno da bismo uspjeli, nekad je tuđe mišljenje tu sa razlogom. Tuđa kritika, zapravo. Da nas očeliči, razdrma, promijeni smjer kretanja ako srljamo u propast uvjereni da mi znamo najbolje. One koje ismijavaju na takmičenjima za talente su oni sa previše samopouzdanja koji ne znaju šta znači skromnost. Oni su samouvjereni i razmeću se riječima kako su oni najbolji i kako je njihov talent najvrjedniji. I onda pljas – realnost ih spusti na tlo. Ili ih, čak, i ne spusti na tlo, već oni nastave živjeti u zabludi da su oni i jedno oni ispravni u onome što rade. U natjecanjima talenata pobjeđuju, ne samo talenti, već oni sa malo stida u sebi. Pohvale koje sami sebi uputimo pred drugima prve izblijede, a tuđu pažnju prokockamo onda kada počnemo pričati u superlativima o sebi. „Prvi znak ljudske gluposti je potpuno odsustvo stida", rekao je Freud. I mnogi učeni ljudi pozvali su da stid bude jedna od naših osnovnih vrijednosti. Ali ne stid kao povučenost, gdje smo uplašeni od komunikacije sa drugima; ne stid od tuđe sramote i strah da se neko neće stidjeti nas i naših postupaka. Već taj stid koji preispituje čestitost naših postupaka; nešto što odvaja loše od dobrog. Nešto od čega nas poslije neće biti sramota. Zato pozivam sve da budu puni sebe dok skromno takvi, hodaju svijetom. Stid, skromnost, samosvijest – iako su sve tri riječi po definiciji različite, kada se stave u ovakav kontekst, zapravo veoma su slične; zato ih ne odvajam, jer možemo upražnjavati sva tri pojma na različit način ili kao jedan.

Sigurno i udobno na letnji odmor

Leto je konačno pred vratima – i mnogi od nas već se uveliko pripremaju za dugo očekivani odmor. Za nas, koji putujemo ka domovini, a zatim i ka nekim letnjim destinacijama – to znači veliki broj pređenih kilometara i puno sati provedenih u prevoznom sredstvu. Iz tog razloga je temeljna priprema ključna stvar za što udobniju vožnju, naročito ako putujete sa decom. Šta sve ova priprema obuhvata, donosimo vam u narednim redovima.

Pasoš i ostala lična dokumenta

Najvažnija i najosnovnija stvar kada krećemo na put – dokumenta. Pasoši, lične karte, vize, zdravstvene kartice i polise osiguranja, kao i zeleni karton za Vaš automobil (ukoliko njime putujete). Proverite, i dva puta ako treba, da li je sve na broju i smestite na neko bezbedno mesto u Vašoj tašni koja će uvek biti uz Vas. Nije na odmet za svaki slučaj posedovati fotokopirana lična dokumenta, kako biste izbegli mukotrpne procese po ambasadama u slučaju eventualnih neprijatnosti poput krađe. Takođe, ako planirate da iznajmljujete automobil za vreme putovanja, proverite da li je u zemlji u koju putujete važeća Vaša vozačka dozvola, ili je potrebno prikupiti dodatnu dokumentaciju.

Tehnika, tehnika, tehnika

Tableti, telefoni, lap-topovi i ostalo – proverite da li ste sve punjače i svu dodatnu opermu uredno spakovali. Ako putujete sa najmlađima, obavezno prethodno spremite na tablete ili dvd-plejere njihove omiljene crtaće i filmove. Takođe, ukoliko putovanje dugo traje, obezbedite na vreme punjače za automobil i eksterne baterije, kako se ne bi dogodilo da ostanete bez telefona, a preko vam je potreban.

U toku putovanja

Krenite na put odmorni i naspavani, bez obzira čime putujete. Savetuje se da ne krećete na put neposredno posle dolaska sa posla, naročito ako ste Vi vozač. Umesto vrelog dana, preko leta se za putovanje može izabrati i noć, ali je ova opcija prihvatljiva samo ukoliko je vozač fizički i zdravstveno spreman za ovakvo iskušenje. Nakon svakih dva do tri sata vožnje poželjno je napraviti pauzu, naročito ako putujete sa decom. Iskoristite par minuta za kratko istezanje, osvežavanje vodom i nekim voćem i odlazak u toalet. Decu i kućne ljubimce nikako ne ostavljajte same u automobilu ili autobusu, čak i ako izlazite samo na trenutak!

I ne zaboravite, ponesite sa sobom pregršt dobrog raspoloženja i fotoaparat, kako biste zabeležili sve divne uspomene sa letnjeg odmora. Srećan put!

Fotos: zVg.

Pusta razbibriga

Fast food
-Kako kanibali zovu atletičare?
-Fast Food.

Hotel
Haso ba, jel si čuo za novi Hotel koji se otvorio?
-Nisam ba, koji?
-Jedeš, piješ, imaš sex cijelu noć, a kad se ujutru probudiš daju ti 100 eura.
-Stvarno, ko ti to reko ba?
-Ma moja Fata mi ispričala.

Tasta
Što je to:
-Danju laje, noću pliva?
-Taština proteza.

Lijenost
Na takmičenju u bacanju čekića u dalj veliko iznenađenje – Crnogorac bacio najdalje!
-Kako ste uspeli da postignete ovaj rekord?
-Alat, što dalje od mene!

Ljubomora
Svađaju se momak i devojka pa momak kaže:
-Ti si previše ljubomorna, moja tolerancija je sve tanja!
Na to devojka ljutito odgovara:
-Ko ti je sad ta Tanja sve ti jebem?!

Inspektor
Otišla plavuša u policijsku postaju zajedno s bratom policajcem radi upisa na policijsku akademiju.
Uđe ona kod inspektora, a ovaj joj postavi pitanje da proveri njeno opšte obrazovanje:
-Šta je to algoritam?
Plavuša odgovori spremno:
-Alga koja je uhvatila ritam.
Odgovor pomalo zbuni inspektora:
-Ko je bio Gavrilo Princip?
Plavuša se zamisli, pa pita:
-A da to nije bio čovek koji je ubio poslednjeg kineskog cara Johna F. Kennedya?
Inspektor duboko uzdahne i ipak se odluči postaviti poslednje pitanje:
-Recite mi, ko je ubio Isusa Hrista?
Plavuša razmišlja i razmišlja, pa skrušeno odgovori:
-Ne znam.
Policajac shvata da je situacija beznadežna:
-Dobro, onda otiđite i javite mi kada nađete odgovor.
Izlazi plavuša sva srećna iz kancelarije, a brat je upita:
-Kako je bilo?
-Sjajno, šef mi je već dao prvi slučaj ubistva!

Kako se zove
Kako se zove žena koju je pregazio voz?
-Pregažena

Kod doktora
Žena mi je predložila da se igramo doktora.
Eno je u hodniku, čeka već satima.

Životni put prosečnog Srbina:
-SFRJ
-SRJ
-SCG
-Srbija
-Austrija

Antivakcinaši
-Našla sam ti špric u sobi ispod kreveta, jesi li to mislio da se vakcinišeš???
-Nisam mama, majke mi, to je heroin, kunem se!!!

Polaganje vožnje
Mujo polaže vozački ispit, pa pita instruktora:
-I, jesam li dobio dozvolu?
-Da, dajem ti dozvolu da se voziš tramvajem!

Vuk
Pita mama Pericu: Perice što ne jedeš, reče da si gladan k'o vuk?
-A, je li mama, kad si ti videla vuka da jede pasulj?

Baba Spojler
Baba mi je pričala da je videla Titanik i da je znala da će da potone. Upozoravala je ljude, ali je niko nije slušao. Izbacili su je iz bioskopa.

Debela ili ne
-Dragi, jesam li debela?
-Spavaj sad, sutra ćemo se svađati.

Lična karta

Srna MARKOVIĆ (23)

Visina: 184 cm
Datum rođenja: 6.6.1996
Pozicija: primač
Broj na dresu: 6
Odraz u napadu: 310 cm
Odraz u bloku: 280 cm
Omiljeni servis: skok rotacija

Piše: Manuel Bahrer

„Uzimam 'time out' od austrijske reprezentacije"

INTERVJU. Sa samo 22 godine ova mlada Austrijanka srpskog porekla je uspela da uđe u prvu italijansku ligu, seriju A, kao prva igračica Austrijskog odbojkaškog saveza ikada.

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

KOSMO: Kako si reagovala kada si dobila ponudu da igraš za Cuneo Granda Volley?
Srna Marković: Tačno se sećam tog trenutka. Bio je moj rođendan kada me je zvala moja menadžerka i saopštila radosnu vest. Najmanje 5 minuta sam skakala u vis od sreće. Mogu slobodno reći da mi je to bio najdraži rođendanski poklon ikada.

Tvoji rezultati u dresu Cunea su privukli pažnju uglednih italijanskih sportskih novina. Važiš za mladog odbojkaškog „wunderkinda" iz Austrije. Kako se nosiš sa ovom popularnošću?
Veoma sam se iznenadila što sam uspela da se pokažem već u svojoj prvoj godini u Seriji A. O tome nisam mogla ni da sanjam. Stoga i dalje sve to doživljavam kao san, a

Fotos: Fanpage Srna Marković, ÖVV

„Prve godine u Nemačkoj nisu bile jednostavne. Konkurencija je bila velika, a razočaranje neretka pojava"

U Italiji je kao najveći austrijski talenat u odbojci za kratko vreme stekla neverovatne uspehe i popularnost.

SERIJA A

Ulaskom u prvu ligu Italije, mlada sportistkinja je sebi ispunila najveći san.

Bila si i najmlađa igračica koja je ikada igrala u seniorskoj reprezentaciji Austrije. Kako si se uspela izboriti sa očekivanjima i pritiskom?
Nije bilo lako. Već od svoje 12. godine sam morala uvek da dam svoj maksimum. Takođe sam morala znati kako da se nosim sa posledicama. Vrlo često se olako i zaboravljalo na ophođenje prema ljudima ili ljudskost uopšte. Nije mi bilo lako u periodu između 12-te i 16-te godine života.

Nedavno si javno saopštila da ubuduće nećeš više da igraš u crveno-belo-crvenom dresu. Zašto si se odlučila na ovaj korak?
Iz privatnih i porodičnih razloga sam se odlučila da uzmem „time out". Lečim se trenutno od svih svojih sitnih povreda kako bih u avgustu bila u potpunosti spremna za početak nove sezone u Italiji.

Jesi li ikad dobila ponude, tj. razmišljala o tome da igraš za drugu reprezentaciju – na primer za srpsku?
Naravno da to nije opcija. Već sam mnogo godina igrala za Austriju i rodila sam se ovde. Prelazak u drugu reprezentaciju za mene nikako ne dolazi u obzir.

ne kao realnost. No, ipak se veoma brzo uči kako se treba ponašati i da bez obzira na starost treba biti svestan svoje uloge uzora za mlađe. Samo je u Italiji odbojka toliko praćena i voljena, nigde drugde nije tako.

Kako si uopšte počela da se baviš sportom i otkad igraš odbojku u jednom klubu? Da li je neko iz tvoje porodice otkrio tvoj talenat?
Moj stariji brat je već igrao odbojku pre nego što sam počela. On je zapravo probudio ljubav prema sportu u meni. Cilj mi je uvek bio da postanem što bolja da bih mogla da igram zajedno sa svojim bratom. U klubu sam počela da igram sa šest ili sedam godina.

Kako su tvoji roditelj reagovali na želju da odbojka bude tvoja profesija, s obzirom na to da su oni visoko obrazovani?
Ne mogu da kažem da nije bila teška odluka, kako zbog samog puta, tako i zbog nesigurnog posla. No, nakon što sam se etablirala u ovom sportu, a oni videli moje rezultate, počeli su da se raduju mojim uspesima i odluci.

Prva tvoja stanica u inostranstvu je bila Nemačka. Kako si se tamo snašla i zašto si se odlučila da pređeš iz prve Bundeslige u drugu italijansku ligu?
Prve godine u Nemačkoj nisu bile jednostavne. U Austriji nismo, nažalost, imali nekog ko je mogao da te spremi na takvu promenu i da podeli iskustvo s tobom. Ni u mlađim kategorijama nas nisu naučili kako jedan sportista treba da se ponaša i na šta treba da obrati pažnju. Trebalo mi je tri godine, popraćene usponima i padovima, da sve to naučim. Konkurencija je velika, a razočaranje neretka pojava. Mnogi su imali prednost, jer su već od malih nogu naučili kako treba biti sportista. Nakon te tri godine sam želela više. Znala sam šta mi je san: Serija A1. Međutim, stići u Italiju je sve, ali nije lako. Zato sam se odlučila da napravim jedan korak nazad kako bi me italijanska liga prvo videla i da tim putem sebi otvorim vrata ka A1.

„Već od svoje 12. godine sam morala uvek da dam svoj maksimum. Nije mi bilo lako u periodu između 12. i 16. godine."

Koje si ciljeve zacrtala za sledeću sezonu?
Sledeće sezone ostajem u Seriji A1. Cilj mi je da se nadovežem na svoje rezultate iz prethodne godine i da prve utakmice, za razliku od prošle sezone, odigram bez straha i treme. Želim uporno da radim sa svojim timom, pa ćemo videti koliko mogu još da napredujem. Prema svojoj prvoj sezoni u prvoj italijanskoj ligi nisam imala nikakva očekivanja, a pritom dostigla stvari o kojima nisam ni sanjala. Videćemo šta će nova godina doneti.

GRANICE. Na putu ka savršenom odmoru granični prelazi često znaju da nam naruše dobro raspoloženje jer se na nekima od njih čeka i po par sati. Ne možemo zaobići granice, ali možemo odabrati one prelaze koji su prohodniji.

Piše: Dragana Petrović

Vodič za sporedne granične prelaze

Lesen Sie diesen Beitrag auch auf Deutsch: www.kosmo.at

Juli i avgust, vreme letnjih odmora, odmaranja i opuštanja, za mnoge od nas koji pohrlimo ka rodnim krajevima znači i vreme kilometarskih zastoja na autoputevima i beskrajnih kolona na graničnim prelazima. Ovaj kratak vodič kroz manje poznate, sporedne granične prelaze će vam pomoći da izbegnete višesatna čekanja na granici i što pre stignete do svog rodnog kraja.

Srbija:

Na putu ka Srbiji glavni autoput će vas odvesti, ukoliko putujete preko Mađarske, direktno na granični prelaz Horgoš (00-24h), u čijoj se neposrednoj blizini, na svega 5 kilometara udaljenosti, nalazi i Horgoš 2 (07-19h). Oba prelaza su u letnjim mesecima podjednako opterećena pa se preporučuje korišćenje alternativnih pravaca kao što su: Kelebija (00-24h), nalazi se kod

Fotos: iStockphotos

Subotice i mogu ga koristiti sva putnička i teretna vozila i Bački Breg (00-24h), koji mogu koristiti samo putnička vozila jer ovaj prelaz nema teretni terminal. Ostali granični prelazi – Đala, Bački Vinogradi, Bajmok i Rastina su otvoreni od 07-19 časova i mogu ih koristiti isključivo putnička vozila.

Hrvatska, Bosna i Hercegovina

One koji putuju ka ovom delu Balkana, put će prvenstveno navesti na glavne granične prelaze između Slovenije i Hrvatske, kao što su Kaštel, Rupa, Bregana i Macelj, gde su tokom leta najduža zadržavanja. Iz tog razloga se preporučuje korišćenje manjih alternativnih pravaca, kojih ima ukupno 27.

Ovde je važno napomenuti, da vozila u kojima se zajedno nalaze državljani EU zemalja i trećih zemalja, granicu mogu preći samo na prelazima Macelj, Bregana, Rupa, Plovanija, Kaštel, Požane, Pasjak, Jurovski Brod i Dubrava Križovljanska. Državljani EU, EEP i Švajcarske mogu koristiti i ostale granične prelaze. Detaljan spisak svih graničnih prelaza i informacije o zadržavanjima između Hrvatske i Slovenije mogu se naći na internet stranici Hrvatskog Automoto-kluba.

Izmedju BiH i Hrvatske i postoji ukupno 25 stalnih međunarodnih prelaza koji su otvoreni neprekidno, pa svako može da isplanira svoju rutu putovanja. Pored toga postoji i još 20 pograničnih prelaza čije je radno vreme od 06 do 22h.

Između Hrvatske i Srbije postoji ukupno 6 graničnih prelaza, od kojih su glavni Šid i Batrovci, a pored njih postoje još i GP Bezdan, Bogojevo, Ilok, Sot. Za one koji u Srbiju ulaze iz Bosne i Hercegovine ili Republike Srpske, postoji ukupno 8 državnih granica i to: Bosanska Rača, Popovi, Šepak, Karakaj, Bratunac, Skelani, Vardište, Metaljka i Uvac.

Uvek je poželjno pre polaska na put naoružati se informacijama gde su najveća zadržavanja, gde postoje gužve na autoputevima i koji su alternativni putevi, i ako je moguće izbegavati putovanja vikendima. Na ovim linkovima se možete informisati o stanju na graničnim prelazima:

Srbija:
kamere.amss.org.rs
Mađarska:
www.police.hu/hirek-es-informaciok/hatarinfo
Hrvatska:
m.hak.hr/kamera.asp?g=2
Austrija:
www.oeamtc.at/thema/verkehr/situation-an-den-grenzen-oesterreichs-aktuelle-grenzwartezeiten-16181924

Osim toga, korisno je da se na granične prelaze stigne u noćnim ili prepodnevnim satima, jer tradicionalno uvek bude najvećih gužvi popodne i u rano predvečerje.

BH, HR I SRB
imaju mnogo malih graničnih prelaza.

BURGENLAND
KOMPAKT
NEWSLETTER

/LandBurgenland
/land_burgenland

Erfahren Sie laufend die wichtigsten News des Landes Burgenland zu **Serviceangeboten, Förderungen, Events** und **Politik.**

Anmeldung unter
www.burgenland.at/newsletter

KOSMO.at u junu

Strache se vraća u izbornu trku 2020-te

Nakon afere „Ibiza", koja je dovela do njegovog pada i povlačenja iz politike, Heinz-Christian Strache je na Facebook-u objavio video, u kome se može naslutiti njegov povratak na političku scenu.

Izdvojeni komentari usera:

MuKi MuKi: *Also, so was brauchen wir in unserem schönen Österreich nicht... 20.000 Euro Lohn kassieren und dann dass Land verschärbeln wollen... Pfui!*

Marcus Schulczi: *Der soll in Ibiza Bürgermeister werden aber sicher nicht in Wien oder verkauft er uns dann alle?*

Ranjbar Xanaqin: *FPÖ Wähler sind so wie Piraten: sie folgen ihrem Captain, auch wenn dieser ein Verbrecher ist. DIESE erhoffen sich auch, dasss vielleicht durch ihre Hirnlose Hingabe zum Führer so eine Art Belohnung für sie drin ist.*

Marko Popović: *Haha, ein Witz ist er! Seine Frau geht ja jetzt auch arbeiten und bringt das Geld nach hause, also kann er ruhig Hausmann sein...*

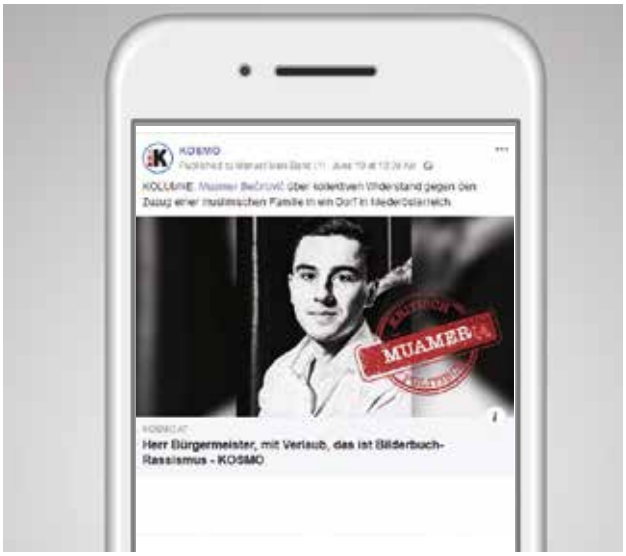

Uz dužno poštovanje, ovo je rasizam!

U opštini Weikendorf, gradonačelnik Johann Zimmermann (ÖVP) zajedno sa stanovnicima prikupljao je potpise za peticiju protiv naseljavanja šestočlane muslimanske porodice. Motiv ovoga sigurno nije strah, jer je otac porodice univerzitetski profesor i cela porodica ne odaje utisak da se bavi kriminalnim radnjama.

Izdvojen komentari usera:

Rece Kar: *Wenn Anwohner einstimmig nicht wollen, dass die Familie dort hinzieht, dann hat man das zu akzeptieren und aus. Es gibt genug andere Dörfer.*

Poštovani čitaoci,
KOSMO je otvoren za sve Vaše reakcije, prijedloge i pitanja. Podijelite s nama svoje komentare na:
Zeitschrift KOSMO
Handelskai 388
Büro Top Nr. 741
1020 Wien, na e-mail:
info@kosmo.at

IMPRESSUM

Medieneigentümer: Twist Zeitschriften Verlag GmbH | **Herausgeber und Geschäftsführer:** Dejan Sudar (dejan.sudar@kosmo.at) | **Co-Herausgeber und Chefredakteur:** Dragomir Janjić (dragomir.janjic@kosmo.at) | **Verkaufsleitung:** Voin Mihajlović (voin.mihajlovic@kosmo.at) | **Kontakt für Mediaagenturen:** Voin Mihajlović (voin.mihajlovic@kosmo.at) | **Marketing, Produktion, Vertrieb:** Dragomir Janjić (dragomir.janjic@kosmo.at) | **Redaktion:** Manuel Bahrer, BA (manuel.bahrer@kosmo.at), Mariana Lukić, Bakk. phil. (mariana.lukic@kosmo.at), Vera Marjanović (vera.marjanovic@kosmo.at), Dušica Pavlović, BA (dusica.pavlovic@kosmo.at), Dragana Petrović, Antonio Šećerović | **Kolumnisten:** Hazim Hadžić, Zoran Radojković Pile | **Lektorat:** Dušica Pavlović, BA (dusica.pavlovic@kosmo.at), Petar Rosandić, MA (petar.rosandic@kosmo.at) | **Art Director und Grafik:** Jelena Cvetković Šarkanović, univ.dipl.inž.obl.tekst. in oblač. | **Illustrationen:** Filip Andronik | **Fotografen:** Christopher Glanzl, Stephan Kotas, Fabian Steppan | **Fotoredaktion:** Grafische Abteilung | **Cover-Foto:** KOSMO | **Druck:** NP Druck Gesellschaft m.b.H. Auflage: 120.000 Stück Mediaunterlagen und Tarife unter www.kosmo.at | KOSMO – das auflagenstärkste Ethnomagazin in Österreich | Verlags- und Redaktionsadresse:
Donau Business Center, Handelskai 388/741, A-1020 Wien | Tel.: +43 (0)1 235 05 72-0 | Fax: +43 (0)1 235 05 72-25 | office@kosmo.at | **www.kosmo.at**

Web-Redaktion: Manuel Bahrer, BA (manuel.bahrer@kosmo.at), Kristina Janković (kristina.jankovic@kosmo.at), Mariana Lukić, Bakk. phil. (mariana.lukic@kosmo.at)

Die Meinung von Kolumnisten muss nicht mit der Meinung der Redaktion übereinstimmen. Namentlich gekennzeichnete Beiträge geben nicht unbedingt die Meinung des Herausgebers wieder. Für den Inhalt von Inseraten haftet ausschließlich der Inserent. Für unaufgefordert zugesandtes Bild- und Textmaterial wird keine Haftung übernommen. Jegliche Reproduktion nur mit schriftlicher Genehmigung der Geschäftsführung. Zurzeit gilt die Anzeigenpreisliste laut Mediadaten 2017. Alle Rechte vorbehalten. Die Zeitschrift und alle in ihr enthaltenen Beiträge und Abbildungen sind urheberrechtlich geschützt. Mit Ausnahme der gesetzlich zugelassenen Fälle ist eine Verwertung ohne Einwilligung des Verlags strafbar. Geringfügige Farbabweichungen sind aus drucktechnischen Gründen möglich. Alle Preise (in Euro) und Angebote vorbehaltlich Druckfehler. Die Ziehung bei allen Gewinnspielen erfolgt immer für die aktuelle Ausgabe unter Ausschluss der Öffentlichkeit. Der Rechtsweg ist ausgeschlossen. Änderungen und Irrtümer vorbehalten. Die Gewinner werden per E-Mail oder Telefon verständigt. Eine Barablöse des Gewinns ist nicht möglich. Mit der Teilnahme an einem Gewinnspiel o.ä. erklären Sie sich mit der Speicherung und Verarbeitung der von Ihnen bekanntgegebenen Daten sowie Übermittlung von Informationsmaterial (via E-Mail, Telefon, Fax, SMS/MMS) durch den Twist Zeitschriften Verlag GmbH über ihre Produkte, Abo-Aktionen und ähnliche Vorteilsaktionen einverstanden. Diese Daten können für Marketingzwecke verwendet und an Dritte weitergegeben werden. Sie können Ihre Zustimmung jederzeit widerrufen.

Germanica
Bildungsinstitut

NOVO Završite kod nas **osnovnu školu!**

KURSEVI NJEMAČKOG JEZIKA NA WESTBAHNHOFU

- kursevi njemačkog jezika i priznati ispit za studij
- garantirani uspjeh
- višejezično osoblje
- vrhunski profesori
- besplatno čuvanje djece

POČETAK NEDELJNO!

Prijevodi na sve jezike: translation@germanica.at

Posjetite nas osobno u našem uredu!

Felberstraße 2/8, 1. sprat
1150 Wien
Tel.: +43 (0)1 895 78 41
Fax: +43 (0)1 895 78 42

www.germanica.at
office@germanica.at ili
kurse@germanica.at

Prijave: pon-pet: 08:30 - 19:30
sub: 09:00 - 12:00

EMS · Initiative Erwachsenenbildung · BM BF Bundesministerium für Bildung und Frauen · waff Wiener Arbeitnehmer Innen Förderungsfonds · Jugend Bildung Stadt Wien · AMS

bezahlte Anzeige / www.message.at

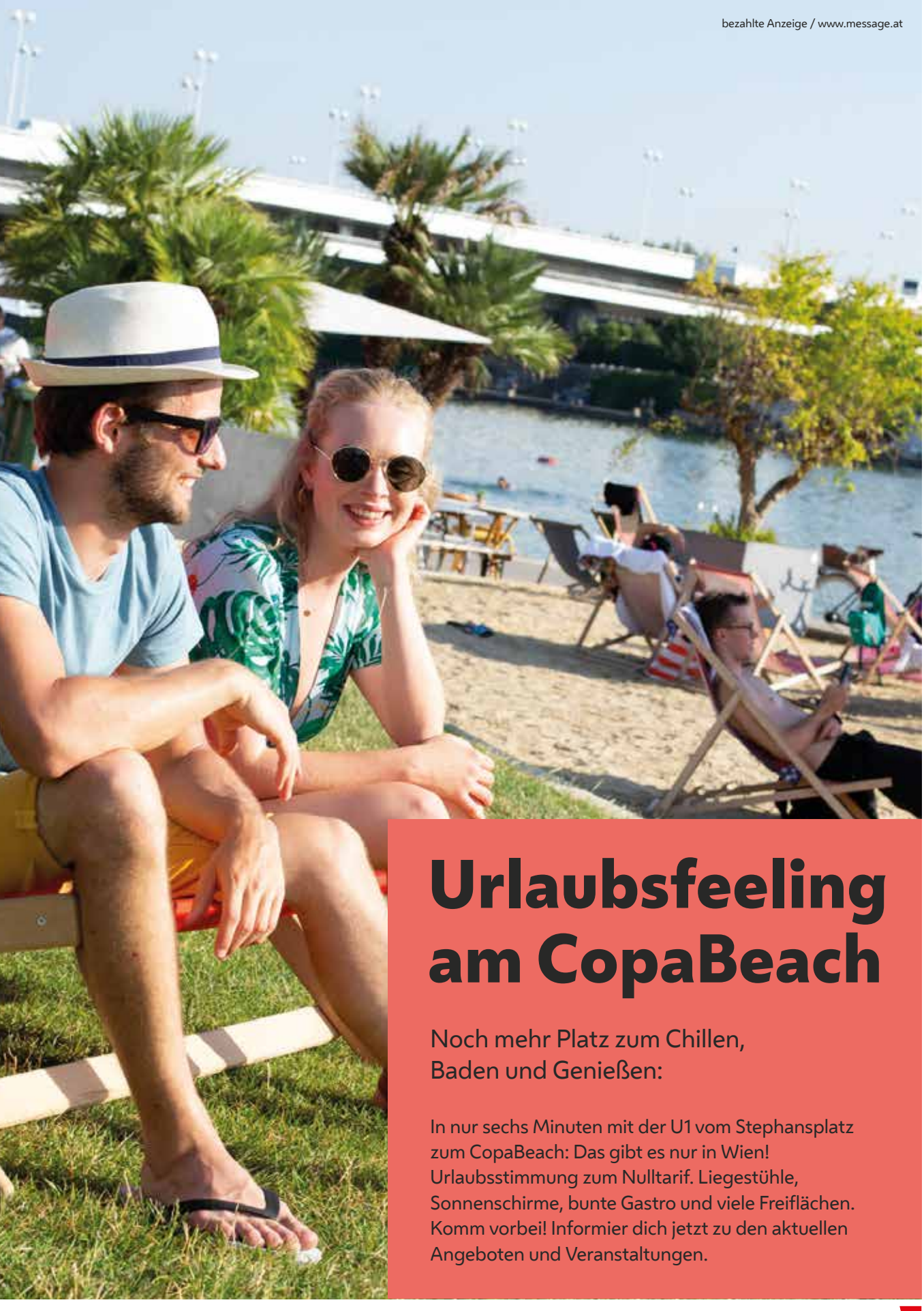

Urlaubsfeeling am CopaBeach

Noch mehr Platz zum Chillen,
Baden und Genießen:

In nur sechs Minuten mit der U1 vom Stephansplatz zum CopaBeach: Das gibt es nur in Wien! Urlaubsstimmung zum Nulltarif. Liegestühle, Sonnenschirme, bunte Gastro und viele Freiflächen. Komm vorbei! Informier dich jetzt zu den aktuellen Angeboten und Veranstaltungen.

Stadt Wien

CopaBeach

www.copabeach.wien